42. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1986. JÚLIUS 9.

Ludas Matyi

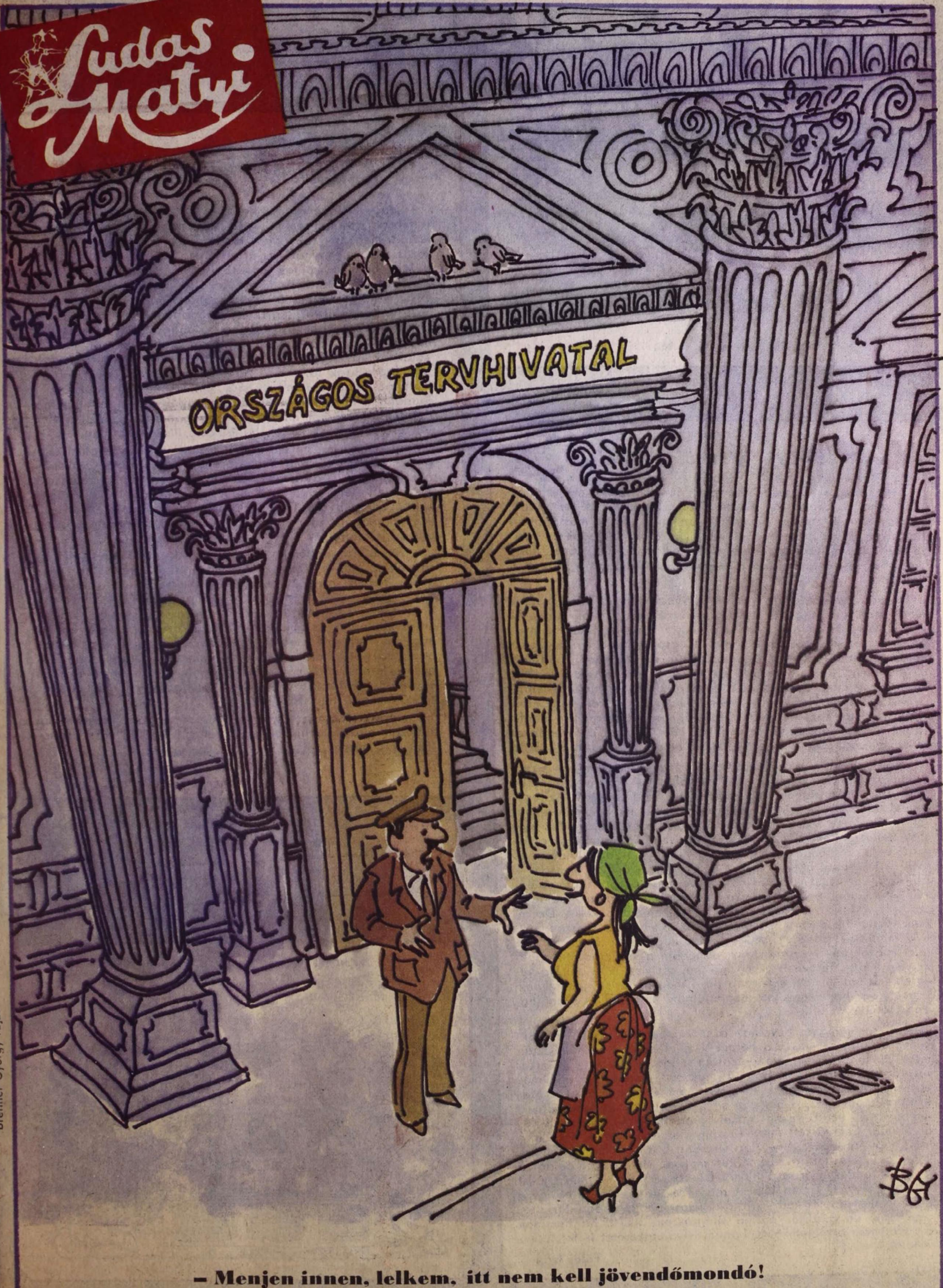
ORSZÁGOS TERVHIVATAL
BGy

– Menjen innen, lelkem, itt nem kell jövendőmondó!

Brenner György rajza

HA EGY ÜZLET MEGINDUL

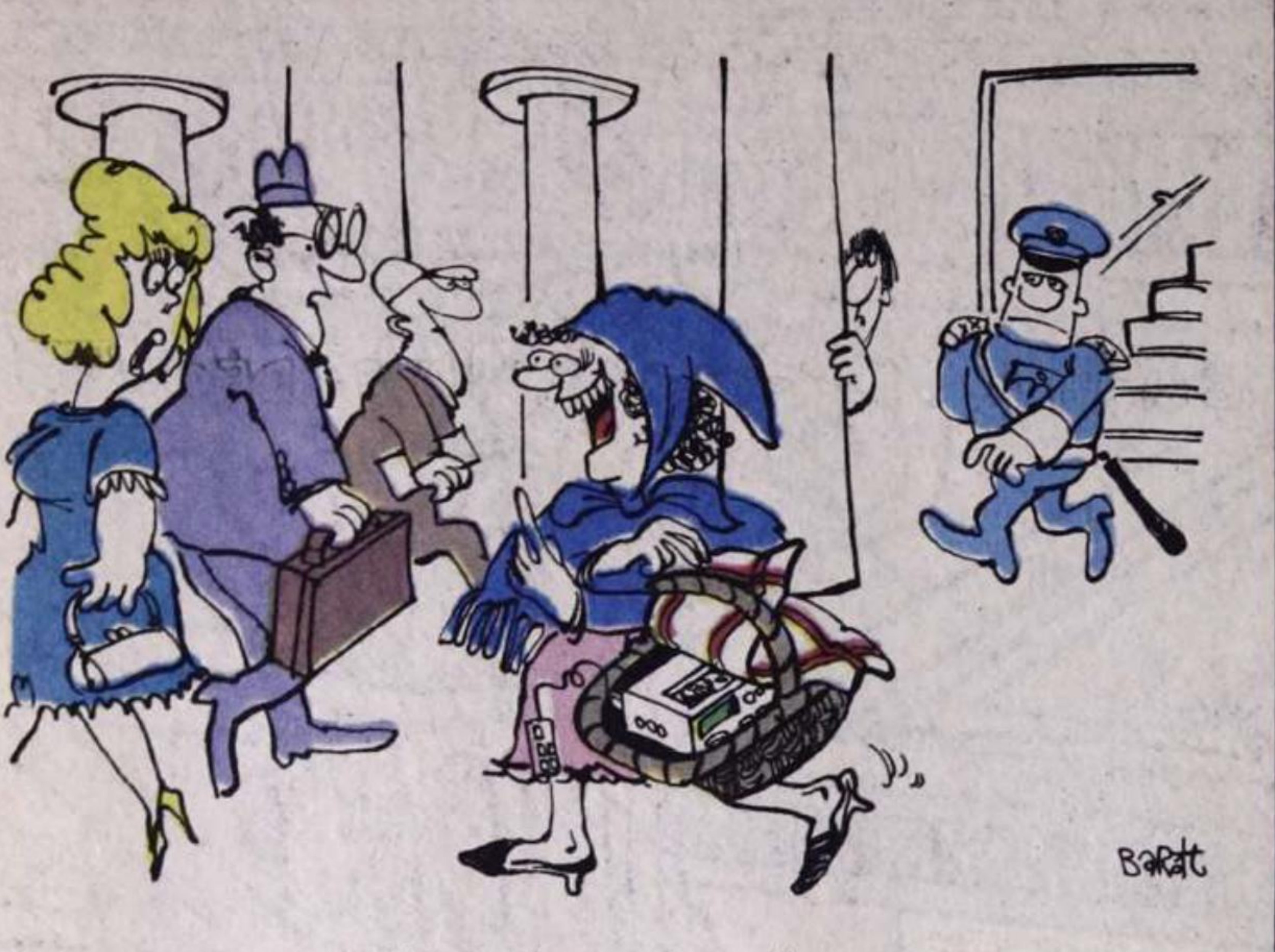

– Valódi képmagnót tessék . . .

A lemondást elfogadták

Nemcsak a sportvilágban, meg némely vállalatunknál hallani lemondásokról: Mr. Tayler, Herr Schneider is lemondott, számos nyugati turistatársával együtt arról, hogy mostanában hazánkba látogasson. Idegenforgalmi vezetők, szállodák és nemzetközi buszjáratok képviselői nyilatkozták panaszkodva, hogy májusban és júniusban a szokásosnál jóval alacsonyabb volt a bevétel.

Sovány vigasz, hogy hasonló cipőben jár sok más ország, mert azon túl, hogy a nyugati turisták közül sem mindenki krőzus, amerikaiak a terrortámadásoktól félve mondták le nyugat-európai útjaikat, a Mundial is csökkentette a mozgást mind nyugaton, mind keleten. Bennünket közvetlenül érintett a határmenti traktorosparádé és az, hogy sok nyugati vendég pihenni szeretne, de szerintük mi túl aktívak vagyunk. Jellemző a túlzott óvatosságra, hogy Albert herceg ittjártakor nyugodtan fogyasztott azokból az élelmiszerekből, amiket akkoriban honfitársai be sem engedtek országukba. Sőt, ő még a levegőnket is szívta, miközben jónéhány balga belga lemondta utazását.

Több riporter is megkérdezte az idegenforgalom és egyes szállodák vezetőit, nem lenne-e okosabb, ha egy ideig olcsóbban adnák az utakat, kedvezményeket hirdetnének? Az egyöntetű válasz: nem! Mert azt nyugaton annak beismeréseként fogadnák, hogy valami baj van. Érdekes, hogy eközben az olaszok bejelentették: a külföldiek ingyen vehetik igénybe az autósztrádákat, olcsóbban kapják a benzint, persze valutáért, és még érdekesebb, hogy – amint a Magyarországban olvasom – az NSZK-ban most 490 márkáért hirdetik a spanyol utat repülővel, ami különben 1000 márka. Ugyanakkor kéthetes balatoni szállodai üdülés – utazás nélkül – 900 márkába kerül. De mi nem engedünk a 48-ból, illetve a 900-ból. Inkább vesszen ennyi, minthogy mondjuk 600-ért idecsalogatnánk őket. És bár nem vagyok egy Nemzeti Bank, aggódom a valutabevétel csökkenése miatt, mert amit ők hoznak be, azt visszük ki mi. Ha kevesebb valuta jön be, kevesebb jut a magyar turista-jelölteknek. Lehet, hogy hasznos volna megtanulnunk centben és pfenningben számolni?

De remélhetően beválnak a szakemberek jóslatai: a csökkenés csupán átmeneti, a Forma–1-re élénkülést várnak, aztán meg: jön a török. A Budapest Tourist igazgatója úgy nyilatkozott, hogy Budavár visszafoglalásának 300. évfordulója alkalmas egy nagyobb kampányra. Így még nem várták a törököt Magyarországon! Igaz, a németet sem. Csak azt sajnálom, hogy a lemondások miatt sokan remek programokról maradnak le: az óbudai Császárkert étterem színpadán bemutatták a Caligulát és így hirdetik: „Amig Ön vacsorázik a császár megbukik" – ez a békés, terrorizmusmentes magyar viszonyokat példázza –, most rendezték meg a Mister Újpest versenyt – nem Újpest úr, vagy elvtárs, hiszen Újpest régóta a misterekről híres, és a helyi folklórt ápolni kell –, Toldi Miklóst pedig Visegrádon szerepeltetik, de ő akkor aratna világraszóló sikert, ha nemcsak a rudat meg a malomkövet, hanem a valutakeretet is fel tudná emelni.

Földi Iván

Küzdünk, küzdögetünk

Hogy hazánk az alkoholizmus elleni küzdelem egyik élharcosa, aziránt semmi kétségem, annyi propagandanyag jelenik meg, oly sok riport, tájékoztató, tudományos tanácskozás stb. szól az italozás ártalmáról, hogy még exportálni is tudunk belőlük. Fontos jogszabályok – többek között elnöki tanácsi, minisztertanácsi szintűek is – születtek. Csakhogy egyes kerületi tanácsok valósággal ösztönzik az italfogyasztást engedélyeikkel. Központi napilapjainkban például azt olvastam, hogy némelyik tanács jóváhagyásával szeszes italt hoztak forgalomba illatszerboltokban, trafikokban és benzinkutaknál. Az engedély megfúrta hát a jogszabályt. Ilyen alapon logikusnak tartanám, ha legközelebb Losonczi Pál helyett az adott kerületi tanács elnöke utazna Afrikába, ő fogadná a hazánkba akkreditált nagykövetet, a vb-titkár pedig pohárköszöntőt mondana a nyugatnémet kancellár tiszteletére valamelyik közeli, hangulatos illatszerboltban.

Megértem én persze ezeket a helyi államigazgatási szerveket, amikor például hozzájárultak, hogy a benzinkutaknál pálinkát is áruljanak. Ez amolyan hiánypótló funkció, hisz télen nem mindig és nem mindenhol lehet fűtőolajat kapni. Eddig a fogyasztó jogosan bosszankodott emiatt, ám ezentúl magába dönt néhány féldecit, s már nem is gondol a fűtőolajra.

Alkoholizmusellenes harcunk egyik dicsőséges állomása volt a nagyfai munkaterápiás intézet létrehozása. Igaz, ahogy hallom, valóban nagy fába kell vágniuk a fejszéjüket azoknak, akik egy közveszélyes alkoholistát ide akarnak helyeztetni. Rengeteg hivatalos szerv, s legalább kétszer annyi családtag, szomszéd állásfoglalása szükséges ahhoz, hogy az otthonát meghitt siralomházzá alakító alkoholista beutalása egyáltalán szóba kerülhessen. Utána még sok egyéb fontos körülményt megvizsgálnak, így mire minden adat összegyűlik, az alkoholista környezetében élők kapnak beutalót. Igaz, nem Nagyfára.

Folytathatnám a témát, de megszomjaztam, leugrom hát a közeli híradástechnikai szaküzletbe. Állítólag friss csapolású sört mérnek.

Vezda János

KÖRÖMPÖRKÖLT Á LA KONYHAFŐNÖK . . .

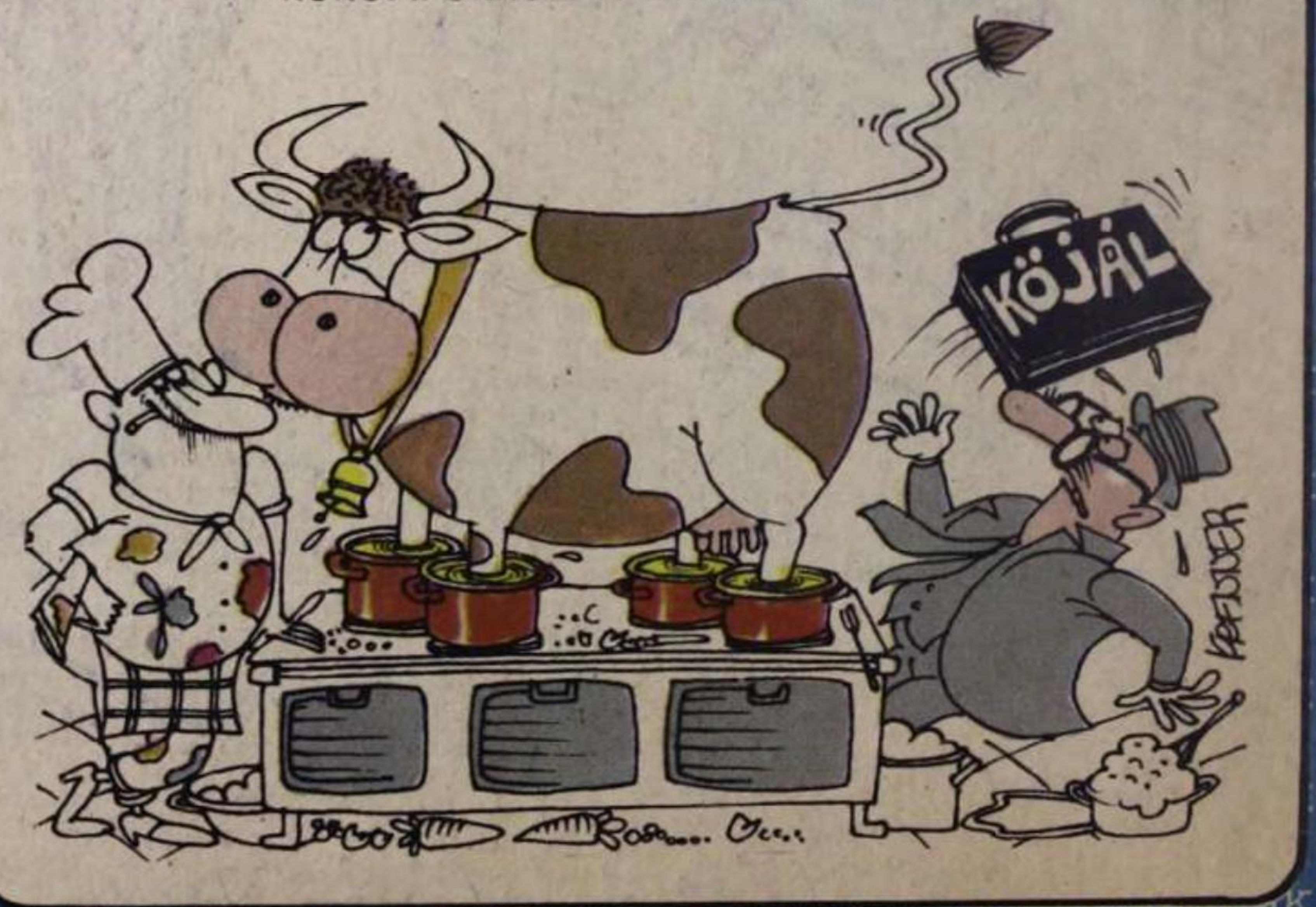

BRENNER GYÖRGY:

Itt és most…

BALATON-PART

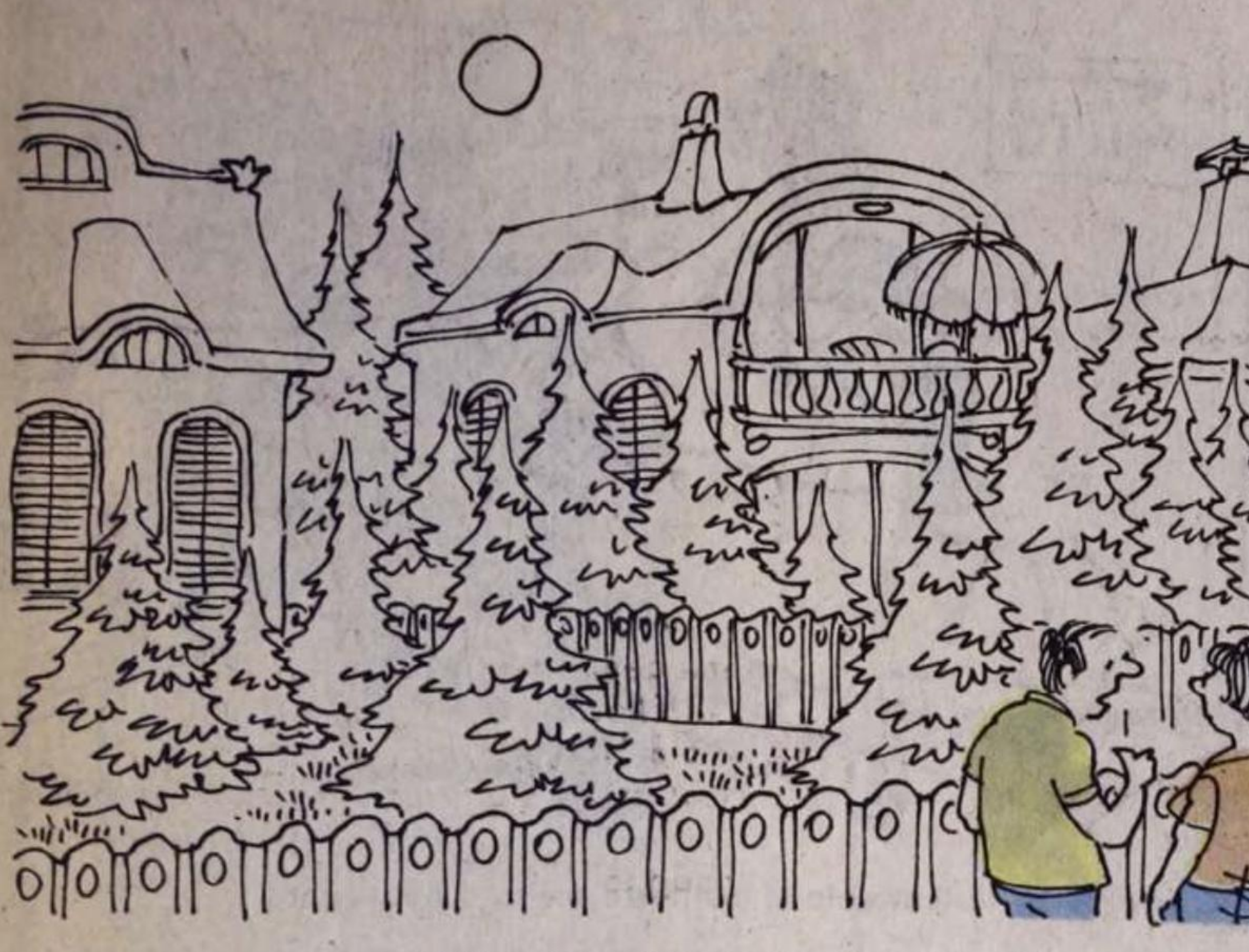

– Itt láthatók a láthatatlan jövedelmek!

ROMLÓ KÖZLEKEDÉS

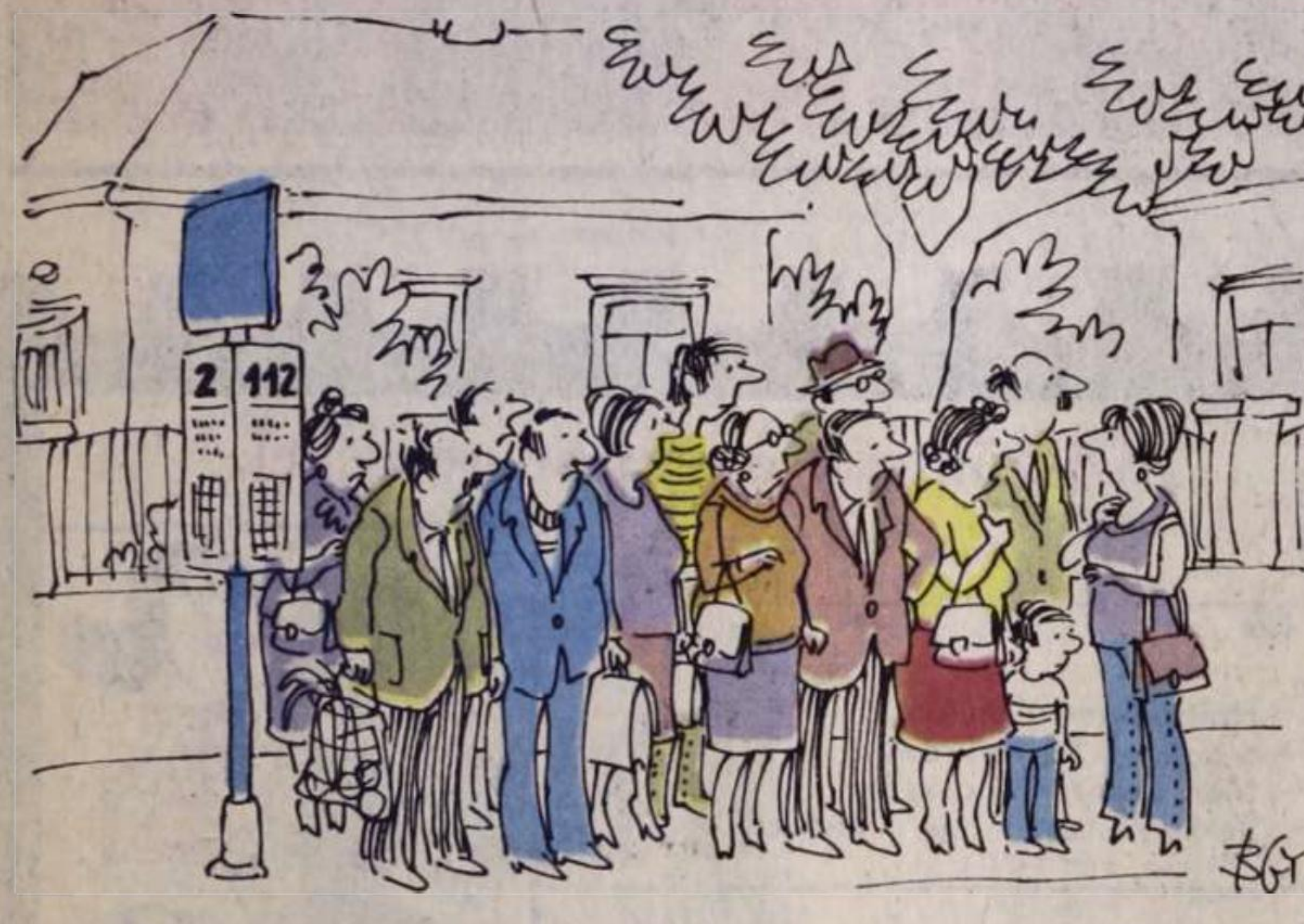

– Legalább a hetvenéveseknek jönne az az ingyenbusz!

VILMA NÉNI

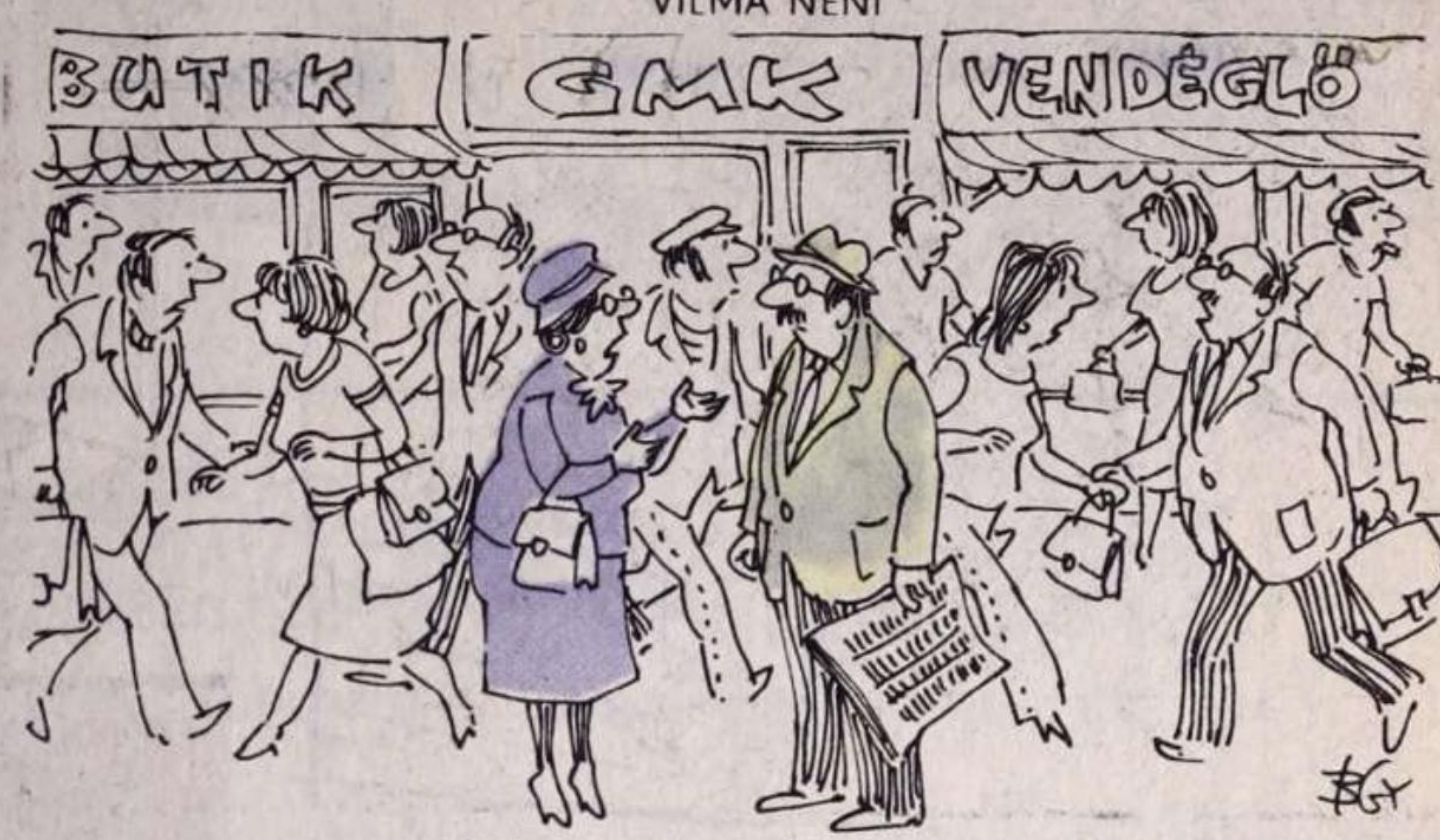

– Azért ez a harmadik út, ez is rögös!

NYÁRI MUNKÁN

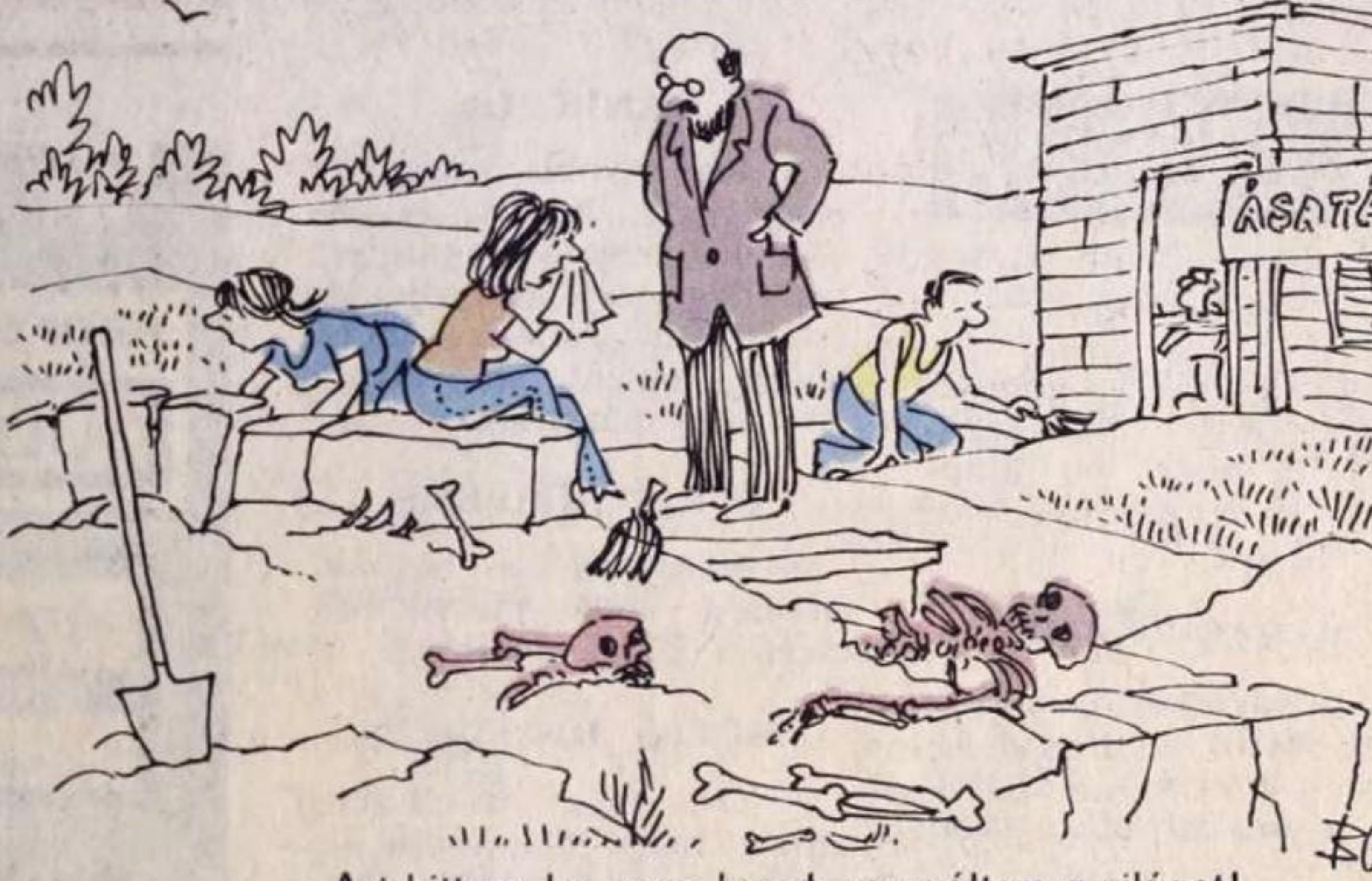

– Azt hittem, ha orvos leszek, megváltom a világot!

VESZTŐK VAGYUNK

Tisztelt Központi Vesztési Centrum!

Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 3867) szeretném tudatni Önökkel, hogy mi magyarok állandóan vesztesek vagyunk. Nem tudom, átok ül-e rajtunk, vagy szakértelmünkben vannak hiányosságok, de tény, hogy valahogy mindig rossz helyre állunk.

Amint azt bizonyára a T. Vesztési Központi Centrum elvtársak is tudják, az idei Mundiálon először természetesen a magyar csapatnak drukkoltunk, sajnos hiába. Miután a fiúk dicstelenül gyorsan elbúcsúztak a további küzdelmektől, példás gyorsasággal átálltunk a szovjetek oldalára. Ám ezúttal nem volt szerencséjük velünk, így rövidesen már a dánoknak voltunk kénytelenek szurkolni, amikor azonban ők is kiestek, maradtak a brazilok.

Talán már ki is találták a T. elvtársak, miután melléjük álltunk, a brazilok is csomagolhattak. Ekkor már az egész ország a franciákért szorított, természetesen hiába.

Hogy ez valamiféle magyar átok, szexológus legyen a talpán, aki meg tudja válaszolni, de tény, hogy történelmünk során több ízben is előfordult, hogy rosszul szurkoltunk. Az idősebbek még bizonyára emlékeznek, hogyan bíztattuk II. Lajost (Mohács, Csele patak), II. Rákóczi Ferencet (Rodostó), Petőfi Sándort (Segesvár), hogy csak a legnagyobb bukásainkra emlékeztessem a T. Vesztési Centrum dolgozóit. Volt azután néhány év, amikor úgy drukkoltunk, hogy felállva ütemesen tapsoltunk, de ebből sem sült ki semmi jó.

Nem akarok fölösleges pánikhangulatot kelteni, de nálunk, a Madárlátta családban igen régi hagyományai vannak a szurkolásnak. Egyik nagybátyám például, ha vasárnap délutánonként leült hatalmas karosszékébe, elővette az újságot, nagyot sóhajtott, és azt mondta: mi leszünk a vas- és acél országa. Ez a nagybátyám később doktori disszertációt készített a magyar mezőgazdaság elsőrendű fontosságáról, majd megőrült; jelenleg bélyeget áztat, másodállásban egy kiskereskedőnél.

De nem járt sokkal jobban unokahúgom, Madárlátta Mónika sem; ő egy időben az egészen nagyvállalatokért és a trösztökért volt oda. Szenvedélye odáig fajult, hogyha meglátott egy trösztöt máris gyorsabban vert a szíve, elöntötte a hideg verejték és egy szó, annyit nem tudott értelmesen kinyögni. Mónika jelenleg egy gazdasági munkaközösség vezetője, ha trösztről hall, úgy elpirul, mintha valami igen csúnya kifejezést emlegettek volna előtte.

Jómagam, T. Vesztési Központ, hogy csak a saját példámat említsem, régebben már attól is képes voltam izgalomba jönni, ha arról olvastam, hogy a nők munkába álltak — ilyenkor kellemes melegség futott végig rajtam, a szám remegett és úgy éreztem, boldog vagyok. Csak néhány év elteltével sikerült, ráébrednem, hogy én, Madárlátta Béla már megint rossz oldalon szurkolok — ma már arra biztatom a nőket, hogyha csak tehetik, maradjanak otthon, neveljék a gyerekeiket és őrizzék a házitűzhely melegét.

Bizonyára akad a T. V. Központi Centrum elvtársak között olyan, aki még mer arra emlékezni: másfél évtizeddel ezelőtt hogy bíztattuk az OPEC-et, emeljék az árakat, mutassák meg a kapitalistáknak, hogy velük nem lehet csak úgy kikukoricázni! Megmutatták, de ennek is mi ittuk meg a levét, úgyhogy néhány év elteltével már azért szorítottunk, bárcsak mérséklődne az a fránya olajár. Most végre eljött ez az idő is és T. Vesztési Központ, mi mégsem vagyunk felhőtlenül boldogok…

Persze, nem akarom én túlságosan sötét színekkel festeni az ördögöt a falra; nem csak veszteni, de hála a szerencsejátékoknak, néha nyerni is szoktunk.

Igaz, most ezzel is van egy kis baj. Szeptember 1-től duplájára emelik a totó- és lottószelvények árát: így ezentúl, ha netán nyerünk, az is kétszer annyiba kerül nekünk, mint korábban.

üdvözlettel:
Madárlátta Béla

Föld S. Péter

KANIKULA

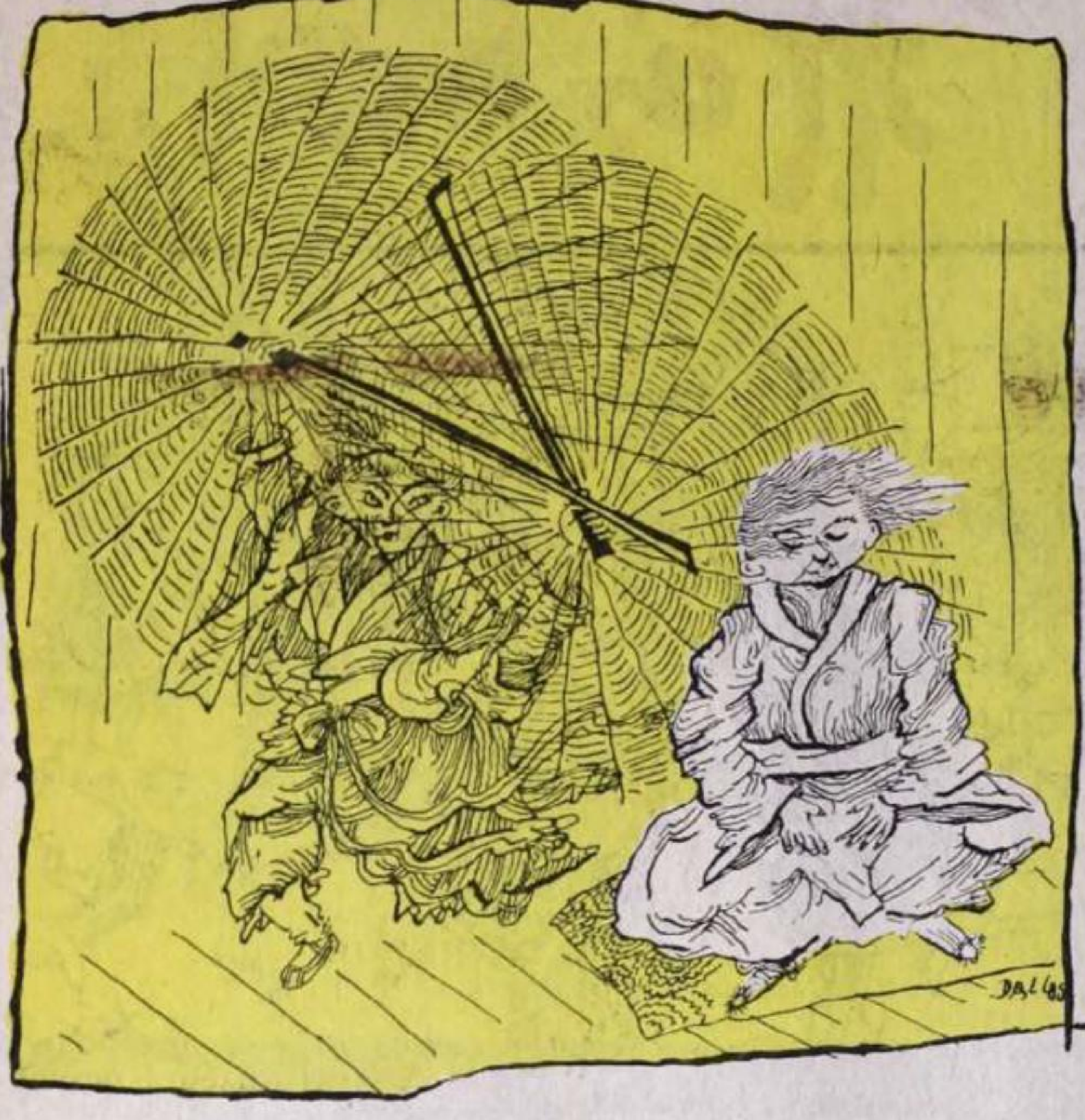

Japán ventillátor

TÖRZSVENDÉG

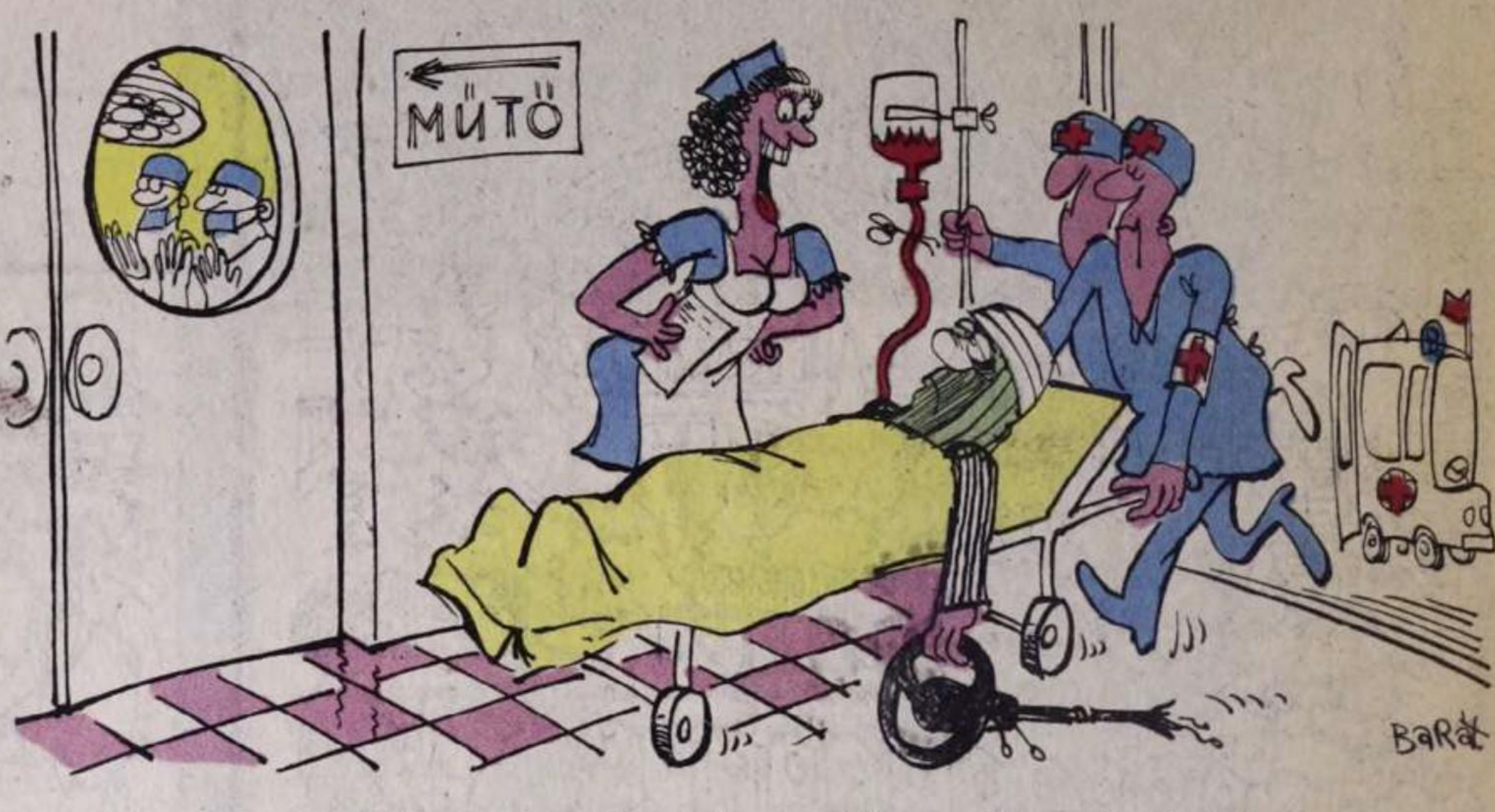

– Jó napot, Kovács úr, történt valami említésre méltó a hét végén?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Tíz fiú moziba akar menni, de ötöt nem engednek el a szülők. Hány fiú ment moziba? Mondd meg, Ferike!
— Tíz fiú, tanár úr kérem.

SZILÁNKOK

ÁLCÁZÁS

— Csak azért gonoszkodom, hogy soha senki ne tudja meg, én alapjában véve egy jó ember vagyok.

MEGTÉVESZTŐ

L. húszéves korára olyan kiélt, hogy egy újságíró interjút készített vele a hosszú élet titkáról.

NYUGTATÁS

— Pista, a felesége leszek, de nyugodjon meg, okot adok majd a válásunkra.

TITOK

— Megkérdeztem Bélát, tud-e titkot tartani. Egy óra múlva az egész város azt beszélte, hogy megkérdeztem Bélát, tud-e titkot tartani.

ÍRÓ

— Miről szól az új regényed?
— Semmiről. De színesen, érdekesen, olvasmányosan.

MAGÁNY

— Ne feledje, női büszkeség is van a világon. De nincs, akivel szemben büszke legyek.

FELVÁGÁS

— Olyan lakodalmat csapunk a lányunknak, hogy még nyolcvan év múlva is nyögni fogjuk a költségeket.

KÜLÖNÖS

— Engem gyermekkoromban sokat pofozott az apám, mégis ember lett belőle.

KÁNIKULA

A legnagyobb öröm egy elsötétített hűvös szobában heverni a rekamién, jéghideg sört kortyolgatni és örülni annak, hogy olyan rosszul sikerült a szomszéd házassága.

TURISTAÖSVÉNY

— Haladjon a szemét mentén 1500 métert és eléri a tiszta forrást!

KÉTES DICSÉRET

— Ön elég intelligens ahhoz, hogy meg tudja állapítani önmagáról, milyen műveletlen.

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

— Fiam, ha annak idején nem buktatlak meg biológiából, ma nem lennél Nobel-díjas biológus.

REPÜLŐGÉPEN

— Mennyi az idő?
— 5 perccel múlt Kecskemét.

MILLIOMOS

— Valahányszor kifogy az üzemanyag, veszek egy új Mercedest.

AJÁNDÉK

— Vettem egy tucat zsebkendőt a feleségemnek. Folyton sír.

ILYEN IS VAN

Magda a gyengédségével terrorizálja a férfiakat.

ABSZURD

— Miért olyan karikás a szeme, miért olyan kialvatlan?
— Semmi dolgom éjszaka, de mindig hajnali 3-kor utazom a villamoson, mert akkor kevés a BKV-ellenőr.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

Köszöntsük egymást gyerekek

JÚLIUS

7 HÉTFŐ Apollónia	Hálapénzed Apollóni, a dokinak rá kell róni... Mert bevarrja ő a sebet, de ki mondta, hogy a zsebet?...
8 KEDD Ellák	Közértboltot vezet Ellák, éles szeme messze ellát. Vetkőztethet csinibabát, hogyha szajrét rejt a kabát.
9 SZERDA Lukrécia	Lukrécia mérget kevert, attól lett a lovag levert... Van helyette próbaebéd mit ifjú nőd tálal eléd.
10 CSÜTÖRTÖK Amália	Méltán mérges arra Amál, aki minden lében kanál... Aki úgy vár a pletykára, mint a horgász a potykára.
11 PÉNTEK Nora, Lili	Átverték a naiv Nórát, Baross téren vett kvarcórát. Rásózta egy ravasz sakál, akkor még járt, de már csak áll...
12 SZOMBAT Izabella	Izabella neve zene, vágya lobog, gyújt a szeme. Perzsel, tűz, mint a nap délen, vágyunk rá, de inkább télen.
13 VASÁRNAP Jenő	Az istenért, vigyázz, Jenő! Veszélyes a pénz, ha kenő... Sújt a törvény, lehetsz menő, lecsap, mint a legyet, Jenő!

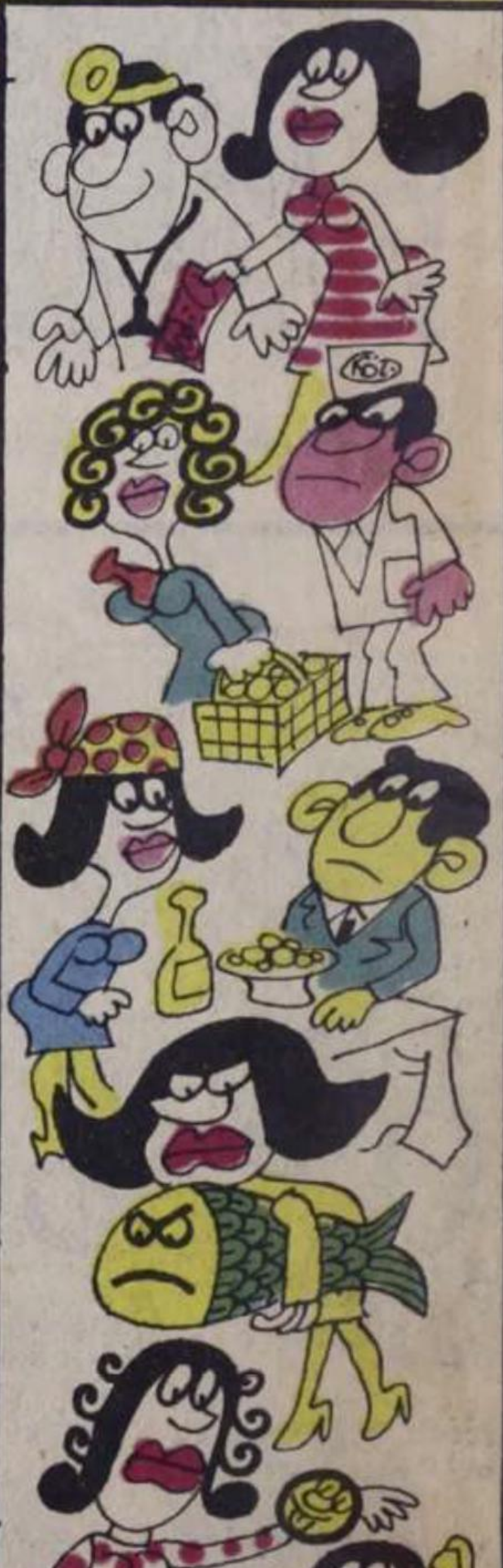

ZSAK A FOLTJÁT . . .

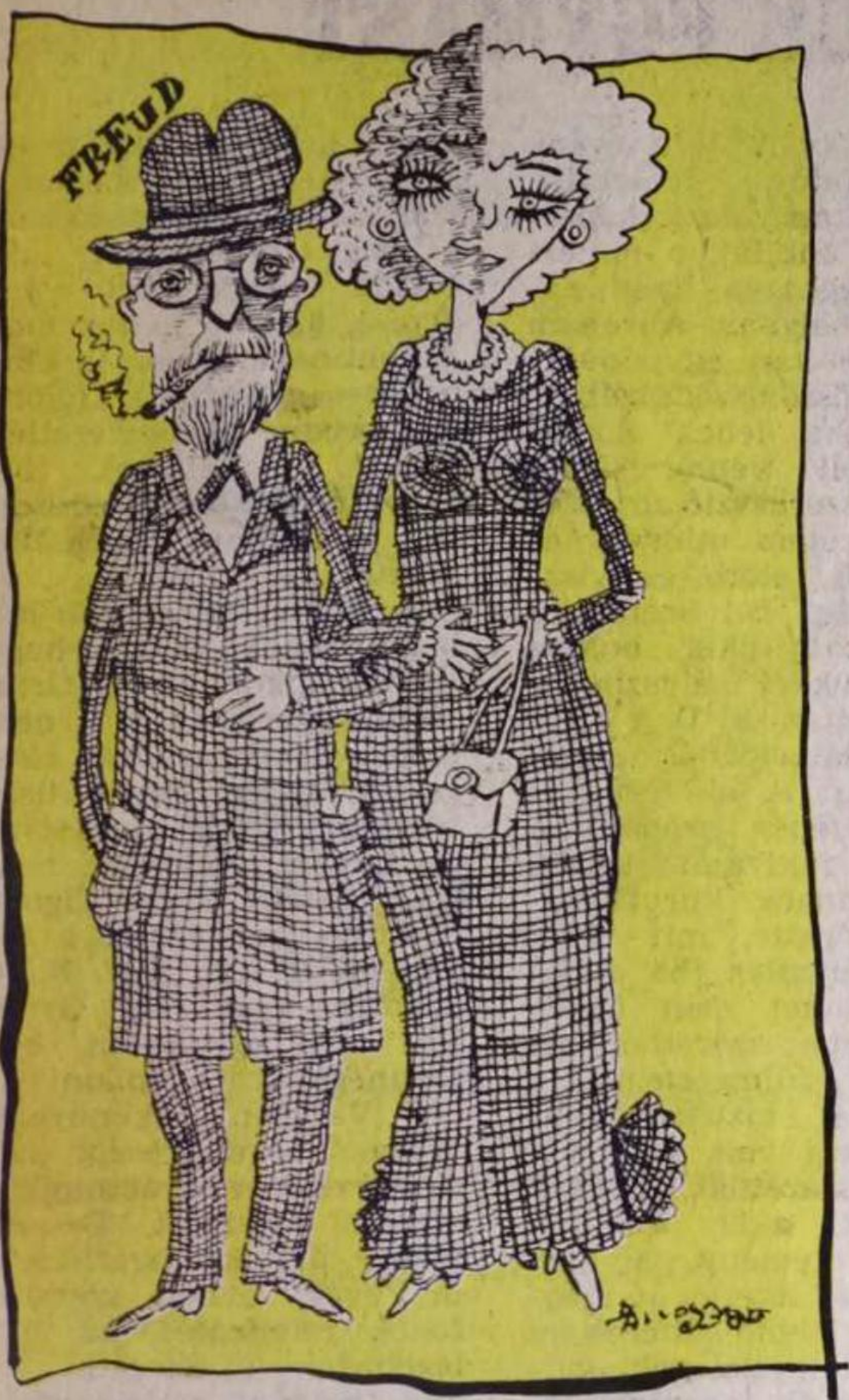

LIBANONI IMASZÖNYEG

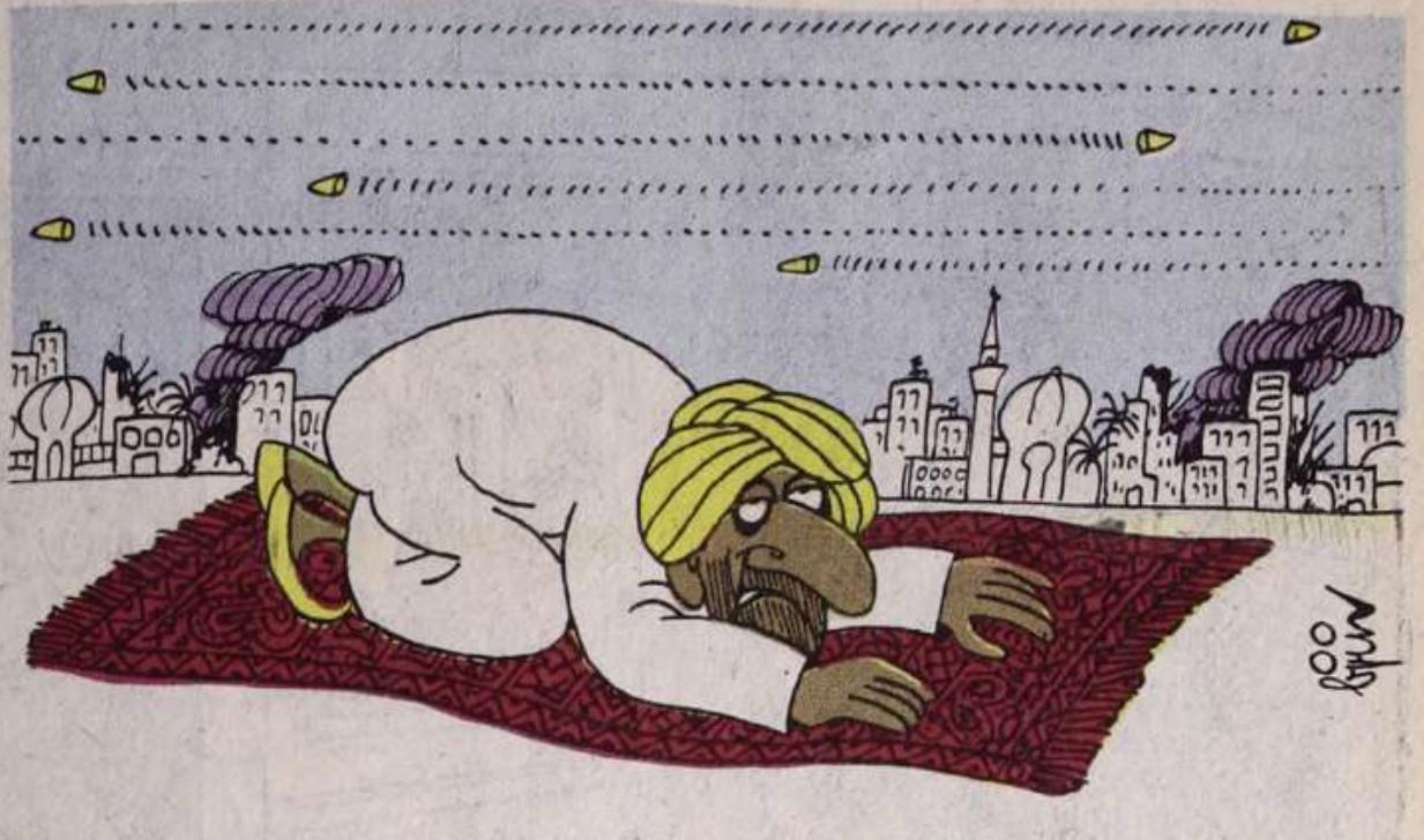

MEGKEZDODOTT A VAKACIO

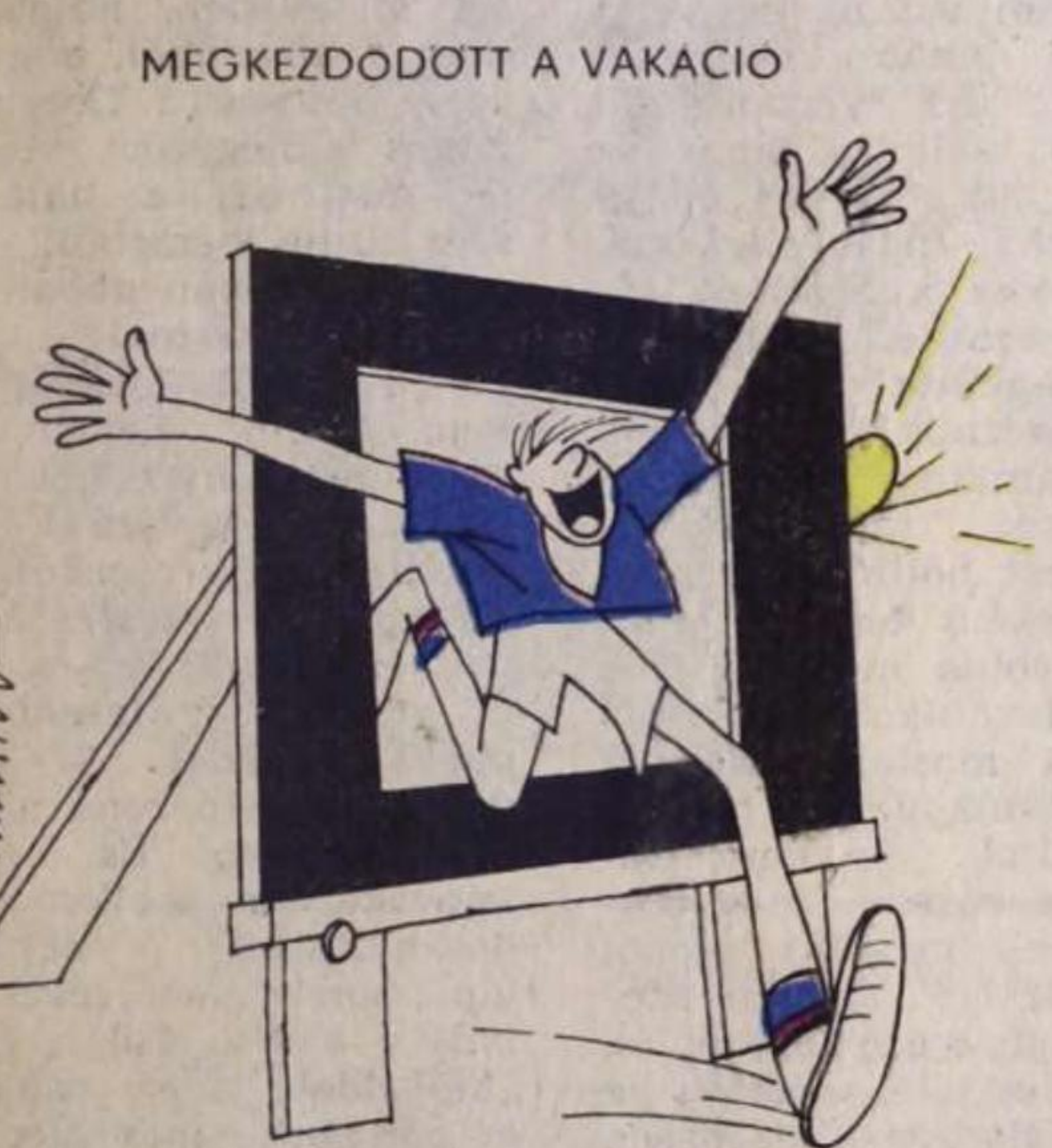

BUDAVÁR VISSZAVÉTELE

(KIKÜLDÖTT TUDÓSÍTÓNK JELENTI ŐSBUDAVÁRÁBÓL)

Mint ismeretes, a budai Várból autómentes övezet lett. Szerkesztőségi gépkocsivezetőnknek azonban tíz napi utánjárással sikerült egy exkluzív belépési engedélyt szereznie, amely most büszkén ott díszlik Ladánk szélvédőjén . . .

A Várban azonban nem találunk parkolóhelyet, ugyanis tele van személygépkocsikkal. Menet közben ugrom ki a kocsiból és hazaküldöm a pilótát. Inkább majd taxit fogok. Taxi azonban nincs. Azokat ugyanis nem tiltották ki a Várból.

◆

A Várban lakók természetesen külön behajtási engedélyt kaptak. Ennek eredményeként jelentősen megnőtt a várbeli lakosok száma. Özv. Hangel Dezsőné Úri utcai másfélszobás lakásába például bejelentkezett a VII. kerületi Autóklub-szervezet teljes tagsága.

A Várba egyébként nyugodtan be lehet hajtani gépkocsival. A behajtási engedélyt ugyanis csak a *kilépéskor* ellenőrzik. Ennek oka; lehet, hogy te a Hiltonba mész, és ott a fogyasztási ceh mellé egy behajtási (kihajtási) engedélyt is adnak a derék szállodások. Tehát, ha javasolhatom, ne a Várszínházba, a Mátyás templomba, vagy a Nemzeti Galériába menj, hanem a Hiltonba. Világos?

◆

Az Eskü-téren nosztalgiát idéző kétlovas fiáker áll.

— Nekem nem kell behajtási engedély — mondja büszkén a fuvaros —, mert én nem szennyezem a levegőt.

Igazat kell adnom a fiákeresnek, még akkor is, ha azt a lócitromot, amibe gyanútlanul beleléptem, csak nagy nehezen tudom a cipőm talpáról levakarni.

◆

A környéken posztoló rendőr segítségével leállítok egy pár személygépkocsit, és mindegyik vezetőjének felteszem a blickfangos újságírói kérdést: mit keresnek a tilalom ellenére autójukkal a Várban?

Egy úr egy rozoga Trabantból:

— Nem látják, hogy én a Hadtörténeti Múzeum anyagbeszerzője vagyok?

Fiatalember egy Volkswagenből:

— Én speciel a Hadik András ükunokája vagyok, és csak az öreg szobrát jöttem megkoszorúzni.

Német család egy „D” rendszámú kocsiban:

— Most olvastuk az Otto Skorzeny emlékiratait. Már ő is megírta, hogy a budai Várba állati könnyű bejutni.

Mélyen dekoltált szexbomba egy japán autócsodából:

— Hát nem látják, hogy én a Mátyás templom sekrestyése vagyok?

◆

Leszáll az este. Kérdezem a rendőr-ismerőst, hogy hány kocsit bírságolt meg? Nem sokat — mondja, hiszen mindenki igazolta jogosultságát. Egy autó azonban mégis horogra akadt! Lapzártakor érkezett a hír, hogy az az autó a Fővárosi Tanács közlekedési főigazgatójának a Volgája volt. Ő a tilalom betartását jött ellenőrizni.

Trunkó Barnabás

AUTOSTRÜKK

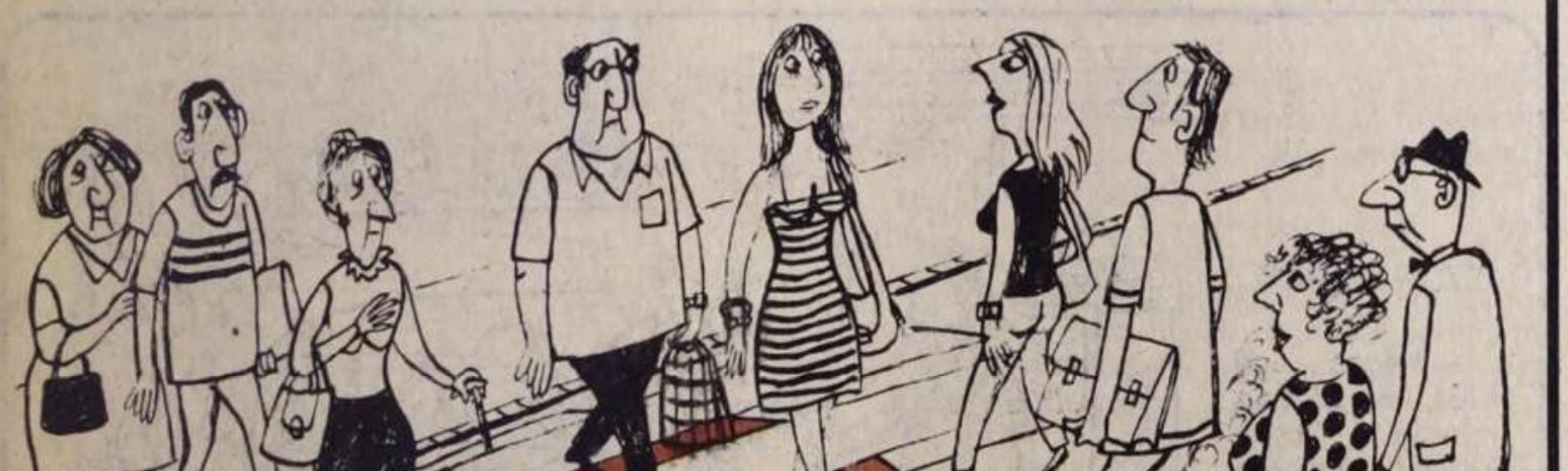

SZUPERFIGYELMESSÉG

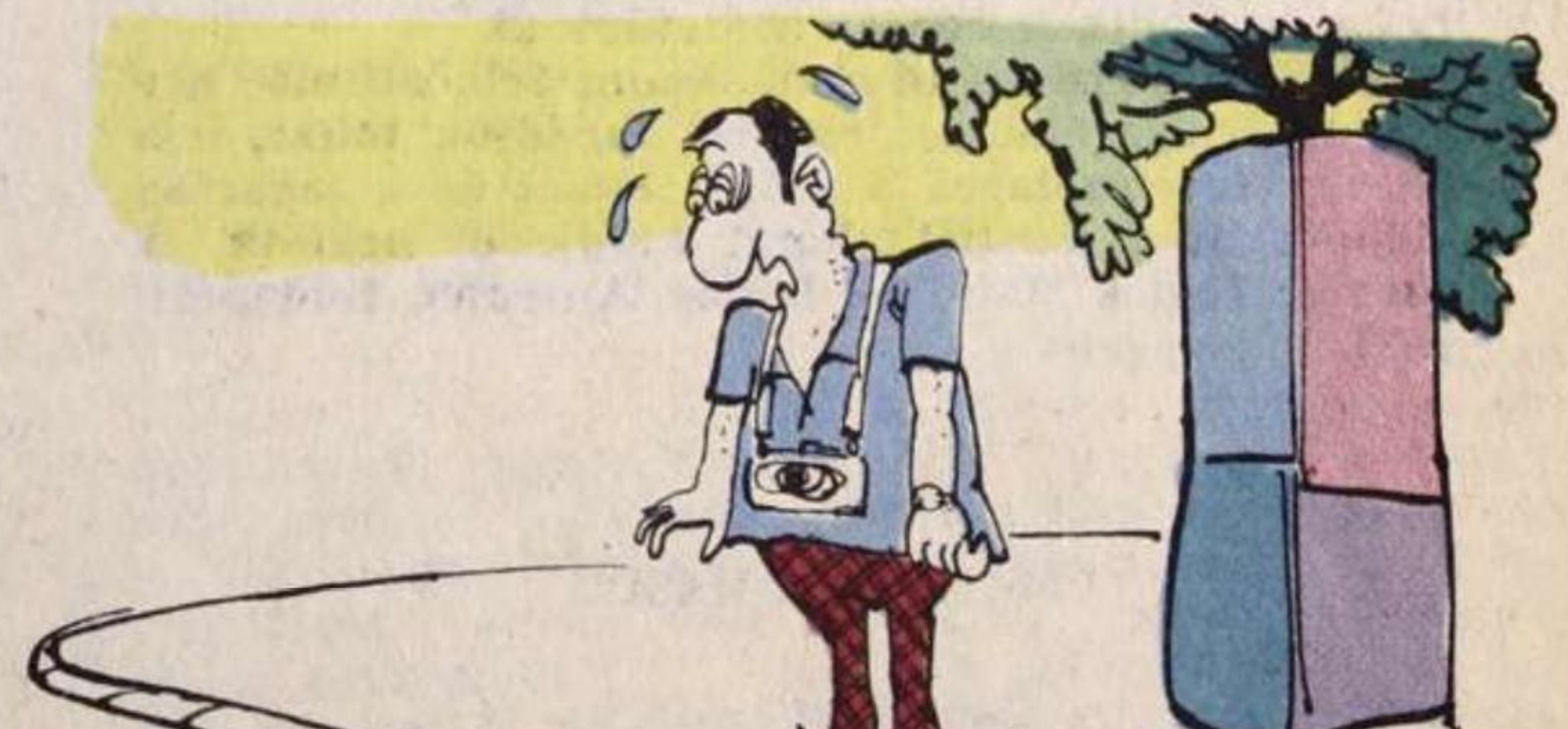

3-2-es vereség a VB-döntőn!

HURRÁ! EBBEN 32 ÉVVEL MEGELŐZTÜK AZ NSZK-T!

FELÚJÍTOTTÁK A HALÁLOS TAVASZT

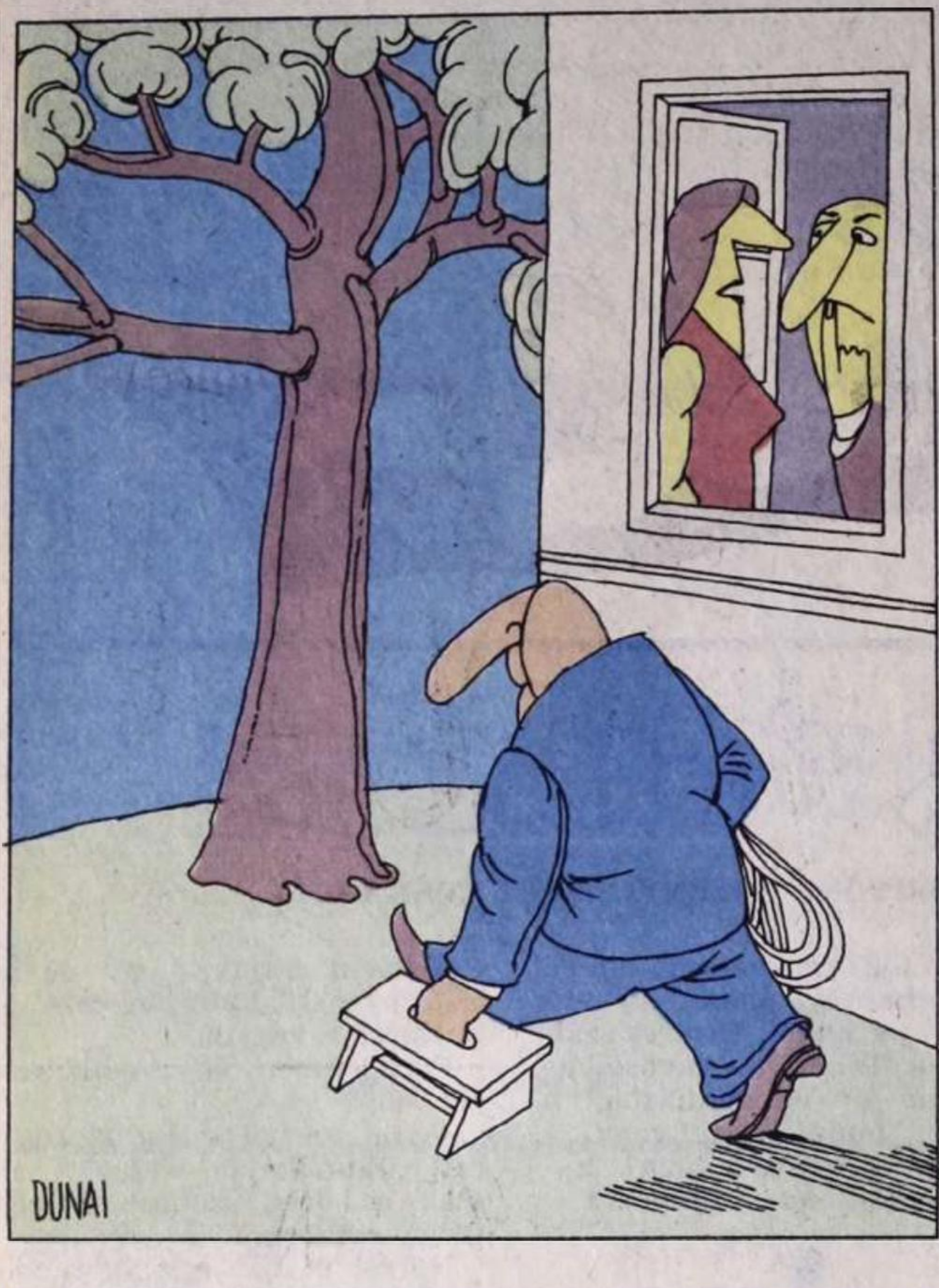

A BÁDOG ANTENNA legújabb birtokosa:

KAPCSOLJUK MEXIKÓT,

vagyis a június 2-án az 1. műsorban 19.50-kor Irapuatóból közvetített magyar—szovjet labdarúgómérkőzés. Ez a vereség a Bádog Antennára voksoló olvasóink körében elsöprő győzelmet aratott.

A leggyatrább tévéprodukciókat megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait. összevetjük munkatársaink javaslataival, úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a Kedves Olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest, 1977.

MILLIOMOS TÉESZ

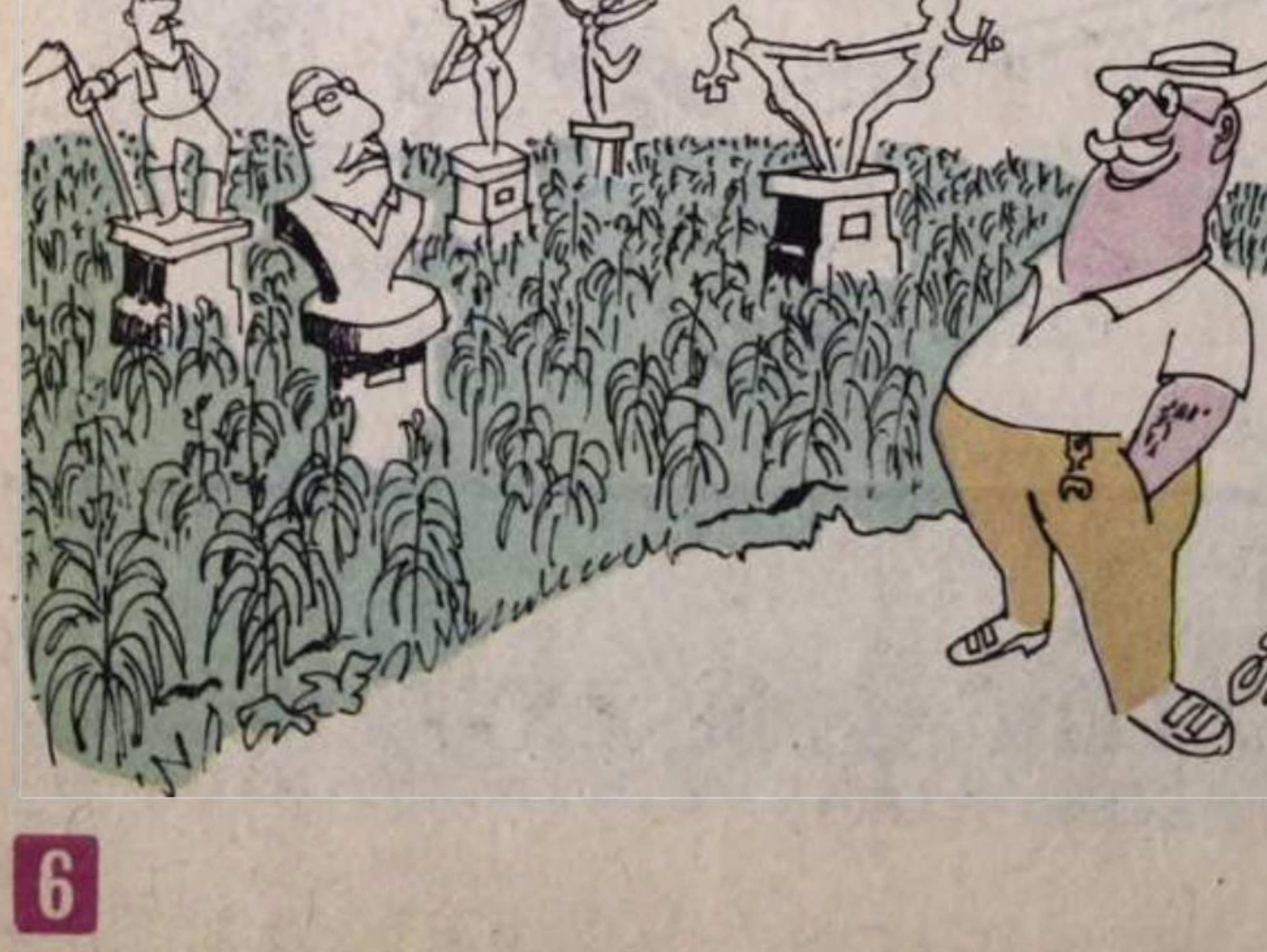

SZERETJÜK EGYMÁST

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Szeretett, drága szerkesztő úr, jöjjön, hadd ölelem keblemre! Szorítok helyet magának is a gyulai békák, a keszthelyi útépítők, a négypúpú tevék és más szeretnivalók között... Nem azért ülök én nap-esteken át a tévé előtt, hogy ne tanuljak tőle, belőle! Amikor Vitray úr elővezette nekünk a szimpatikus rejtvényszerkesztő hölgyet, frissítő agytornára számítottam, elmeél-köszörülésre, de nem volt ott se kvíz, se rébusz, csak kiselőadás arról, milyen nagy dolog a szeretet és hogy egyetlen fejtörőnk az legyen az életben, hogyan szeressük egymást mégjobban. Nekem már ennyi is elég lett volna ahhoz, hogy magamba szálljak, de biztos, ami biztos alapon a tévé mindjárt másnap rádobott még egy szívlapáttal. A Pétereket-Pálokat éltető zenés hacáréban, Hajmási Péter és Fekete Péter között megjelent Pál apostol Trokán Péternek öltözve, fehér frakkban, s elmondotta a korintusiakhoz intézett szép szavait a szeretetről. A mi tévénk szórakoztató főosztálya igen ritkán idézi képernyőre a Bibliát, s ha ezt teszi, méghozzá ilyen exponált helyen, Ábrahám Pál Teve van egypúpújának a tőszomszédságában, annak oka lehet, komolyan kell venni. Attól kezdve, szerkesztő úr, szeretni kezdtem mindent és mindenkit, előre és visszamenőleg is. Szerettem a békákat, akik boldog brekegésükkel élvezhetetlenné tették a Don Quijote gyulai előadását; szerettem azt is, aki egy békástó közepén próbálta a kultúra fáklyáját lobogtatni, hangos kuruttyolások közepette, mit tehetett az ártatlan, ha a darab díszletei nem fértek be a várba; szerettem azt is, aki túlméretezte a díszleteket, biztosan collstokja sem volt az árvának. És szerettem a keszthelyieket, akik kiálltak, mint a kémény, a kastélyparkot átszelő út megépítése ellen. Szerettem mindazokat, akik elmondták, hogy ők mennyire ellenezték, hogy milyen hősiesen hadakoztak, hiába. Szerettem azt az egy szál szegény tanácsi tisztviselőt is, aki vértanúként vállalta, vallotta, hogy az az út jó helyen épült. Mindenki más ellenezte, mint most kiderült a tévéből, ezrek ellenében egymaga építette volna meg ez a mérnök? Gyanítom, hogy amikor az egészet kiagyalták, másoknak is rá kellett bólintani a tervre, másként hogyan épülhetett volna meg. Még az is megfordult a fejemben, hogy a mostani ellenzők nemrég maguk is helyeslők voltak, de nem haragszom rájuk, mert szeretni kell még az utólag okosakat is... Aztán szerettem a mexikóiakat is, akik kieszelték, hogy az Azték stadion közönsége öltözzön fehérbe a Mundial-döntőre, mert a fehér a béke, a béke pedig a szeretet. Csak szomszédom Szabót nem szeretem, a nagy örömrontót, aki rögtön rámtronfolt: tudom-e, hányan haltak meg Argentínában, mert a csapatuk győzelme fölötti mámorban agyonszerették őket?!... Belátom, bizony, nem könnyű szeretni parttalanul, megállás nélkül...

— Kohn korholja Grünt, hogy tehet olyat, hogy hosszúnapkor eszik. Grün megmagyarázza: én nem lopok, nem hazudok, nem csalok, egész évben tisztességesen élek, nincs semmi bűnöm, épp ezért nem is böjtölök. Kohn elgondolkozva vakargatja a fejét, majd így szól: Nagy szamár vagy te, Grün. Hát nem egyszerűbb huszonnégy órát koplalni?

— Valóban könnyebb volna a bevált recept szerint csak karácsonykor szeretni egymást. De én nem tágítok, szerkesztő úr, egész évben szeretni fogok mindenkit, ha belegebedek is. Szeretni fogom például a bútorgyárat, amelyik naponta reklámozza remek garnitúráját a tévében, holott tudom a híradóból, hogy erre a bútorra a Domus 90 napos előjegyzést vesz fel, de még azt a határidőt sem tudja betartani, mert a gyár hatékonyabban hirdet, mint termel...

— A hirdetésekről nekem John Brown jut eszembe, akinek hősi balladájából egyaránt lett csúfolódó cserkésznóta (*„János bácsi testét kukacok eszik..."*) és mozgalmi induló (*„Élesebb legyél a késnél..."*), most pedig aláfestő zene a reklámműsorban. És milyen sziporkázóan szellemes felhasználásban! A betűreklám borsos árú tévét kínál, s alatta szól a zene: *„Előkelőek nem vagyunk és pénzünk sincs elég..."*

Radványi Barna

SZÜNIDŐBEN

– Végre egy ötös, év közben mindig csak kettest kaptam a tanár úrtól...

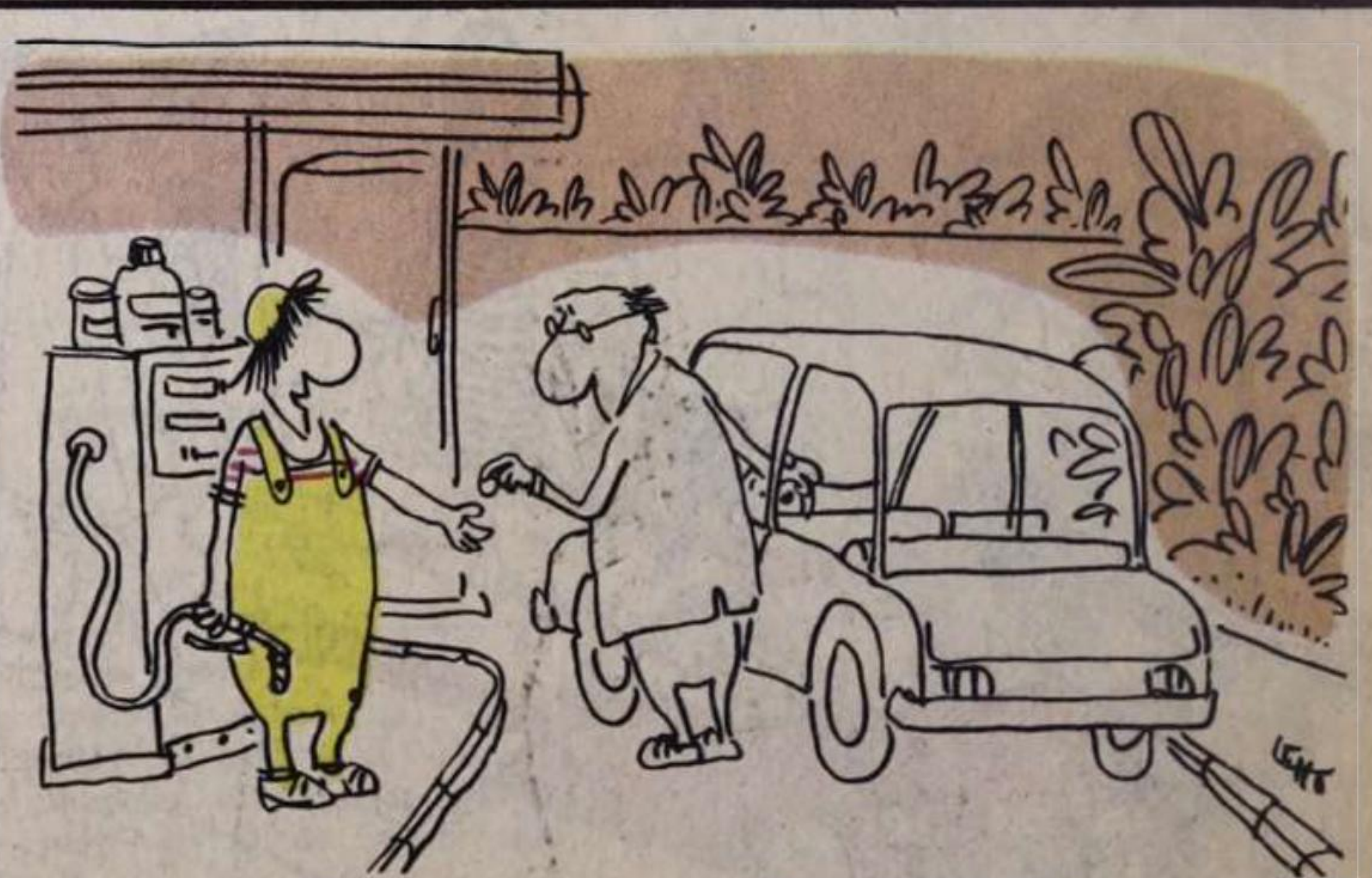

Aranylemezt kapott a Himnusz

LE A KALAPPAL!

Új lehetőség: nyugdíj-előtakarékossági betét

TIÉD A NYUGDÍJ, MAGADNAK EMELED!

TELJES KIKAPCSOLÓDÁS

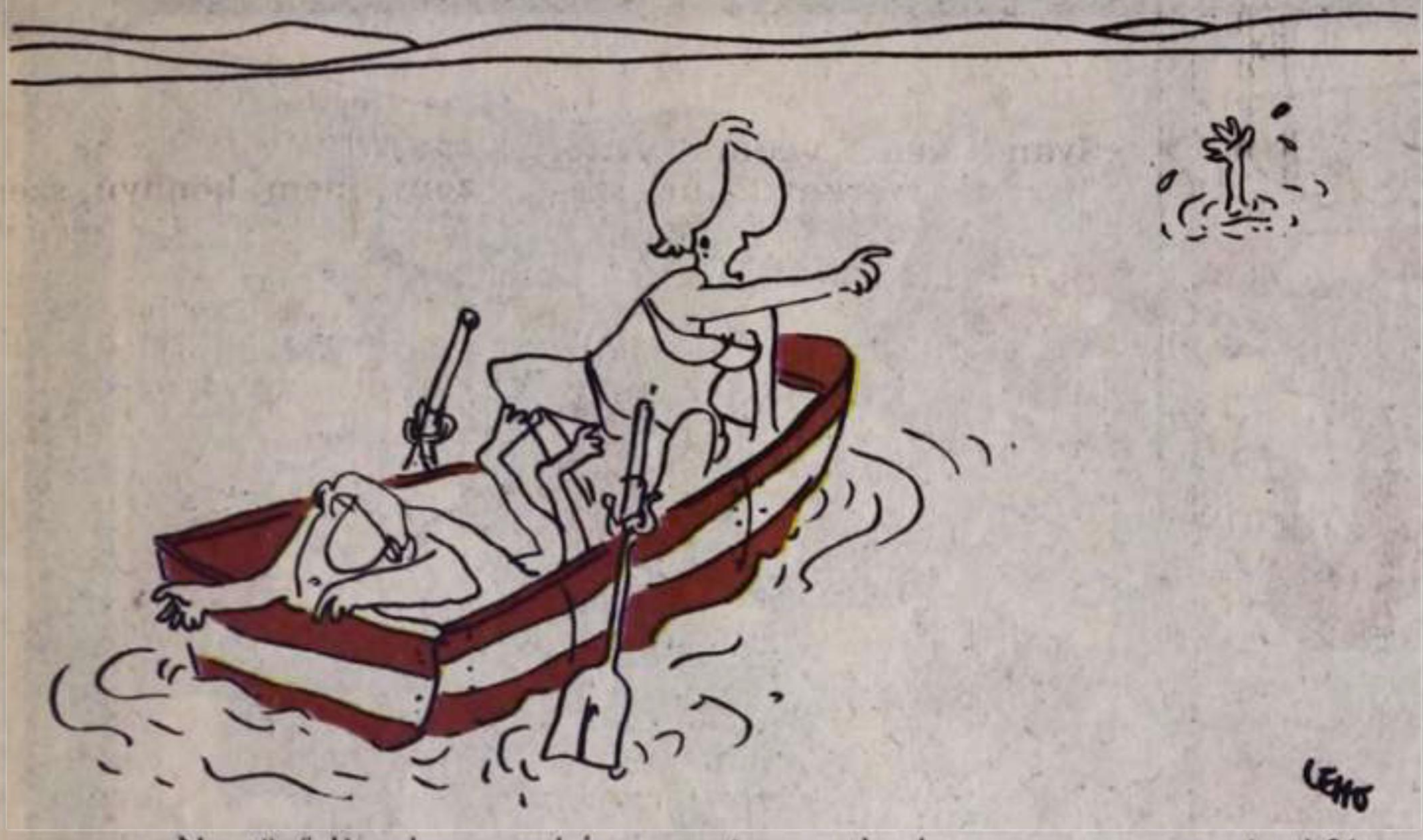

– Ne törődj vele, anyukám, most nyaralunk vagy nem nyaralunk?!

SOK A GYERMEKBALESET

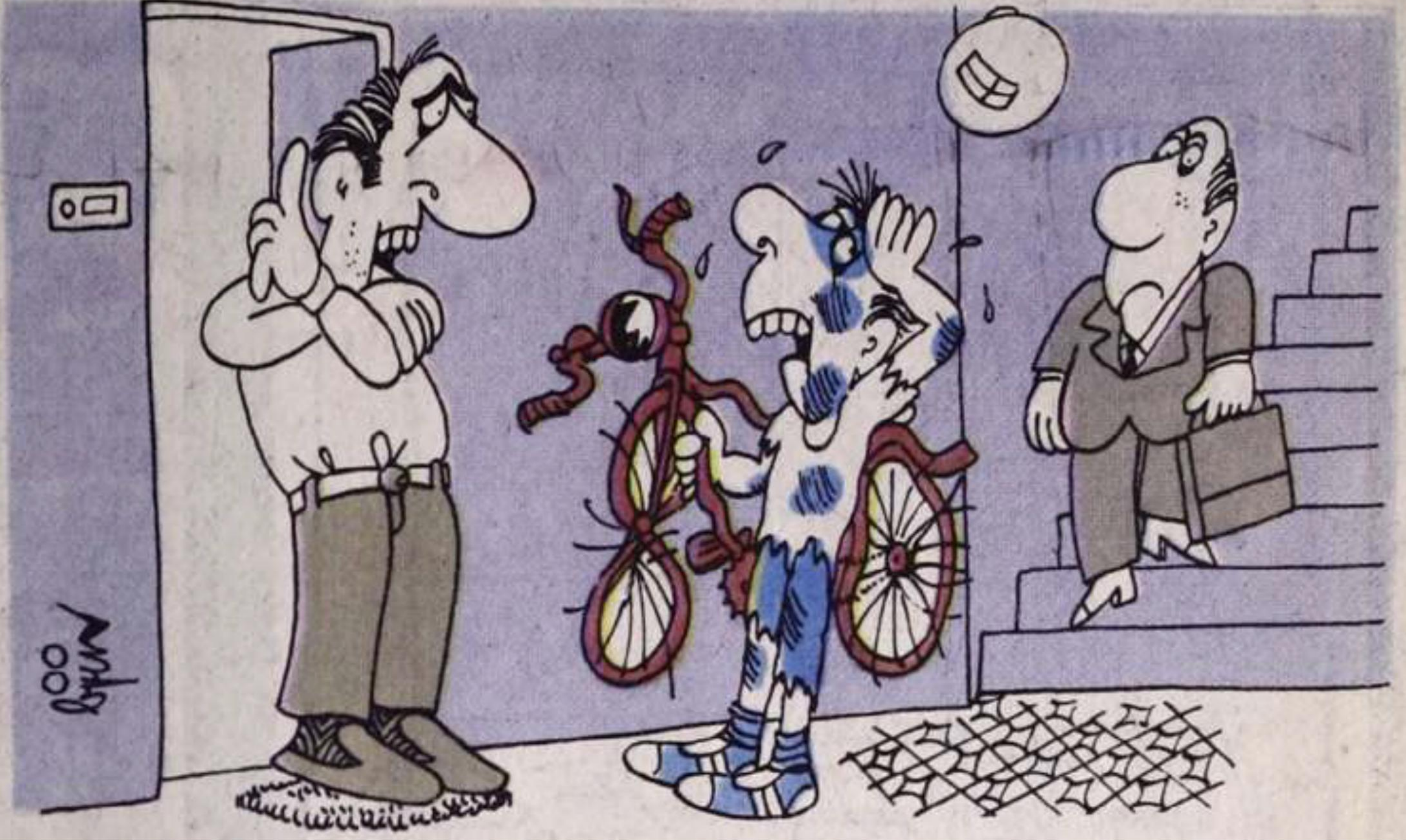

– Mit képzelsz, édes fiam, minden héten fogok neked venni egy új biciklit?!

AZ IDEÁLIS MENYASSZONY

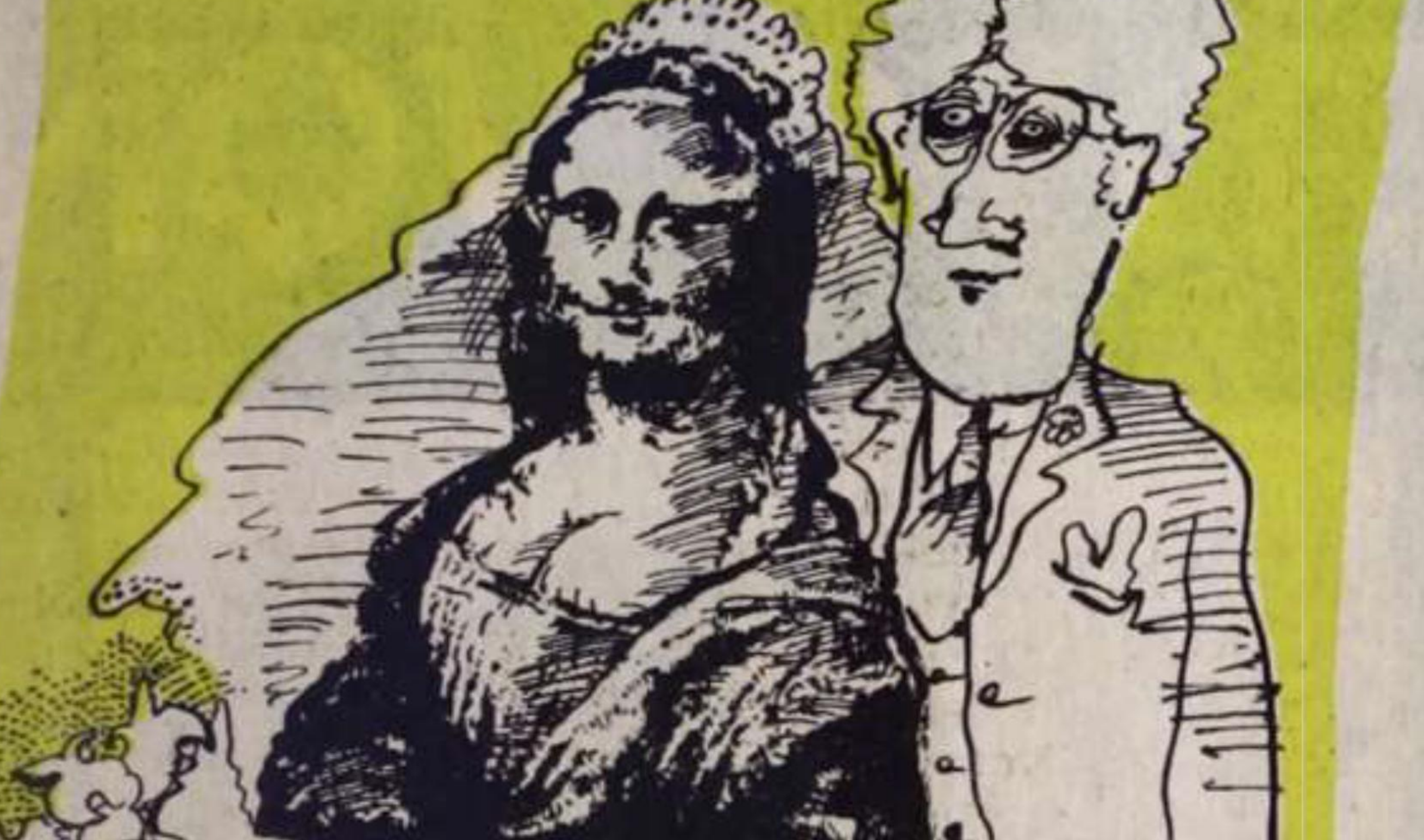

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két barátnő beszélget:

— Mit mondtál a férjednek, amikor először mentél fel a szeretőd lakására?

— Az igazat...

— Ne hazudj!

— Nem hazudok. Azt mondtam ,hogy megyek próbálni.

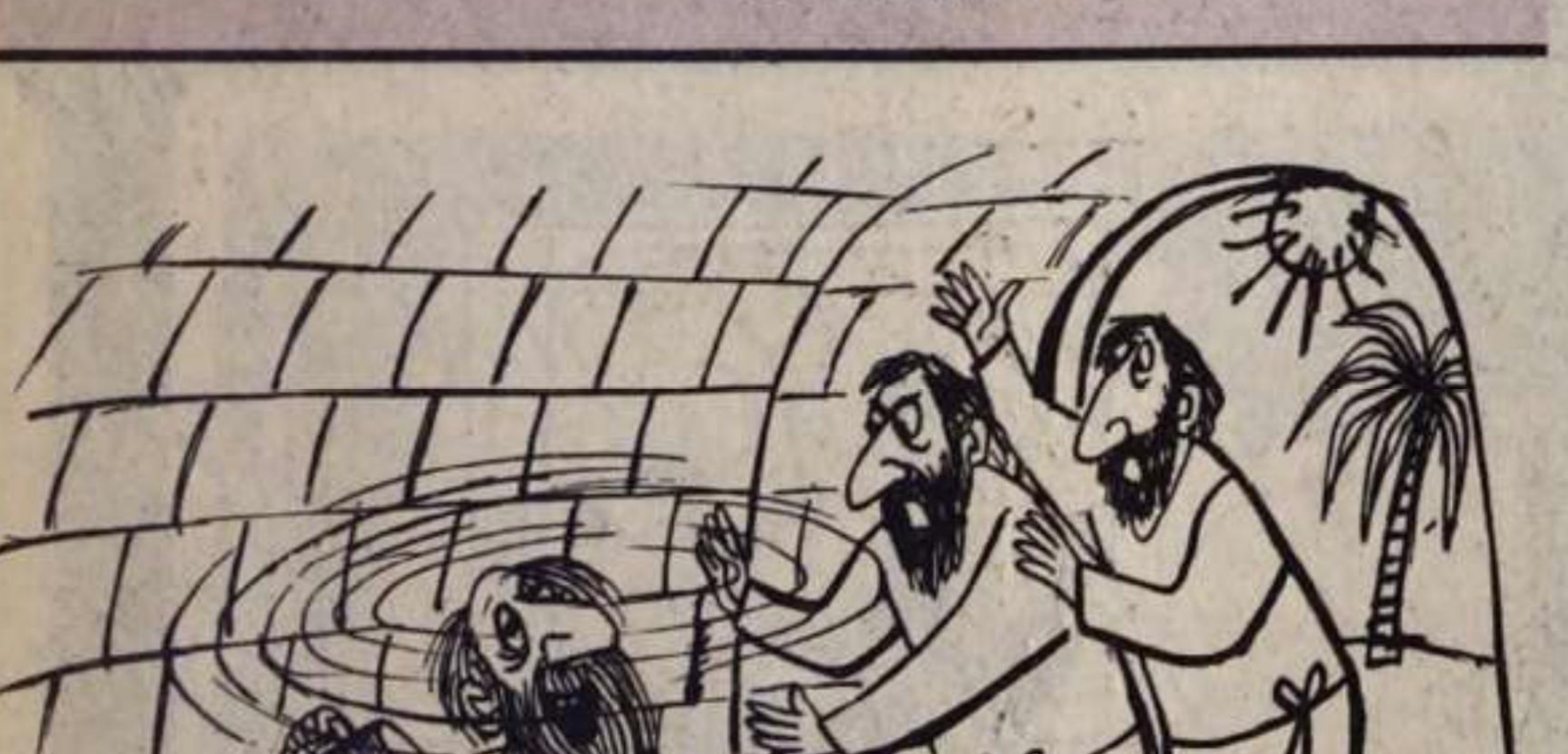

– Nekem már elegem volt a vízből, ezentúl csak bort akarok.

BAKI BAKI HÁTÁN

Gyurkovics Tibor Magyar Nemzet-beli tárcájából: *„Félő, hogy egyszer csak kacagányban futnak be labdarúgóink a zöld gyepre, mint 1944-ben a modern magyar miniszterek."*

Igen jól emlékszem, sajnos, a díszmagyarban pompázó Sztójay Dömére, Reményi-Schneller Lajosra és társaikra, de arra valahogy nem, hogy akár csak egyszer is befutottak volna a zöld gyepre. Még kacagány nélkül sem. Lehet, hogy nem voltak elég modernek?

*

Az Élet és Irodalom egyik könyvkritikájában olvasom, hogy a főszereplő „szerelmes lesz Melchiorba, azaz *egy véle egynemű férfiba*".

Pontosság mindenekelőtt!

*

A tévéhíradó kedvenc nyelvi fordulatai közé tartozik a *„kegyetlen brutalitás"*.

Ami ugyebár, nem egyéb, mint kegyetlen kegyetlenség. És ennek megfelelően félelmetesen hasonlít egy — hm — *képtelen nonszenszre.*

*

Egyre sűrűbben hallható még tévéműsor-vezetők szájából az ilyesmi: „azok a tüntetések (fegyverek, fenyegetések, gólok stb.), *amely...*" Legutóbb a helyesírásra egyébként különösen kényes Népszabadságban is találtam hasonló mondatot, egyik tévékritikájában: „emlékeztető olyan *időkre, amelyet* jobban szeretnénk már elfelejteni".

Az egyes és többes egyeztetését mindenesetre már sikerült, úgy látszik.

Karl Malden egyesült államokbéli színészről, a *San Francisco utcáin* című krimisorozat Stone hadnagyáról írja a Füles, hogy *„amerikai rajongói Krumpliorrú Hercegnek becézik, levélben is így szólítják meg"*.

Tudomásom szerint ez az első eset, hogy filmrajongók ilyen bizalmas postai kapcsolatot létesítenek egy több esztendeje halott színésszel. Kíváncsi volnék, vajon válaszra is számítanak-e.

*

Klempererről ír a Magyar Nemzet: *„A nagynevű karmester mellszobrát hétfőn avatták fel a Magyar Állami Operaház Székely Bertalan-termében, amelynek 1947—1950 között vezető karnagya volt."*

Megjegyzéseim: *1.* Klemperer mellszobra soha sehol nem volt vezető karnagy. *2.* Maga Klemperer nem a Székely-terem vezető karnagya volt, hanem az egész Operaházé.

*

Egy osztrák sajtónyilatkozat magyar fordításából: „Élvezzük a lakosság *támogatását, amely helyesli* a programot."

Mi viszont valahogy nem élvezzük az olyan támogatást, amely a lakosság helyett helyesel.

*

Mondat a Magyar Nemzetből: „Inkább vállaljuk ezt a kis kényelmetlenséget, *minthogy* eltérítsenek..."

Én bizony körültekintőbb vagyok annál, *semmint, hogy* egybeírva hagytam volna ezt a két szót, *minthogy* a „minthogy" magyarázó kötőszó, nem pedig hasonlító. Nem *mint hogyha* ezzel sokan törődnének manapság anyanyelvünk művelői és gondozói közül.

Épp így állunk az alanyi és tárgyas ragozás közti különbséggel. Például ugyanebben a lapszámban az alábbi mondat is olvasható: „Egy Trifunovics—Gligorics játszmát így emlí*tik* meg a könyvek..."

Menten rám jön a — *tik*...

*

Lám, még az olyan képzett és valóban művelt öregdiák is bakizik olykor, amilyen Szombathy Viktor, a latin és a magyar nyelvek egyaránt jeles tudója. Egyik cikkében (Magyar Nemzet) a *Gaudeamus igitur*... kezdetű ballagódal szövegét így magyarítja: ***„Igyunk hát..."***

Olyik diák az érettség örömére (és bizonyítására) nyilván iszik is. Ám előbb — és mindenek fölött! — *örvendezik.*

*

Nyilatkozatot olvastam a Magyar Hírlapban arról, „hogy már a legendás aranycsapat sem tudott megbirkózni a nemzetközi porondra éppen csak kilépett szovjet válogatottal: *egy döntetlen és egy vereség* kísérte Puskásék moszkvai útját".

No meg, ha jól emlékszem, egy győzelem. Igaz, hogy az nem megbirkózás volt, hanem foci.

*

Az elmúlt hetek szépségdíjas rádiómondata, minden kommentár nélkül:

„A lisztnek nincs hiányjellegű jelenléte."

Timár György

A HIBA A KÖZVETÍTŐ VONALBAN VAN

GUBANC

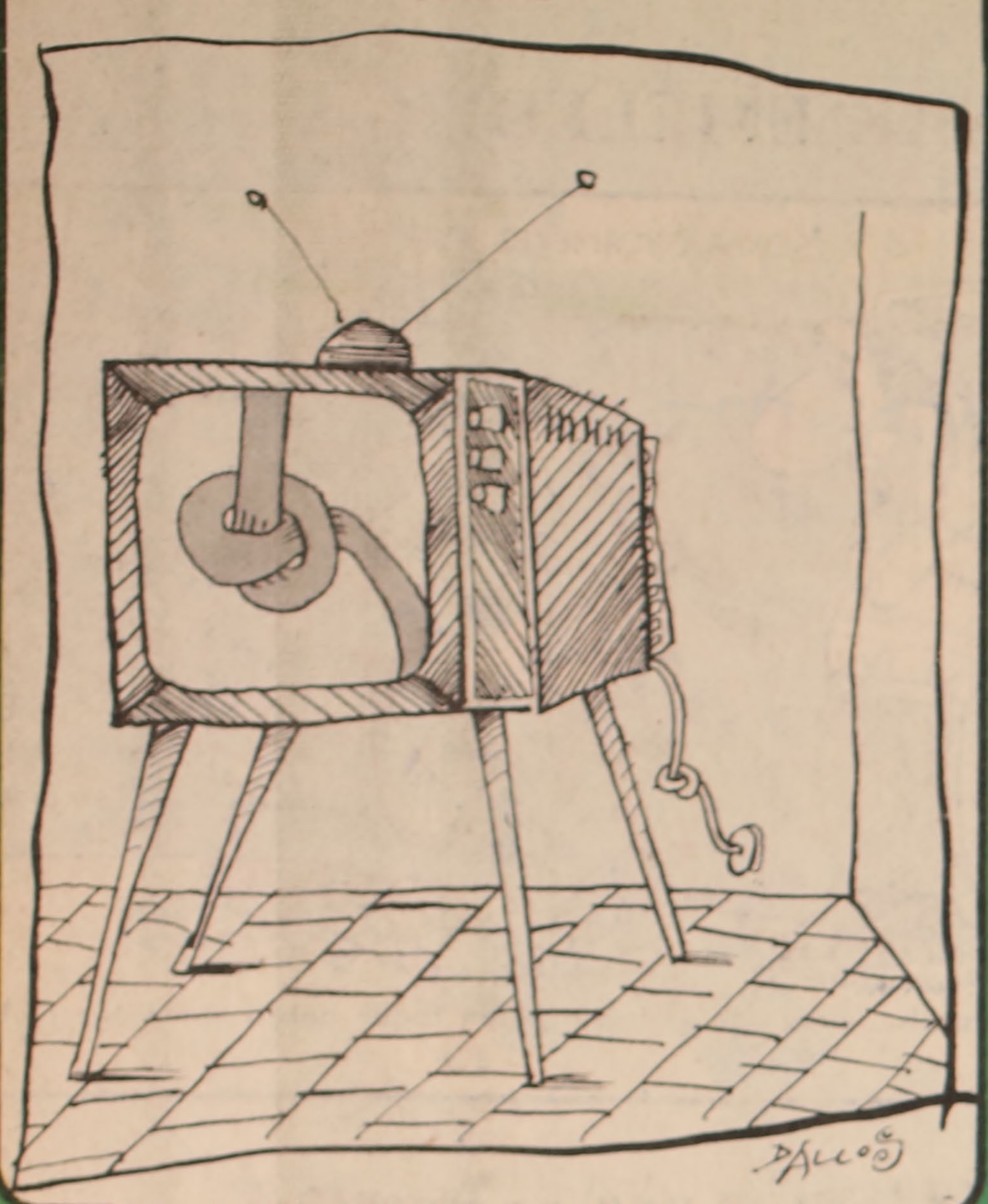

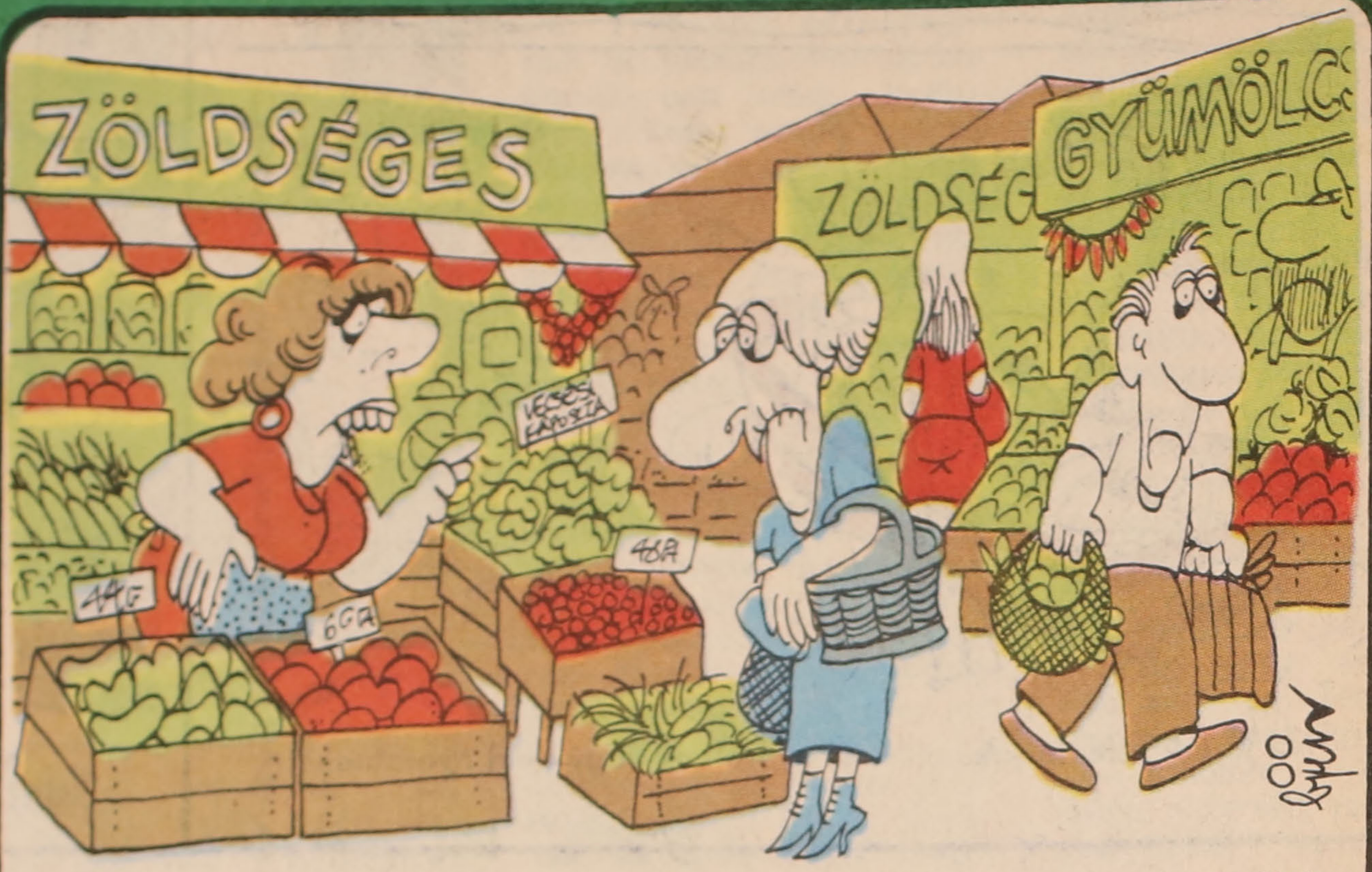

– Ha sokallja az árát, mamikám, vásárolja meg közvetlenül a termelőtől Lajosmizsén!

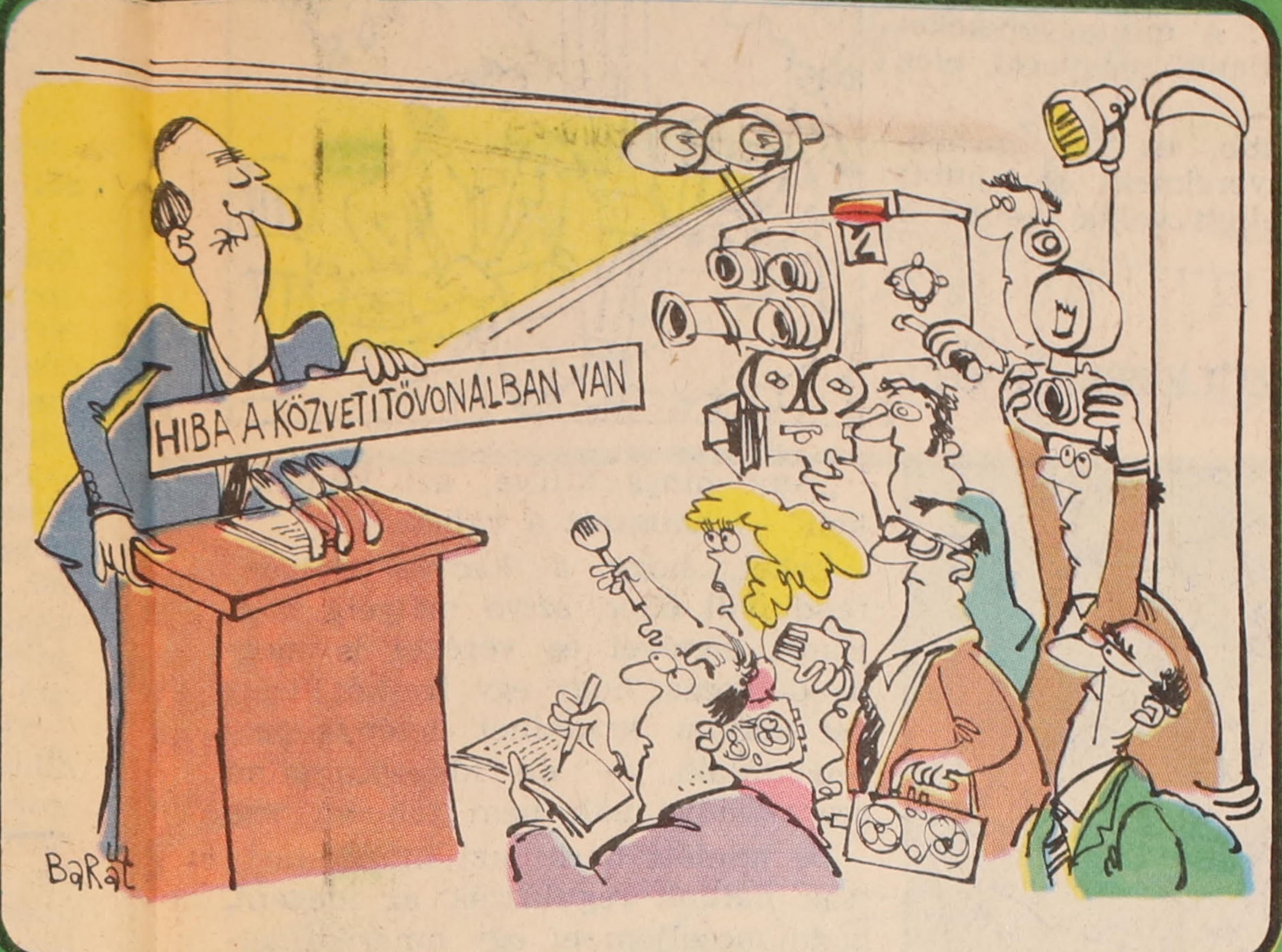

MARADONA PESTEN

— Nézd csak, Diego Armando! Mi szél fújta önt erre?

— Arra gondoltam, hogy most már a jövőmmel is törődnöm kell és ezért az önök szép országában folytatom a pályámat . . .

— Bölcs elhatározás, Diego Armando. Ön nálunk még nyolcvanéves fejjel is az élvonalban futballozhat.

— . . . és mindig is vonzott az ősi Tenochtitlán varázsa.

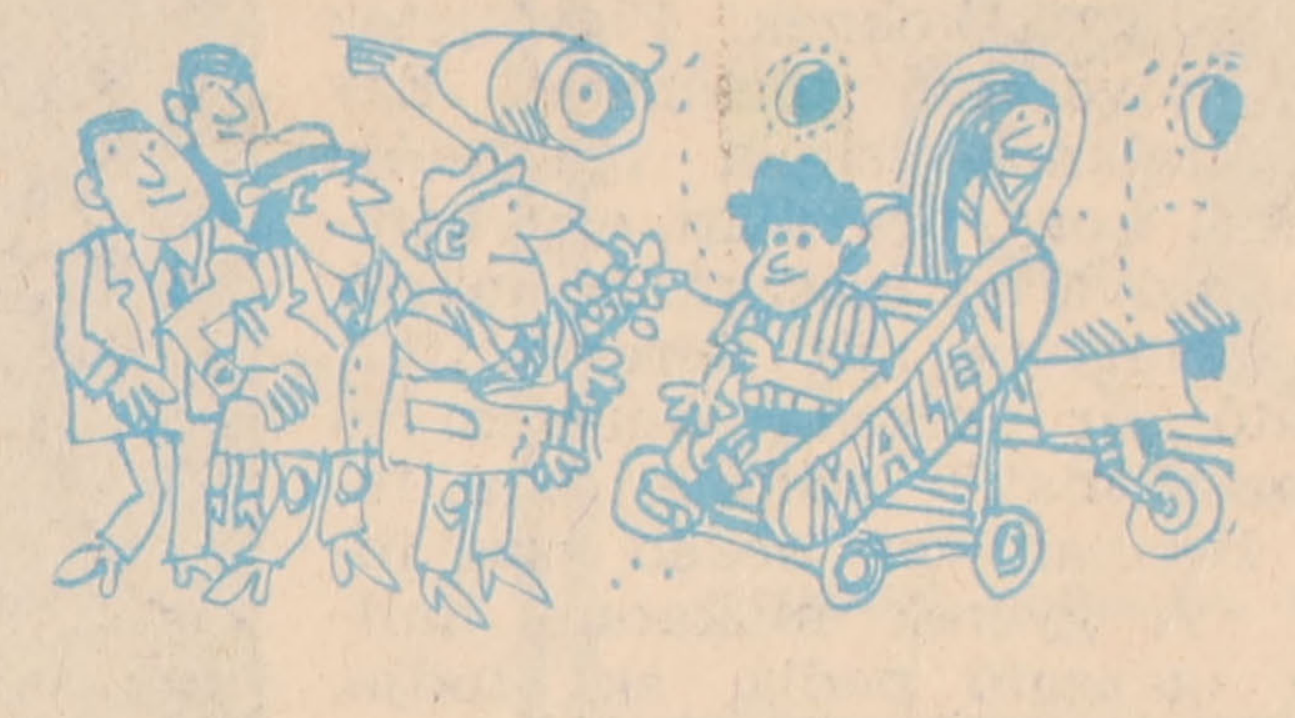

— Mondjuk inkább, hogy az ősi Balmazújvárosé.

— Hogyan? Hát nem Mexikóban lennék? Hiszen mindenfelé zöld-fehér-piros zászlókat látok.

— Aprócska tévedés, Diego Armando. Azok a zászlók piros-fehér-zöldek.

— Lehetséges. Mindig is színtévesztő voltam. Nos, ha már így alakult: van az önök szép országában profi futball?

— Ez megítélés kérdése, Diego Armando. Attól függ, mit nevez profi futballnak?

— A profi futballistát szerződés köti az egyesületéhez és pénzt kap a játékáért . . .

— Szót se többet, Diego Armando. Ezen az alapon igenis van nálunk profi futball.

— . . . és ennek fejében kivétel nélkül mindig magas színvonalú teljesítményt nyújt.

— Szót se többet, Diego Armando. Ezen az alapon igenis nincs nálunk profi futball.

— Mégis, mennyit lehet labdarúgással keresni az önök szép országában?

— Tízmilliót, Diego Armando.

— Tízmilliót? Hat nullával? Hiszen az óriási. Mégis, hogyan jön össze?

— Nézze, Diego Armando, a tizest adja a bázisszerv.

— És a hat nullát ki adja?

— Azt a szovjet válogatott!

— Van egy aggodalmam. Bizonyára akad az önök szép országában olyan csapat, amelyik pirosban játszik és egy másik, amelyik zöldben.

— Természetesen akad, Diego Armando. Pirosban játszik teszem azt a Honvéd, zöldben pedig többek között a Ferencváros.

— Világos. Na most mi van, ha én színtévesztő létemre azt a két csapatot összecserélem egymással?

— Az égvilágon semmi sincs, Diego Armando. A különbség legfeljebb nüansznyi. A mi csapataink annyira egyformák, hogy színvakság nélkül is könnyűszerrel összetéveszthetők.

— Még mindig van egy aggodalmam. Bizonyára akad az önök szép országában olyan csapat is, amelyik kékben játszik.

— Már hogyne akadna, Diego Armando? Hogy mást ne mondjak, kékben játszik az MTK.

— Tartottam ettől. Mármost mi van, ha én ezt az MTK-t összetévesztem a szintén kékben játszó argentin válogatottal?

— Tudja, mit, Diego Armando? Ha ez a legnagyobb gondja, magának hosszú és problémamentes élete lesz a magyar labdarúgásban . . .

Peterdi Pál

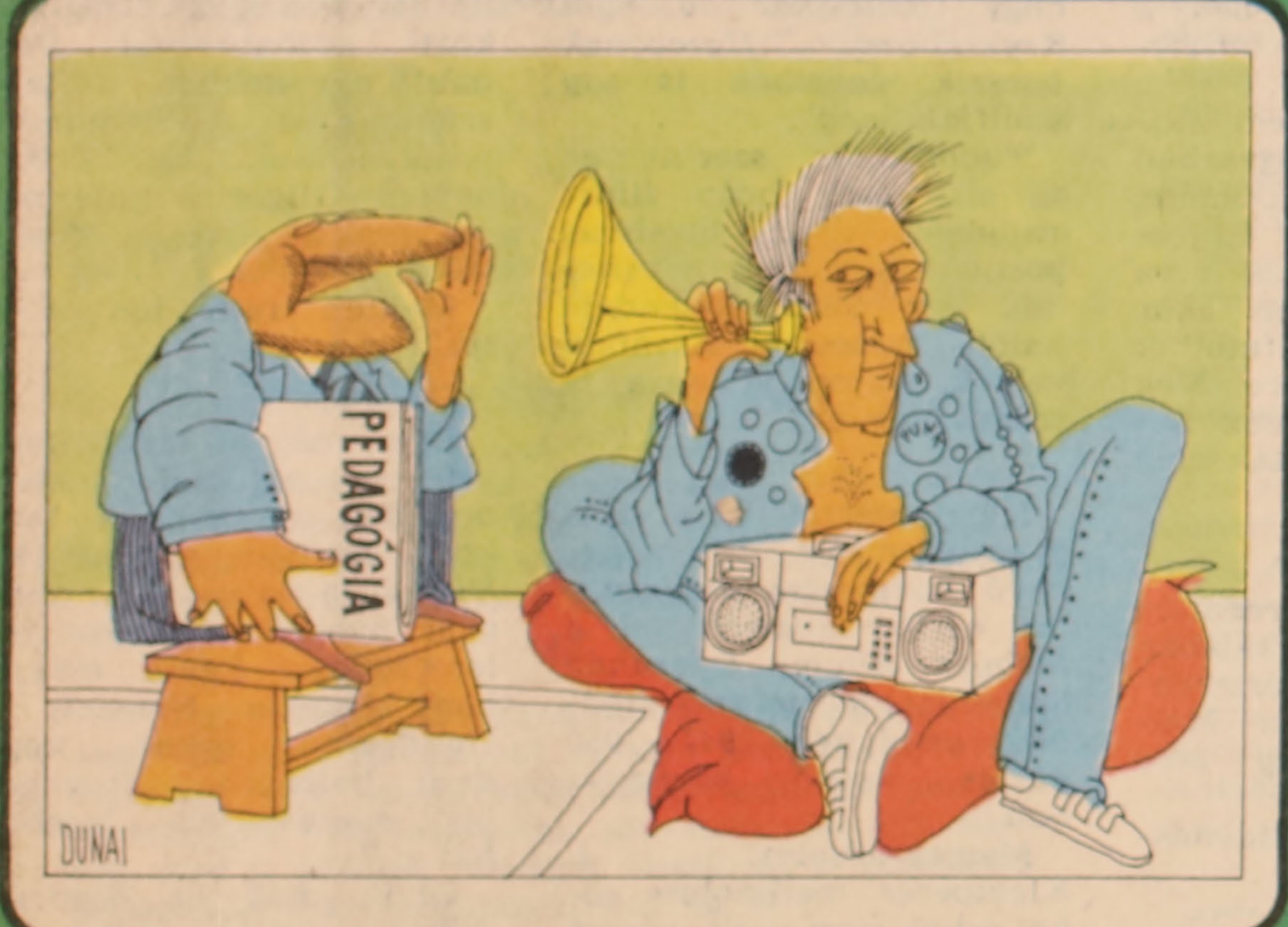

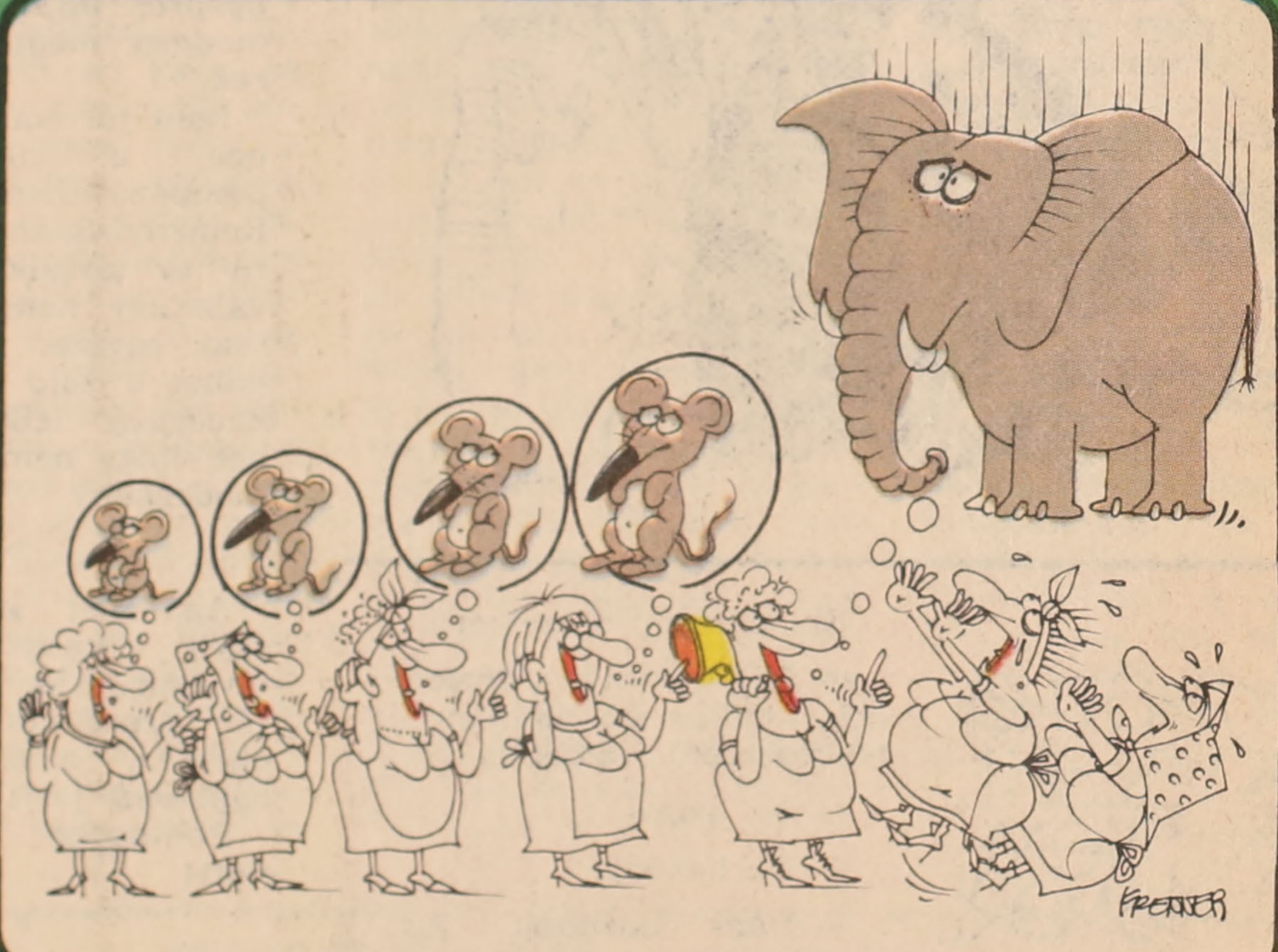

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ

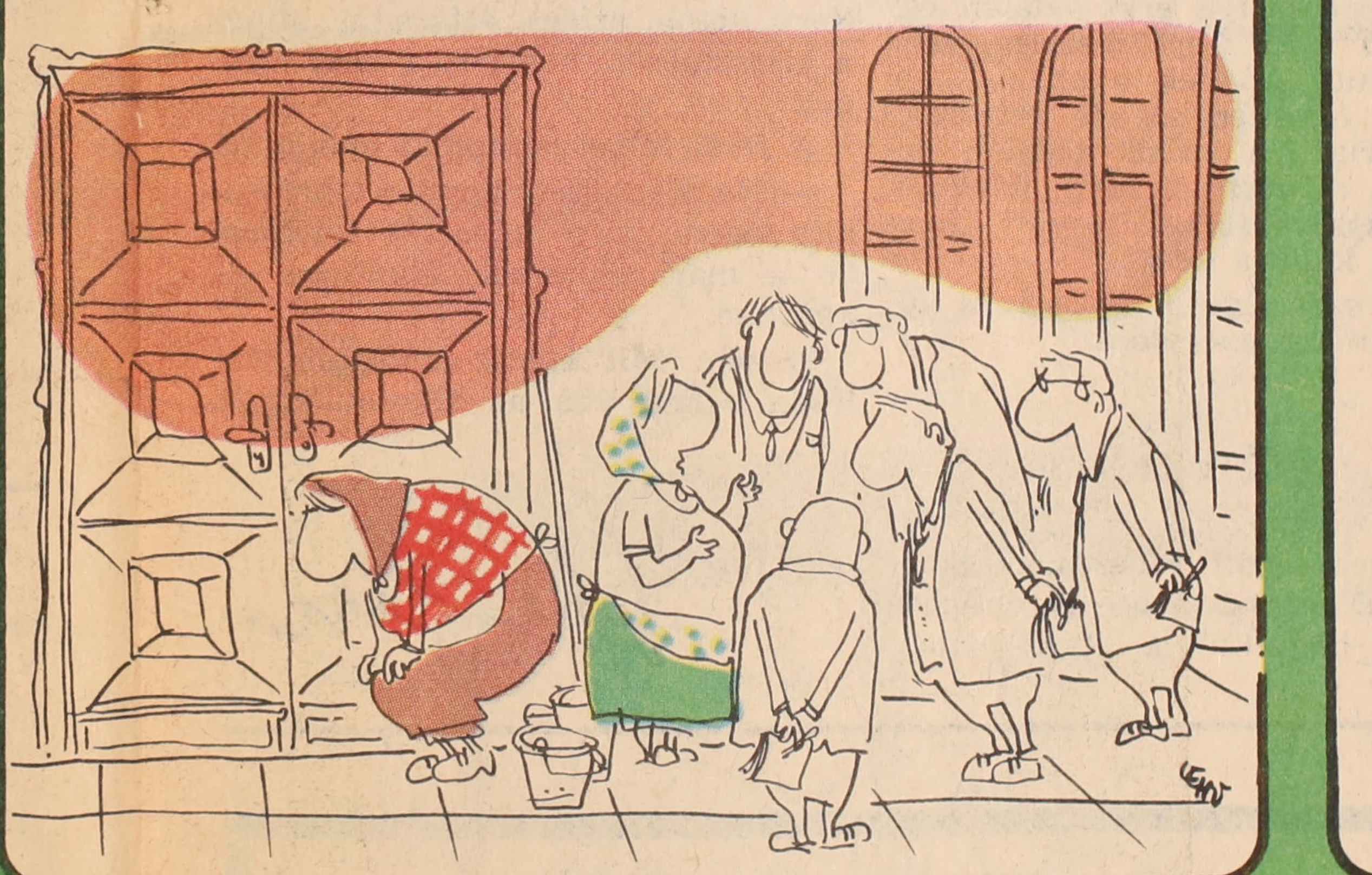

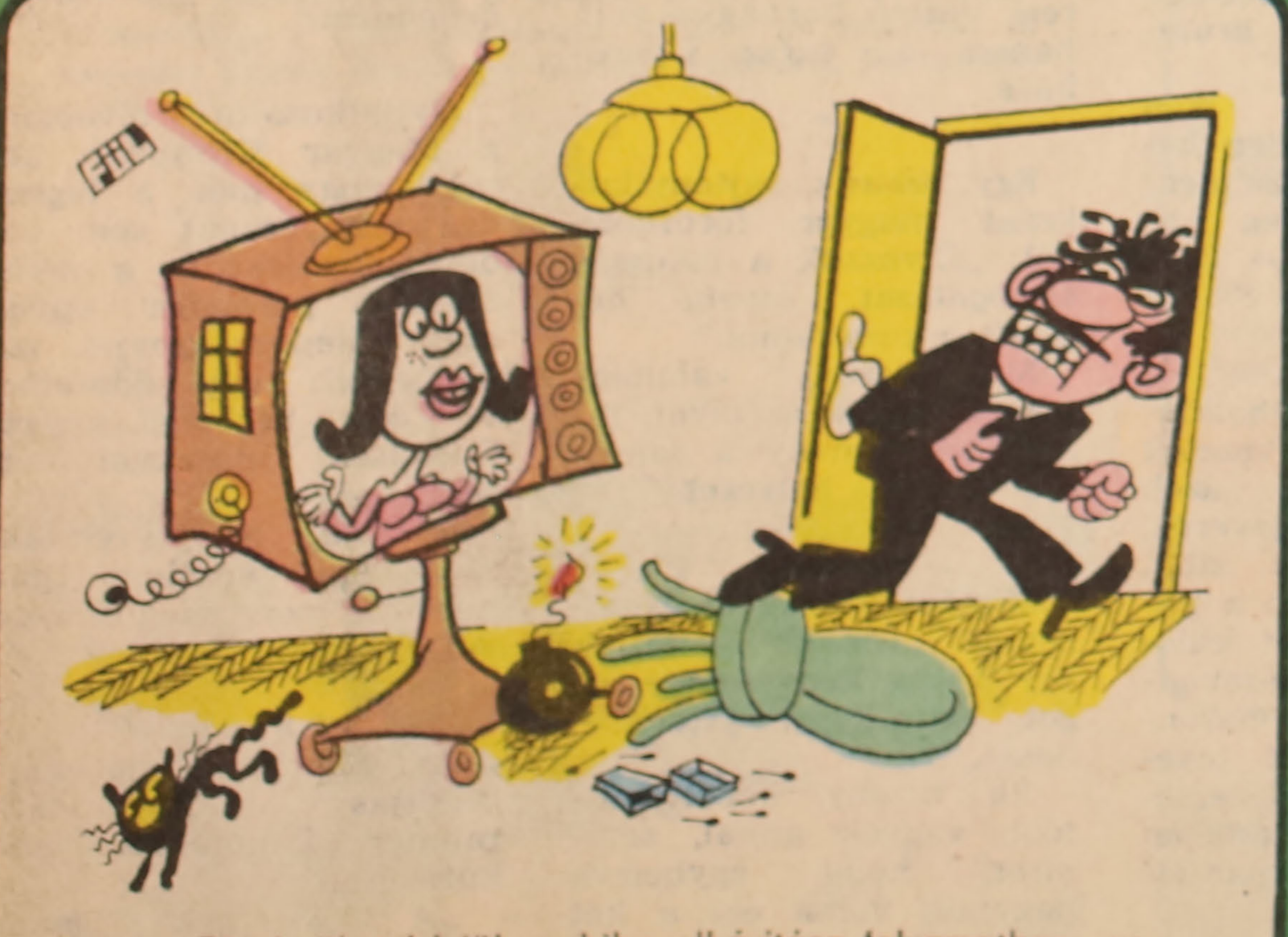

– Türelmüket kérjük, a hiba elhárítása folyamatban van.

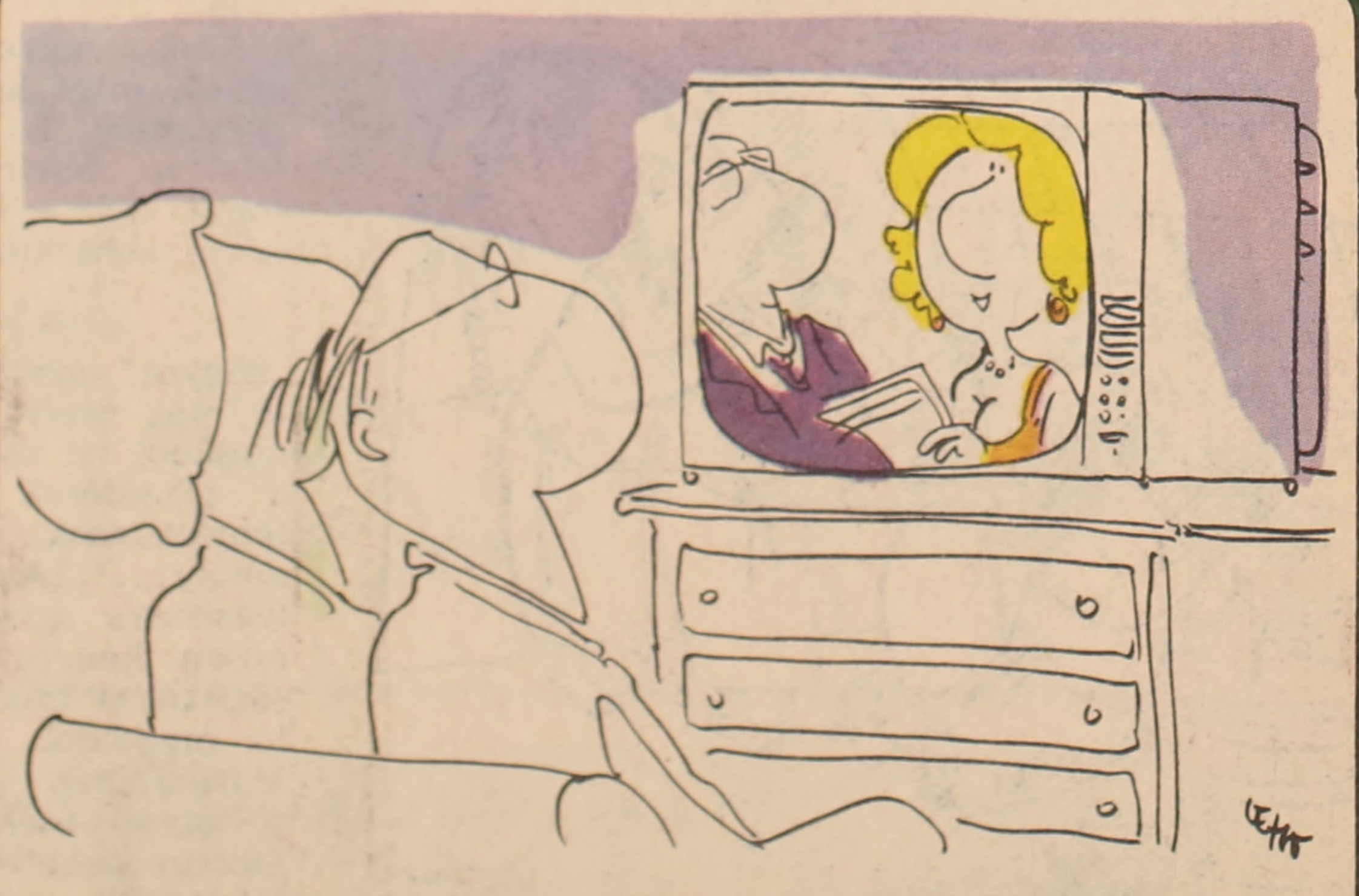

– A sípoló hang helyén a miniszter elvtárs csak belső használatra szánt információkat közöl.

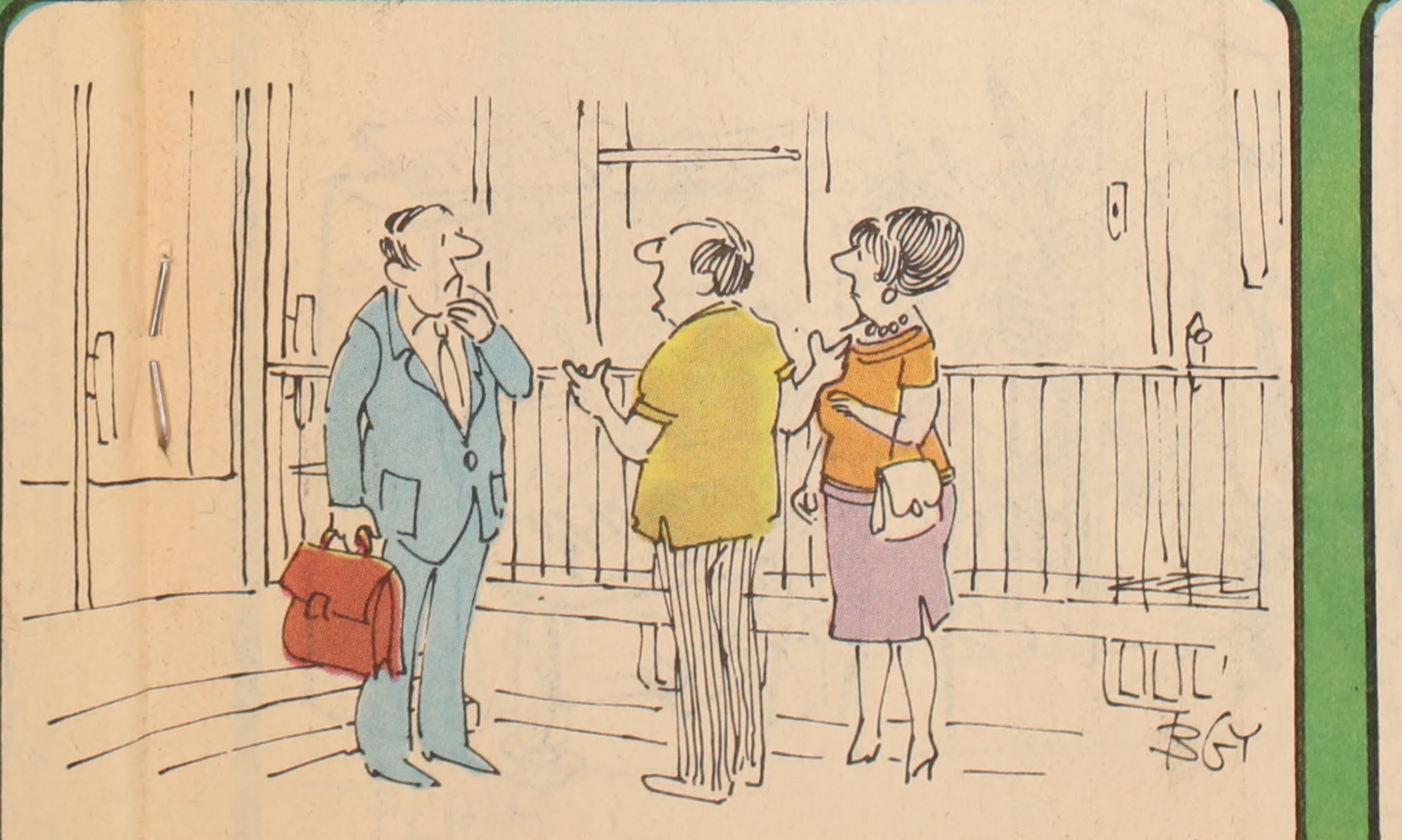

– A Puskás Tivadar nem volt szent, de mi már hozzá imádkozunk telefonért . . .

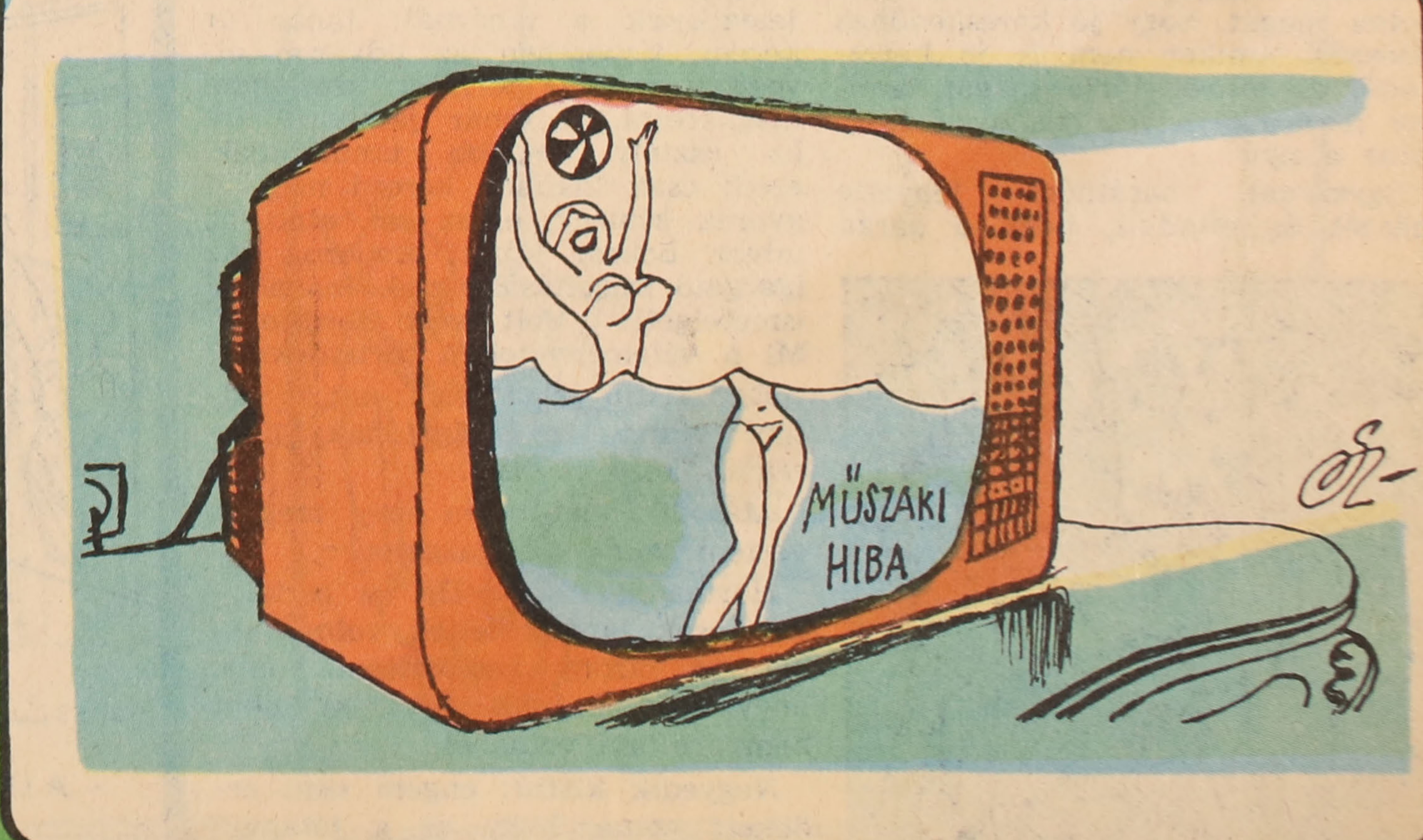

Csak úgy firkálgatok

MILÓGUS?

Nyelvünk gazdag, erős, ezrével fogadja be, meghonosítja, sőt néha meg is magyarítja az idegen szavakat. Itt vannak például a tudományok művelőinek lógusra végződő elnevezései. Van ideológus, pszichológus, stomatológus, kardiológus, urológus, fiziológus, technológus, radiológus, ornitológus, archeológus, balneológus, biológus, zoológus és még, és még, és még . . .

Valakik úgy látszik kevesellik a lógusok számát, mert divatba jött a politológus, (brrr!!), a zenetudós helyett a rádióban ezt hallottam: muzikológus, és egyik képes magazinunkban felfedeztem az ortopéd szakorvos új nevét: gerincológus.

Nem lennék meglepve, ha a diaképet készítő fényképészből dialógus, és a nőorvosból katalógus lenne . . .

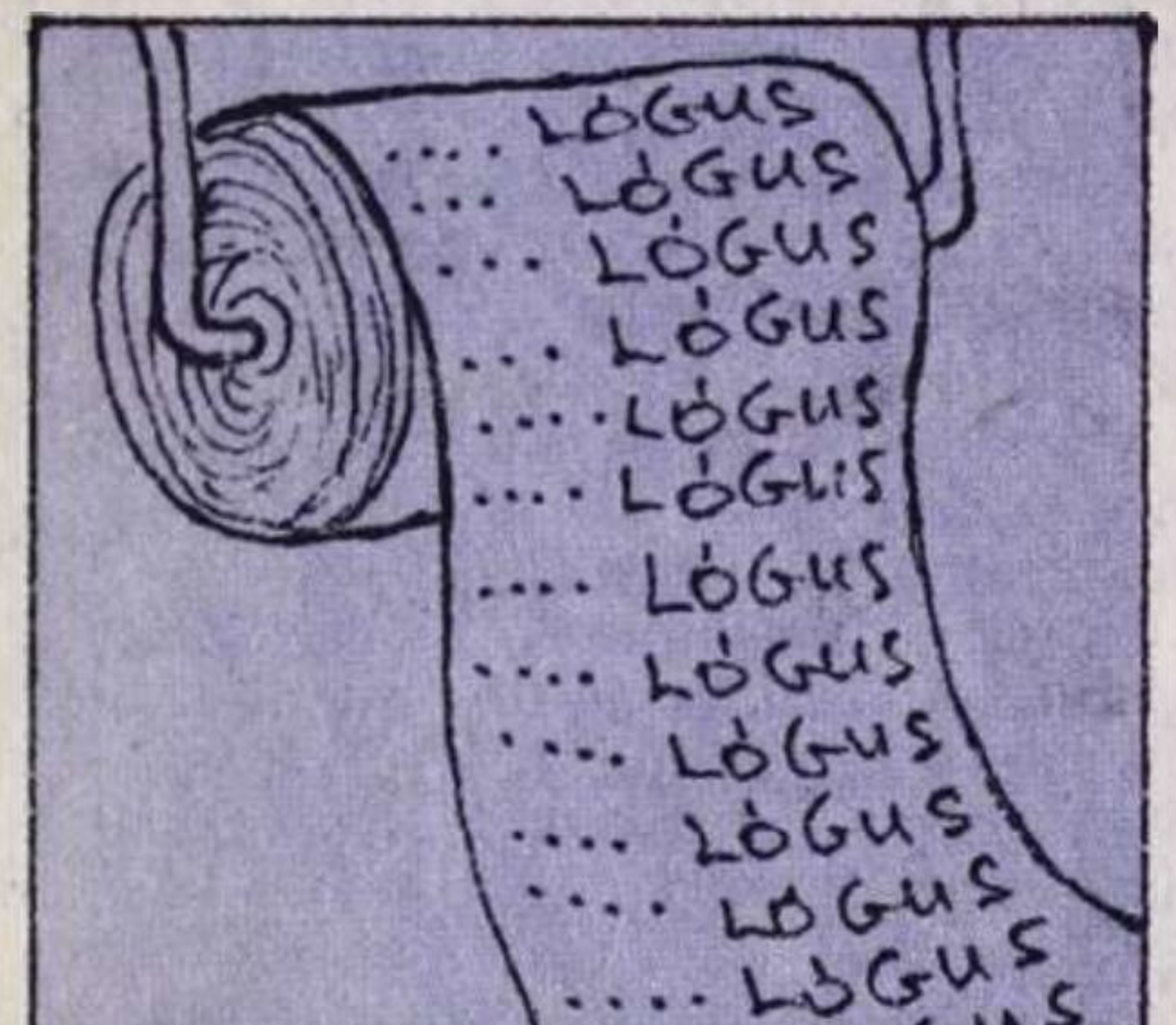

CSAK SÁRGA VAN

Barátnőm keresett egy darázsszövésű, könnyű nyári takarót. Bejárt erdőt, berket, hegyet, völgyet, Röltexet, Szivárványt, nem kapott. Azt tanácsolták, hívja fel telefonon a Kéziszövők Tanács körúti boltját.

Felhívta, megkérdezte, van-e darázsszövésű takaró?

— Csak sárga van — hangzott a válasz.

Éjszaka sötét van, az ember úgyse látja, milyen színű a takarója, tökéletesen megfelel a sárga is. De ám a szíves felvilágosítást adónak eszébe se jutott, hogy azt mondja: „Nagyszerű takaróink vannak." Vagy: „Hogyne, parancsoljon csak befáradni, van darázs takarónk." Nem, ő már akkor el akarta venni a kedvét a vevőnek, amikor még nem is látta. Mondhatta volna lelkesen, étvágygerjesztően, vételre csábítóan, kedvesen, gyönyörűszép, napsugár színű, nárcisz-színű, kutyatej színű, aranysárga takaróink vannak. Persze, minek fárasztotta volna magát, hogy jó kereskedőnek látsszék, amikor nem is jó kereskedő, és minek törje magát, amikor takaróból kevés van, vevő meg, mint a nyű . . .

Egyszóval barátnőm lenyelte mérgét és elindult, hogy a sárga takarót megszerezze. Fél hat volt, az üzlet este hatig nyitva. Amikor nyitva. De most a roló félig lehúzva és egy ifjú útját állta.

— Nincs kiszolgálás, kirakatot rendezek.

— Csak egy takarót, amiért telefonáltam . . .

— Ha kell, jöjjön holnap.

Egyszóval téves volt az információ. Nem azt kellett volna mondani, hogy csak sárga van, hanem azt, hogy még sárga sincs.

FELADVÁNY

Író-olvasó találkozó, iszonyú tömegű gyerekolvasóval. Amikor már mindenről beszéltünk, én adok fel kérdést a gyerekeknek. Figyeljétek csak a következő történetet. Egy falusi általános iskola igazgatója észreveszi, hogy óra alatt egy hetedikes az udvaron mászkál a bokrok között. „Hát, te mit keresel itt?" „Igazgató úr kérem, keresem a száz forintomat." „Miféle száz forintot? Honnan van neked száz forintod?" A gyerek makacsul hallgat, az igazgató pedig, aki tudja, hogy a fiút özvegy édesanyja neveli és nemigen lehet száz forintja, — utánanéz az előzményeknek. A hetedikesek aznap nagyon nehéznek találták az orosz leckét és ezért elhatározták, hogy letagadják, hogy mi volt feladva. Figyelmeztetik az osztály legjobb tanulóját, hogy ha kihívják, ne merjen felelni, különben óra után összeverik. A gyerek megijed, (már néhányszor eltángálta az osztály) és óra elején jelentkezik a tanárnál: tanár úr kérem, tízpercben az udvaron elvesztettem száz forintot, szeretném megkeresni. A tanár jámborul int az osztály legjobb tanulójának, eredj csak kisfiam, keresd meg. A gyerek kimegy, egész óra alatt az udvar bokrai között kuporog. Az igazgató faggatására csak makacsul ismételgeti: „Volt száz forintom." Mi a véleményetek a történtekről?

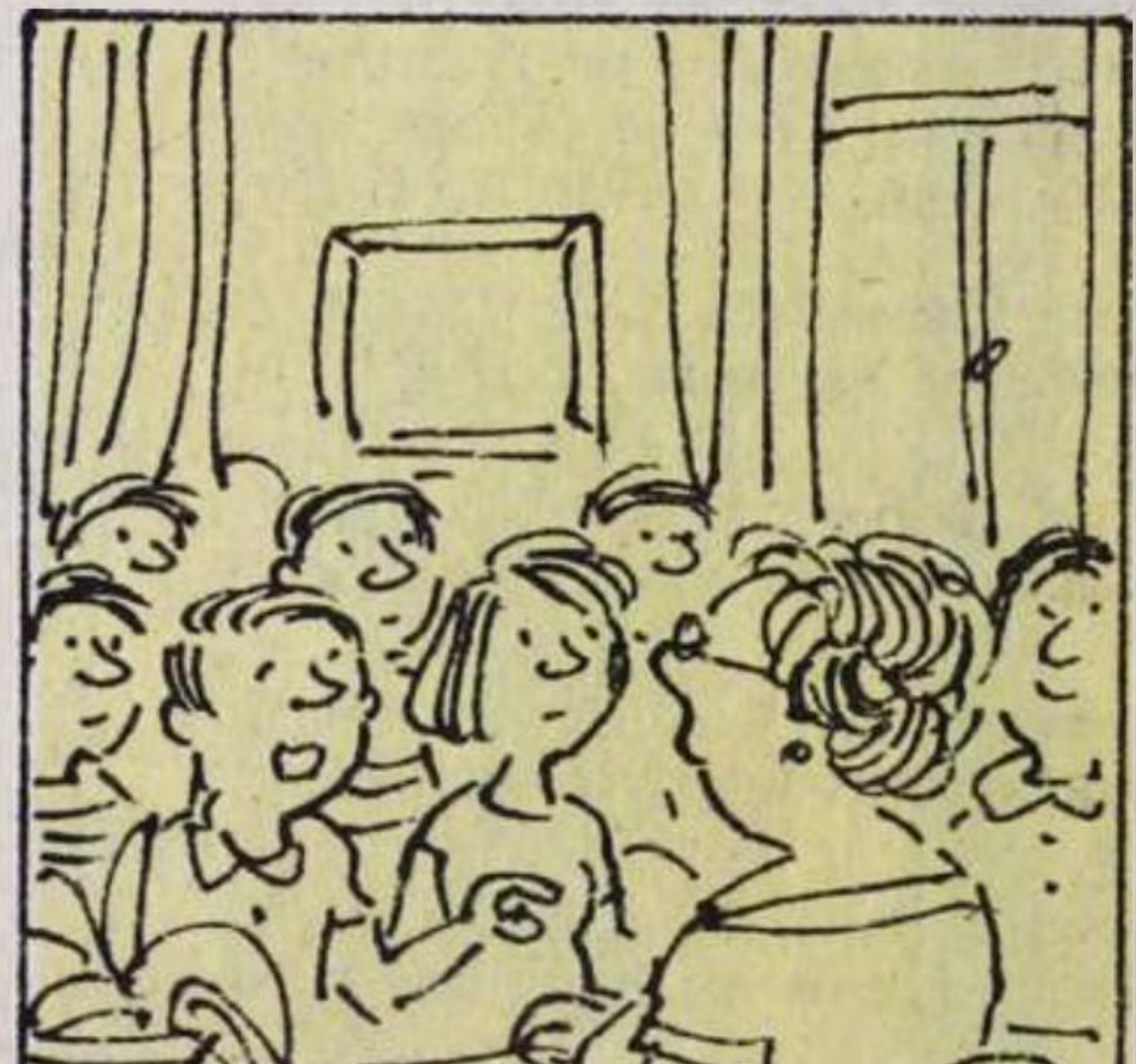

Egy kisfiú jelentkezik: azt mondtam volna az igazgatónak, hogy semmi köze hozzám.

Második kisfiú: én még meg is vertem volna az igazgatót.

Harmadik kisfiú: Ha az osztályban csak lányok lettek volna, akkor én bizony bemondtam volna, hogy meg akarnak verni. A fiúkat nem árultam volna el.

Negyedik kisfiú: engem nem érdekelt volna, hogy az a jótanuló megtanulta a leckét, vagy nem tanulta meg, tőlem feleljen ötösre, az ő dolga.

Ötödik kisfiú: A mintagyerekeket nem kell okvetlenül megverni, elég kiközösíteni.

És így tovább, és így tovább. Egyetlenegy gyereknek se jutott eszébe: meg kellett volna tanulni a leckét.

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT!

Kaptam egy üdvözlőkártyát Amerikából. Ahol, mint tudjuk, évek óta óriási fogyókúrás-propaganda dívik.

A díszes kártya első oldalán egy gyönyörű torta képe díszeleg, ezzel a felirattal: „Ennek a születésnapi tortának egyetlen szelete kettőszáztíz kalória." A másik oldalán pedig: „De ez a születésnapi üdvözlet, millió jókívánsággal együtt sincs egyetlen kalória sem."

Okos, egészséges, célszerű és főleg takarékos megoldás.

FÉNYKÉP

Belgiumból jött ismerősünk betévedt a Divatcsarnokba és elragadtatással bámulta a Lotz-termet. Előkapta a fényképezőgépét és felvételt készített. Abban a pillanatban egy eladónő odarohant, megragadta a karját és kiabálni kezdett: Itt nem szabad fényképezni."

Az idegen meglepetten és ijedten válaszolt: „De kérem, ez sehol sincs kiírva."

„Ami nincs kiírva, azt kérdezni kell" — hangzott a válasz.

Lehet, hogy a kedves dolgozó rendkívül éber, szíve mélyéig honleány, életével és vérével is megakadályozza, hogy egy freskót, vagy két nájlon kombinét lefényképezzen valaki, — de idegenforgalmi propagandistának nem tenném meg.

De mielőtt bárki azt hinné, hogy csak nálunk regulázzák az idegent, hadd meséljem el egy amerikai élményünket.

Négyen mentünk be egy New York-i kis vendéglőbe, ebédelni. Nem volt üres asztal. Pontosabban volt egy kétszemélyes üres asztal és volt egy négyszemélyes asztal, amely mellett egyetlenegy férfi ült. A pincér odament a magányos úrhoz és udvariasan megkérte:

— Uram, ön egyedül van itt. Nem volna szíves átfáradni ahhoz a kisasztalhoz, hogy ez a négy vendég . . .

A férfi félbeszakította a mondatot.

— Nem. Alkotmányban biztosított jogom, hogy ugyanott fejezzem be a marhasültemet, ahol azt elkezdtem.

Ez sem volt kiírva sehol, de biztosan benne van az alkotmányban.

Fehér Klára

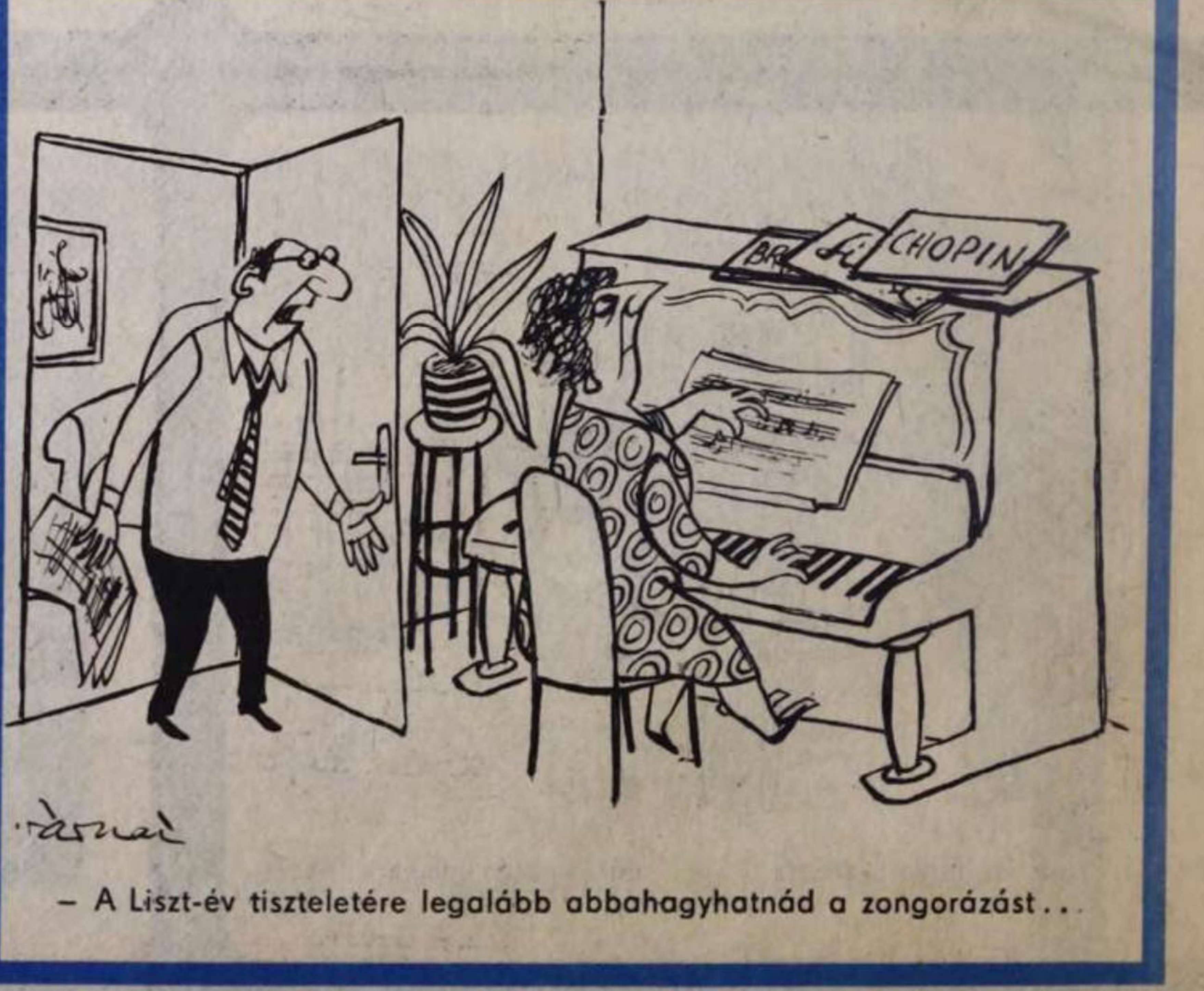

– A Liszt-év tiszteletére legalább abbahagyhatnád a zongorázást . .

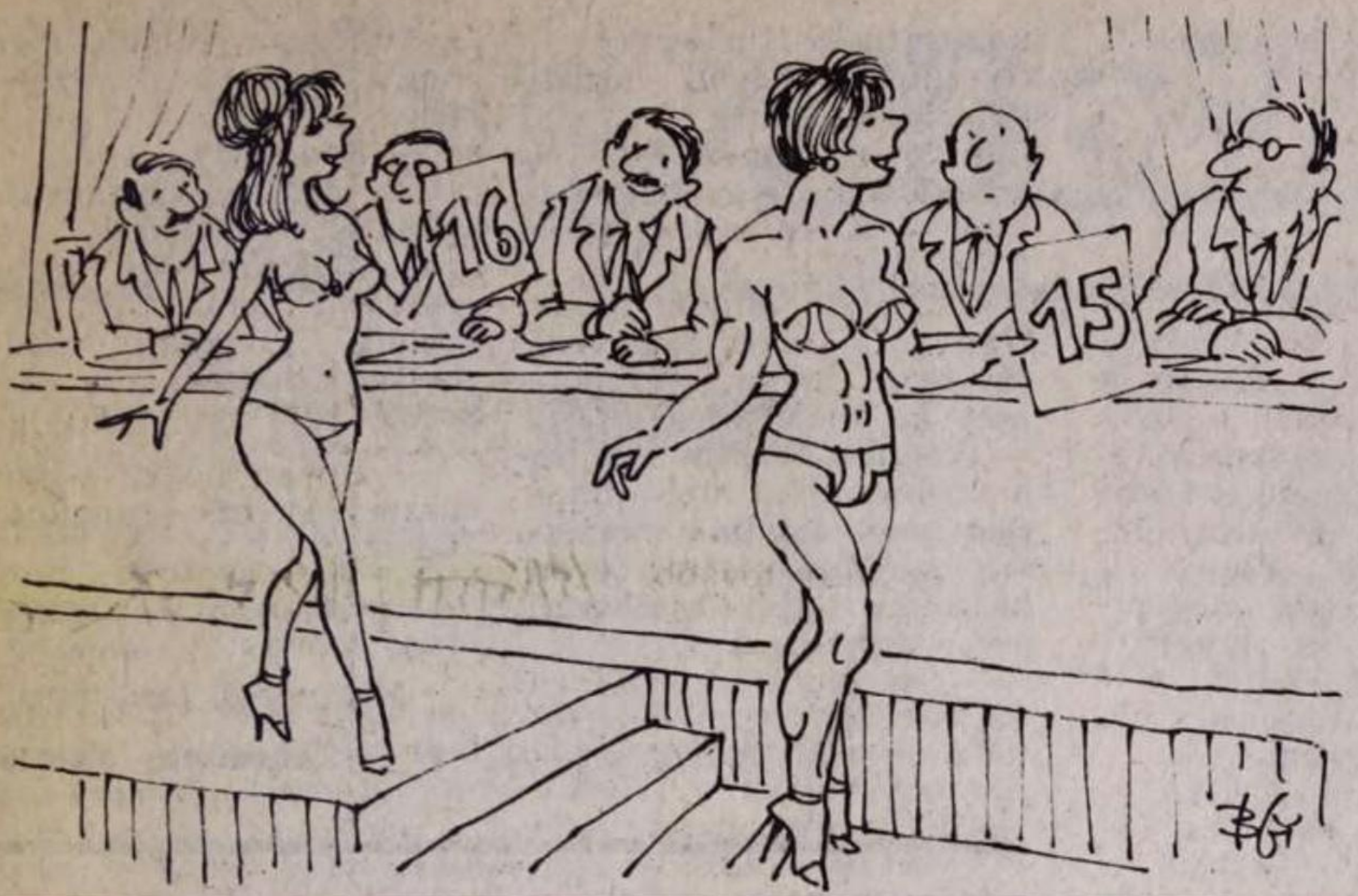

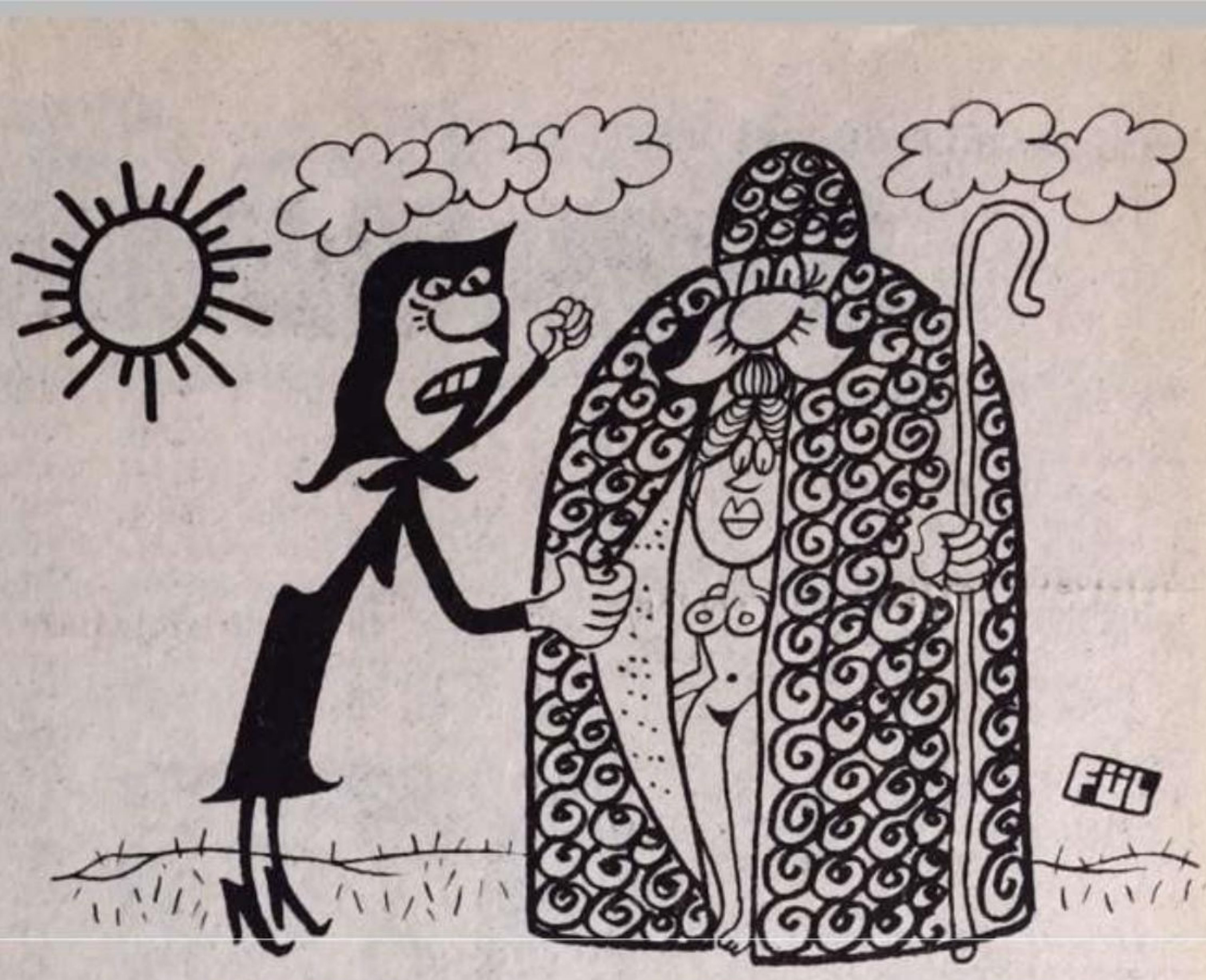

SUBA ALATT

BRENNER, HEGEDÜS, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, DALLOS, LEHOCZKI

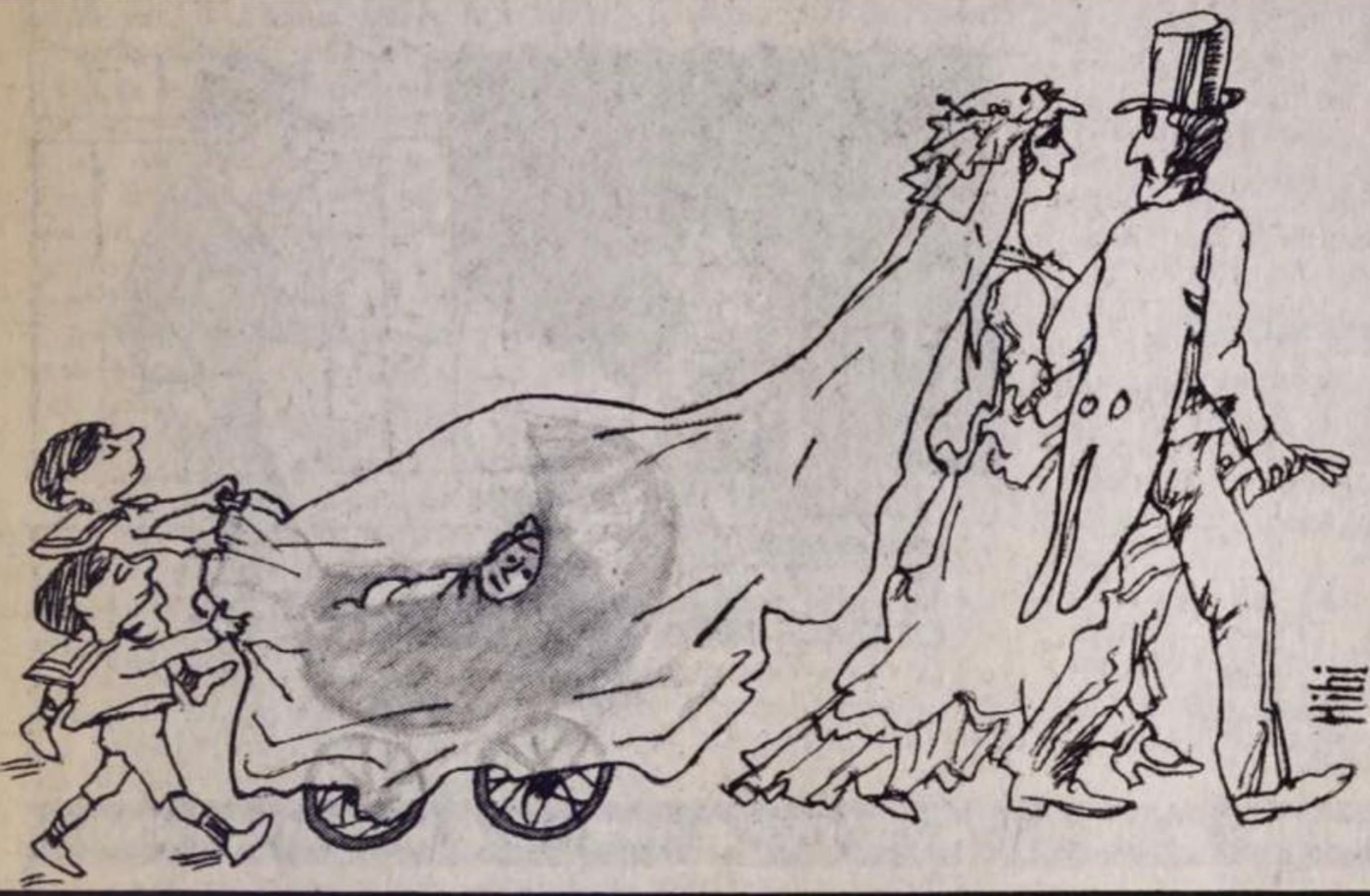

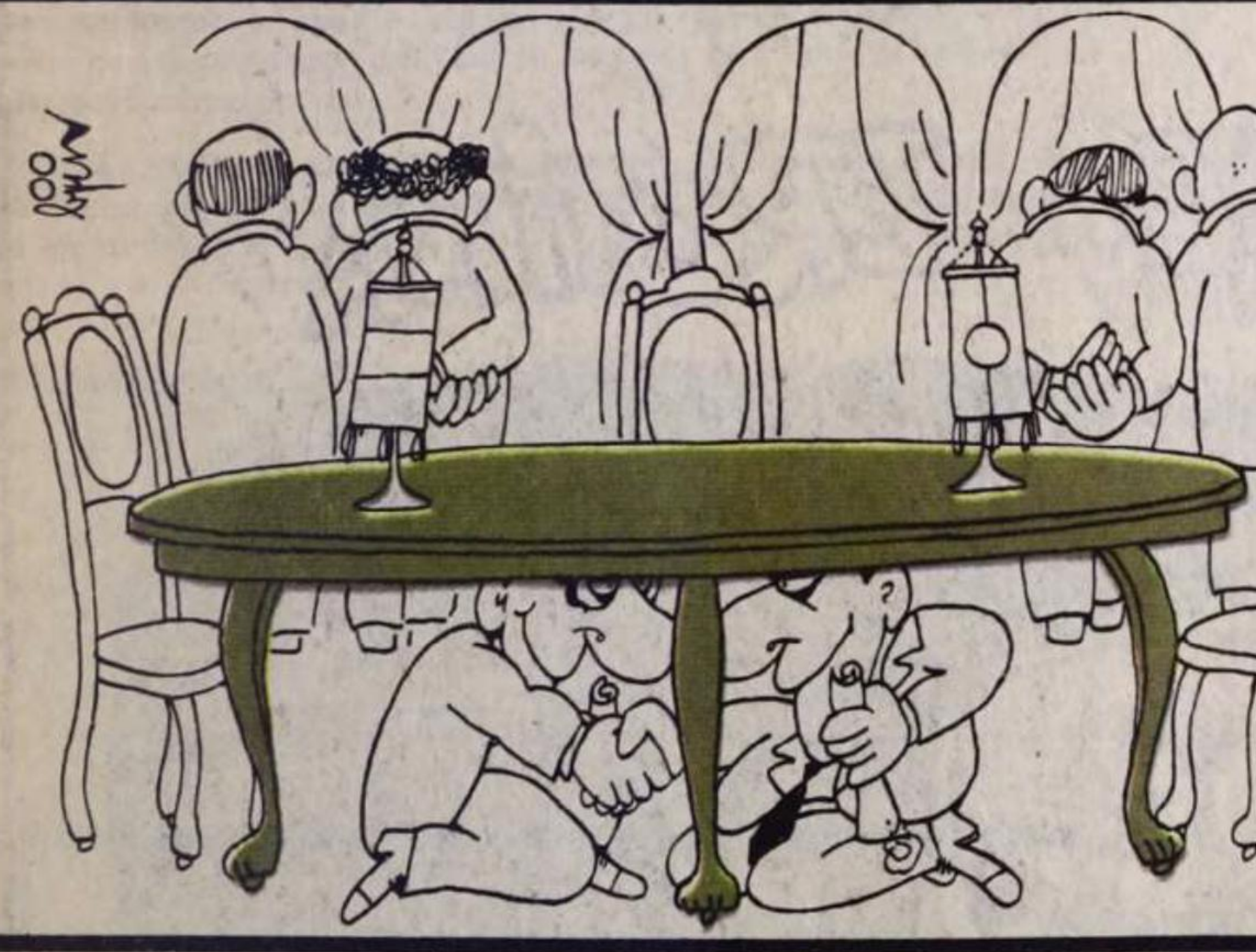

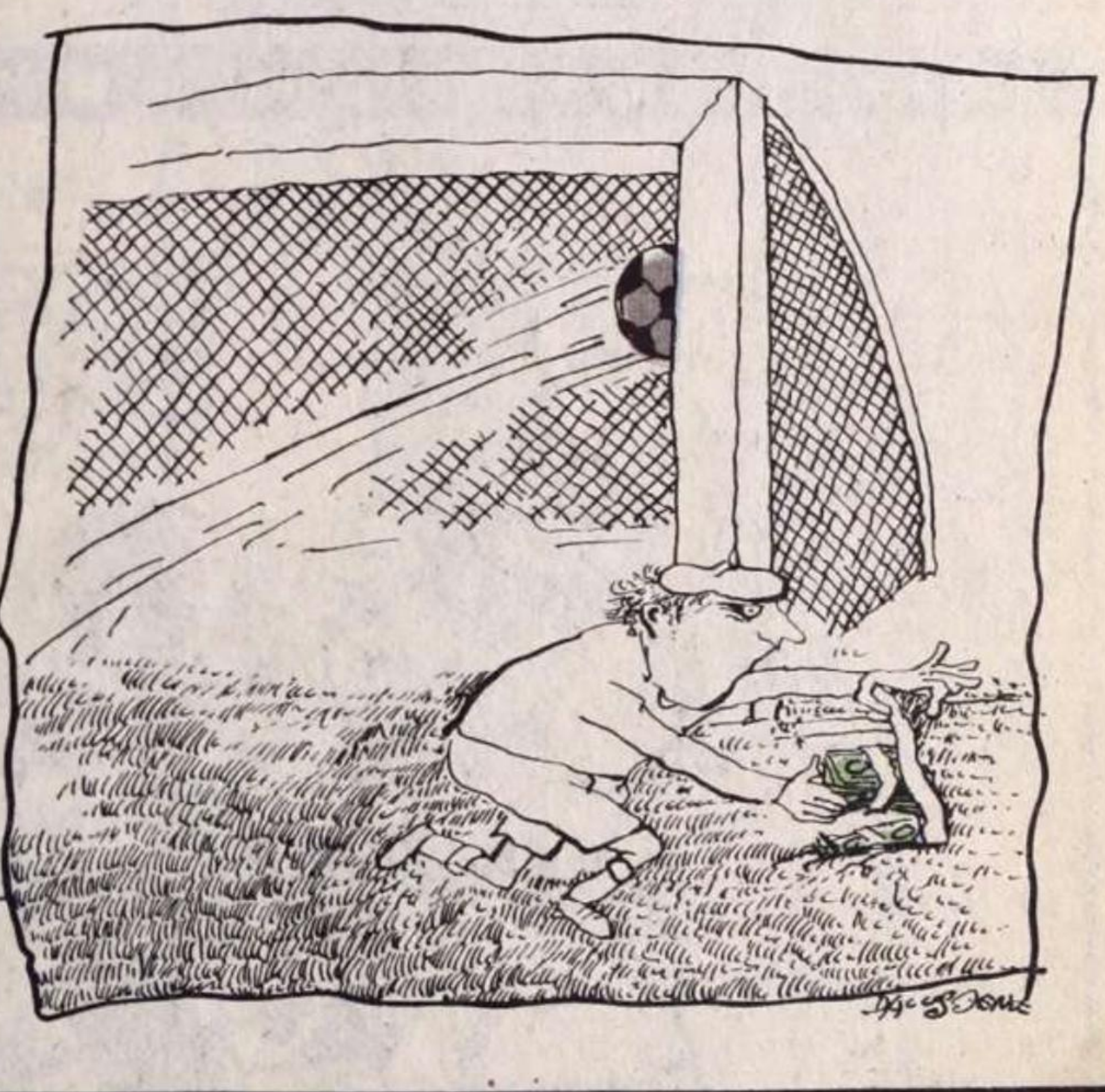

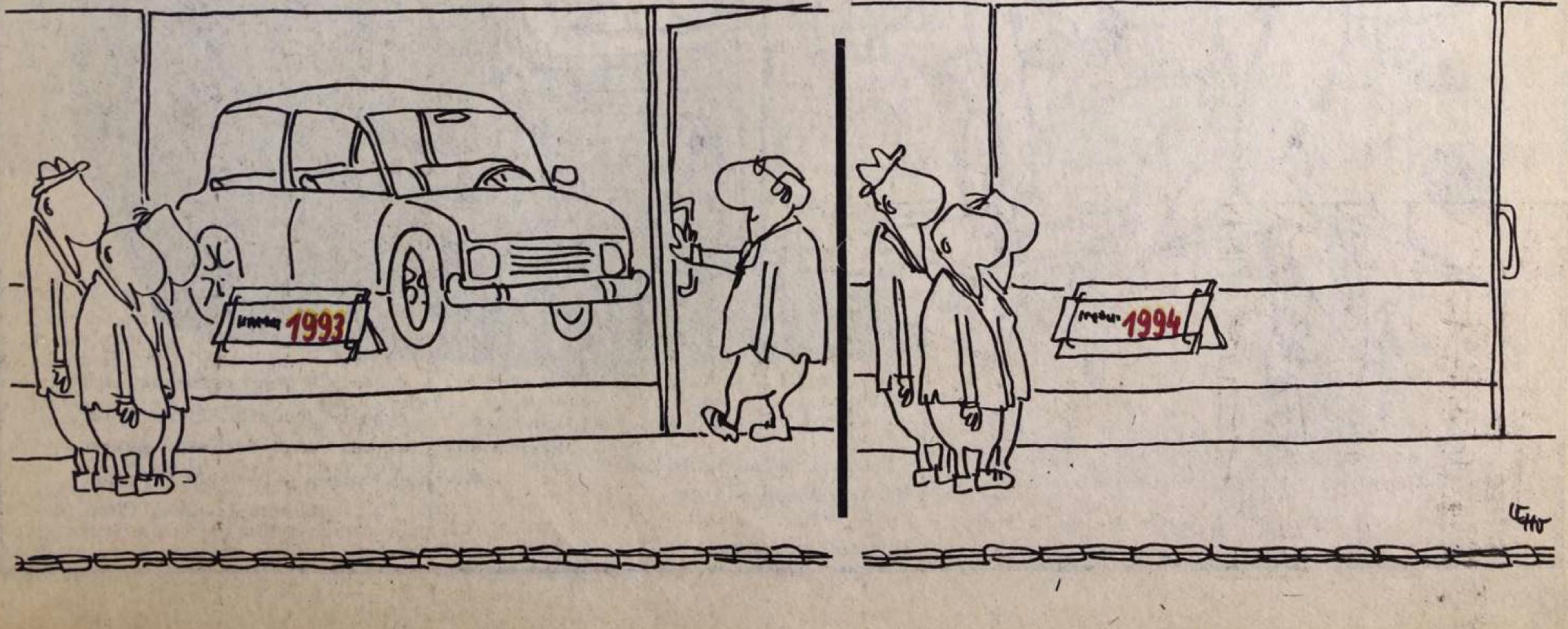
1993
1994
Leho

MINDZSÁHAJ GÜRSZED:

LÉTSZÁMCSÖKKENTÉS

A főnök mindhármukat hivatta, hellyel kinálta és hosszasan nézte őket. Aztán mély sóhajjal megszólalt:

— Sajnos, meglehetősen kellemetlen hirem van, kartársak. Az osztályukon létszámcsökkentést kell végrehajtani. Nem akarom magukra erőszakolni a véleményemet, ezért kérem, hogy maguk döntsék el, ki távozzon ...

Némán mentek vissza a szobájukba, némán kortyolgatták teájukat és sóhajtoztak.

— Úgy gondolom — szólalt meg Dzú —, hogy úgy kell megoldani a problémát, ahogyan ez civilizált emberekhez illik ...

— Vagyis? — kérdezte gyanakodva Utasz.

— Gondoljuk át, ki dolgozik közülünk legkevesebbet, kinek a távozását sínylik meg a legkevésbé az ittmaradók. Vegyük sorjában a legfontosabb munkákat itt az osztályon.

— Kitűnő ötlet! — kiáltott fel lelkesen Hurúvcs. — Én például ... — Hurúvcs a gondolataiba mélyedt. Ráncolta a homlokát, megdörzsölte a jobb fülcimpáját, hol behunyta, hol meg újból kinyitotta a szemét. — Én például ... — ismételte meg, majd figyelmesen a menyezetet kezdte tanulmányozni. Ám az fehér és üres volt.

— Jól van, gondolkozz csak — mondta fölényesen Dzú —, nyilatkozzon addig Utasz kolléga.

— Félek, kartársak, hogy nehéz helyzetbe kerülnétek nélkülem — mondta mélyet lélegezve Utasz. — Az osztályon mindig én főzöm a teát. Nem szeretnék szerénytelennek mutatkozni, de senki nem tud úgy teát főzni, mint én. Elmennék magamtól is, de megszakad a szívem a gondolatra, hogy itt ülnétek nélkülem valami undorító hig löttyel a poharatokban ...

— Nem vitatkozom — vont vállat Hurúvcs. — De ki veszi nektek a teát? Kicsoda, kérdem én. A legjobb minőséget!

— Hm ... igen ... — bólintott szomorúan Dzú —, látom, oda akartok kilyukadni, hogy nekem kell elmennem. Jó, tegyük fel, elmegyek. De hármónk közül ki tudja úgy értékelni a jó teát, mint én? Ki tud úgy örülni az élet apró örömeinek?

Hurúvcs felsóhajtott. Utasz szeme pedig árulkodón csillogni kezdett. Alapjában véve jó emberek voltak.

— És ha sorshúzással döntenénk el? — penditette meg bizonytalanul Dzú.

— Remek gondolat! — támogatta Hurúvcs. — Gyerünk, vegyél három papírlapot ...

— Miért éppen én? — érdeklődött gyanakodva Dzú. — Készitse elő Utasz a cetliket ...

— Utasz, mindig csak Utasz ... Lélegzetet venni sincs időm — morgott az orra alatt Utasz. — Végtére is nem vagyok a kisinasotok, hogy mindent én csináljak helyettetek. Hurúvcsnak van köztünk a legszőrtelenebb arca, csinálja ő ...

— Hármunk közül én vagyok a legidősebb — jelentette ki Hurúvcs —, és fel sem tudom fogni, hogy meritek a nyelvetekre venni ...

— Rendben van — szólt Dzú —, mindnyájan elfoglalt emberek vagyunk, nincs egy szabad percünk sem. Úgy gondolom, civilizált módon kell eldönteni a kérdést ...

— Ugyan hogy? — kérdezte újfent gyanakodva Utasz.

— Sorsoljuk ki, hogy ki húz sorsot ...

Mongolból fordította:

Zahemszky László

Július 11: Mongólia nemzeti ünnepe, a népi forradalom győzelmének 65. évfordulója.

ALKOTÓI VÁLSÁG

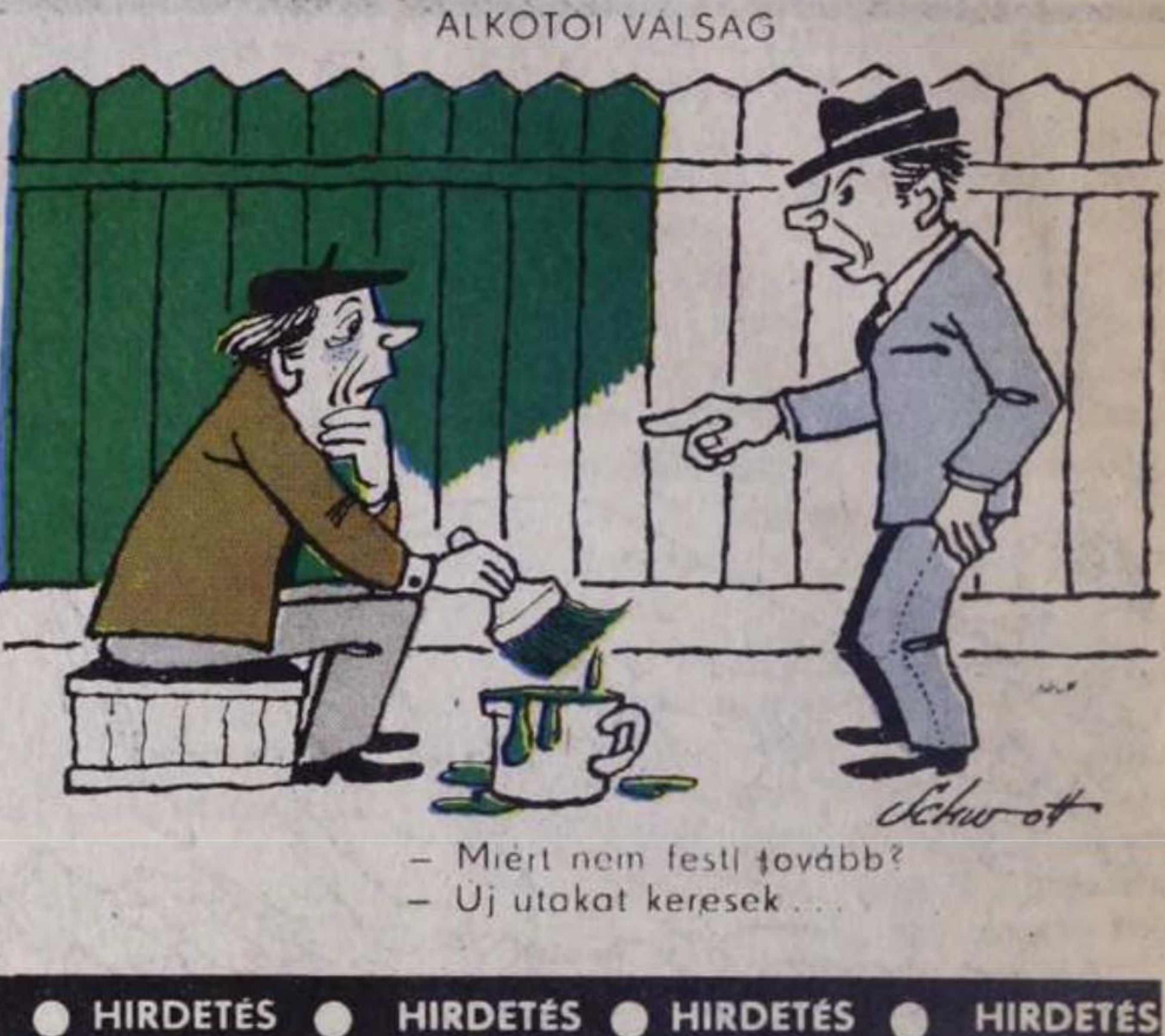

– Miért nem festi tovább?
– Új utakat keresek ...

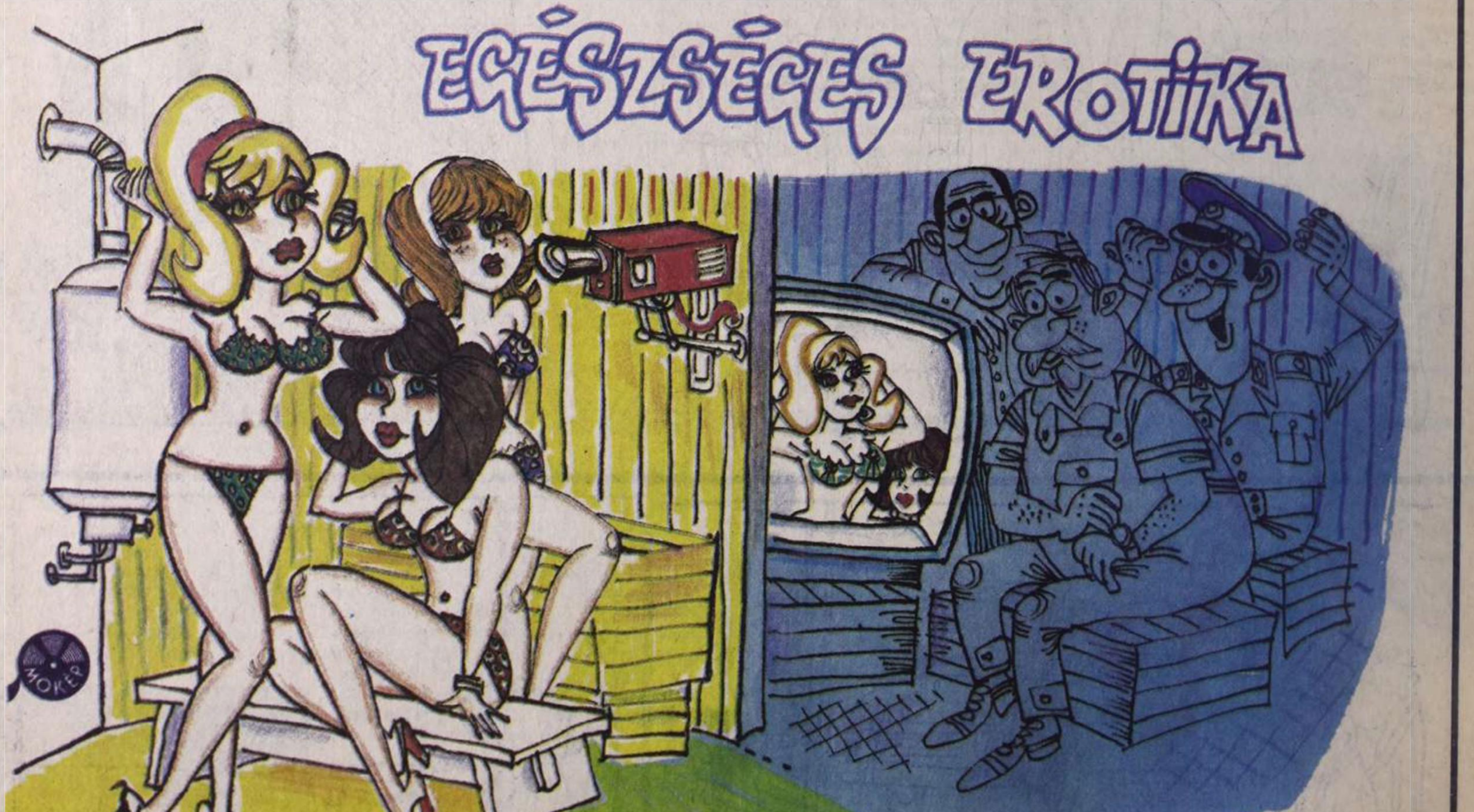

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Magyar filmvígjáték
Irta és rendezte: Tímár Péter
Főszereplők: Rajhona Ádám és Koltai Róbert
Kíváncsi kamera — érdeklődő férfiak
Bemutató: július 10-én

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Jó állapotban levő pianinót; — A „Magyar Úrinők Lapja" két háború között megjelent példányait; — Baltát, fejszét, szekercét, bárdot, nyél nélkül, bármilyen rozsdás vagy csorba állapotban.

KÍNÁLNAK: Tesla B 400 típ. 4 sávos, szalagos magnót 20 db szalaggal; — „Musikland" Mini Compo típ. hordozható kazettás rádiós-magnót, leemelhető hangszórókkal; — Kétszemélyes sátort és fémvázas hátizsákot; — Szovjet VAZ típ. felnőtt női kerékpárt; — Zenit ES fotópuskát színszűrőkkel, szett-táskával. Tair 4/300-as optikával; — Zenit E és Zenit TT1 Helios 2/58-as optikával; — Exacta Varex VX és II. a. Biotar 2/58 és Tessar 2,8/50 optikákkal; Exa II. a. Tessar 2/50-es lencsével; — Citroen CV 2 és Ami 8 alkatrészeket; — Jó állapotú gázkazánt; — Érceket, szép ásványokat; — Képes Sport 1954—1984 közötti példányait egészvászon kötésben; — Remington villanyborotvát; — Férfi frakkot és szmokingot kifogástalan, keveset használt állapotban, 180 cm magas, normál testalkatra; — Bélyeg- és képes-levelezőlap-gyűjteményt az 1880-as évek végétől napjainkig; — Jawa-Mustang kismotort újszerű állapotban és bukósisakot; — Üzemképes Hajdú automata mosógépet; — Század eleji fa előszobafalat.

CSERÉLNEK: Szovjet VAZ típ. felnőtt női kerékpárt kisebb, összecsukható camping kerékpárra; — Kétszemélyes sátort és fémvázas hátizsákot gumicsónakra vagy -kajakra; — Tesla B 400 típ. 4 sávos, szalagos magnót 20 db szalaggal és Musikland Mini Compo típ. kazettás rádiós-magnót leemelhető hangszórókkal jó állapotban levő pianinóra; — A Magyar Horgász újság 1970-től 1984-ig megjelent számait és 4 db olasz horgász—vadász újságot, olyan külföldi lapokra, amelyekben Brigitte Bardot-ról megjelent képek és cikkek vannak; — Új TK—4 típ. 5 literes permetezőgépet jó minőségű, márkás horgászorsóra; — Keveset használt Jawa 50 típ. segédmotoros kerékpárt 3 db új 165 SR 13-as méretű gumiköpenyre; — Üzemképes, ötéves Modul Star tévét és Videoton asztali rádiót lejárt műszakis Trabantra vagy nagyon jó állapotban levő kismotorra, oldalkocsis motorra; — Üzemképes Hajdu Super automata mosógépet versenykerékpárra; — 2 db gépi perzsaszőnyeget (170×210 és 100×120) és 4 tekercs holland tapétát táskavarrógépre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

NEM PEZSGŐ

Lapjuk 1986. június 18-i számában Gérnyi Ferenc által írt „Sok kicsi..." című cikkükre a következőket kell válaszolnom hivatásom és sok társam megvédése érdekében.

A szóban forgó házasságot én kötöttem, mint a Budapest XIX. ker. Tanács anyakönyvvezetője, 1986. május 10-én fél 5-kor. A levélíró nem írta le, mivel nem is tudhatja, hogy az irodában az előkészítés során, tehát minden pezsgős esküvőn, a következők történnek:

A segítők kitöltik a pezsgőt az ifjú párnak és a két tanúnak, esetenként a szülőknek is. Az anyakönyvvezető poharába pedig Traubisoda kerül, lévén ugyanolyan színű, mint a pezsgő. A pezsgőt tehát nem az anyakönyvvezetők kérik alkoholista hajlamaik kielégítésére, hanem a pár hozza magával a tanúknak és a szülőknek.

Vicha Zoltánné
Bp. XIX. Tanács V. B. Igazgatási O.

Sajnos...

M. M. Debrecen — Olyan szép szavakkal írta le, hogyan kaphatunk influenzát, hogy kishíján mi is kedvet kaptunk tőle. Végül is azonban győzött bennünk az egészséges életösztön, ezért írását megtartjuk romló emlékezetünkben.

Sz. J-né Dombóvár. — A Mundial alkalmából írott ihletett sorai közül közlünk néhányat: „Esterházi (!) hasra csúszott / A magyar foci is elcsúszott / Ám a testvér kihasználva / 6 gólt rúgott hálójába."

S. F. Esztergom. — Az, hogy egyedül elment a fogorvoshoz, feltétlenül nagy bátorságra vall. Az, ahogyan mindezt megírta, úgy szintén.

Z. D. Miskolc — Tucatnyi oldalon található kisregénye az alábbi találós kérdést juttatja eszünkbe: Mi az: hosszú és érdektelen?

M. F. Nagykölked — Modern meséjében sok jó ötlet van, némelyik egészen eredeti. Bár általában nem vagyunk a fantasztikus irodalom hívei, ha küld még írásokat, talán még ennél is fantasztikusabb választ adhatunk.

OPT. Budapest — A sajnos rovathoz írott elbeszélő költeménye sajnos több tanulsággal is szolgált számunkra. Most csupán egyet tennénk közkinccsé ezen tanulságok közül: nem mind arany, ami hosszú.

K. Gy. Pécs — Nagykuvasz községben játszódó Harapós interjúját azzal engedte ítélőszékünk elé, hogy szíveskedjünk azt a sajnos rovatban közreadni. Kérésének terjedelmi okokból nem tehetünk eleget, ám írásának utolsó mondatával mi is további kutyaszerencsét kívánunk Önnek.

T. Z. Győr — Ön elvesztette a fogadást. Arany János soha nem volt lapunk munkatársa.

(efespé)

TÜCSÖK és BOGÁR

E L A D Ó
magánszemély részére is
[redacted] Vár u. 5. sz.
alatti 816 m²-es
telek
és rajta 960 m²-es
gazdasági épület.

Istenkém, a gazdasági épület körös-körül egy kicsit kilóg a telekről!

(A Fejér megyei Hírlapban találta Kiss Adrienn és Tamás, lovasberényi olvasónk)

Önvédelmi sporttal aktívan foglalkozó kőműveseket állományba vennék. Alkoholisták kíméljenek.

Világos. Csak józan kőműves tudja megvédeni magát, ha rádől a fal.

(A Veszprém megyei Naplóból nyírta Dombi Lajos, balatonfüredi olvasónk)

HATVANI KOSSUTH:
ÚTTÖRŐBÉRLET
du. fél 4 órakor
AZ ÁLLATOK
VÁLASZOLNAK
SZEXMISSZIÓ

Nem csak a tízéveseké a világ...

(A Heves megyei Népújságból nyírta Cseh Judit, mezőtárkányi olvasónk)

MINDENT
KIMOSTAM

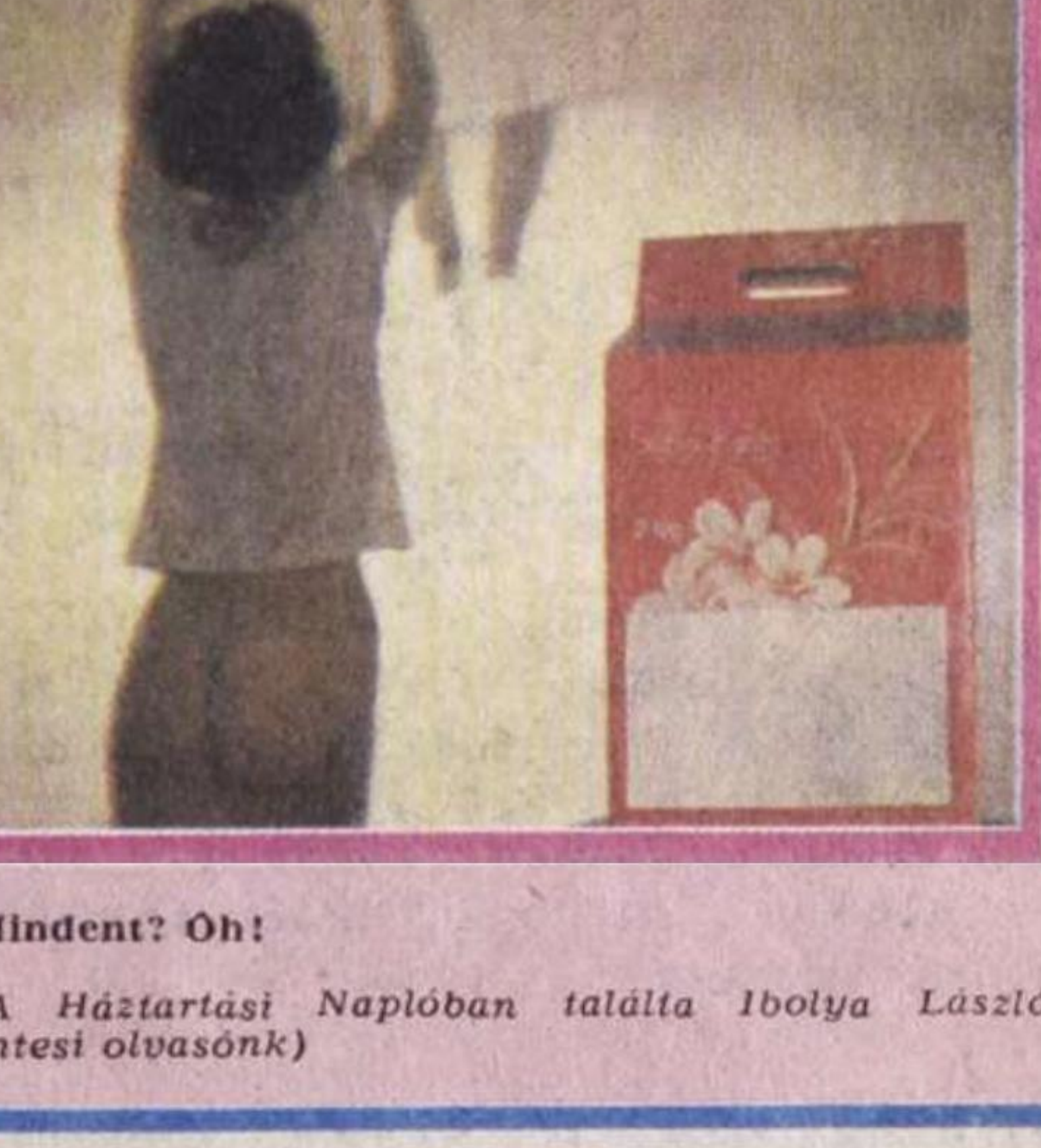

Mindent? Óh!

(A Háztartási Naplóban találta Ibolya László, szentesi olvasónk)

Egyedülálló villa volt. A kertkapu mögött szelíden vicsorgott. Amint a csengőre tette az ujját, a

A vicsorgó villa esete!

(A Magyar Nemzetből ollózta Lehel Miklósne)

CIKKÜNK NYOMÁN

Ez évi 22. számunkban „A fülem a hibás?" címmel megjelent olvasói levélre az alábbi választ kaptuk:

Annak ellenére, hogy a vállalatunk által forgalomba hozott ékszerek finomsága az előírásoknak megfelelő, előfordul, hogy elszíneződést okoznak, különösen a korszerű kozmetikumok vagy gyógyvizek hatására.

Gyöngyösi boltunk azonban nem a vállalati előírásoknak megfelelően járt el, mert reklamáció esetén az ékszert a KERMI-hez kell elküldeni (amennyiben nem tudja a bolt megállapítani a panasz jogosságát, vagy nem megegyező a vevő és a bolt álláspontja).

Nyomatékosan felhívtuk a boltvezető figyelmét a vállalati előírások pontos betartására és a reklamációk szabályszerű intézésére. Megkértük a levélírót, hogy fáradjon be üzletünkbe, ahol panaszát a fentieknek megfelelően fogják elbírálni és elvégeztetik a minőségvizsgálatot. Egyben a történtekért szíves elnézését kértük.

Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat

Tóthné Somogyi Judit
Kisker. főov.

Ruzsinszki Józsefné
Nemesfém ov.

KÁRTYA

című rejtvényünk megfejtése:

— Mert olyan fényes a ruhája, hogy a lapok visszatükröződnek benne.

200-200 forintot nyertek:

Szabó Józsefné Sajóörs, Dózsa u. 5. 3586,
Wagner Alfréd, Budapest, Attila u. 150. 1047,
Drávecz Istvánné, Szepetnek, Kossuth u. 29. 8861.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

A vadőr meséli:

— Hosszú pályafutásom során negyvennyolc ízben fordult elő, hogy előkelő vadászok véletlenül belém durrantottak a sörétes puskájukkal.

— És milyen következményekkel járt ez?

— Tulajdonképpen csak egyetlen hátrányát érzem. Tele vagyok ólommal, s képtelen vagyok úszni.

* * *

Futball, örökké csak a futball — siránkozik az ifjú feleség. — Fogadok, hogy már azt sem tudod, mikor volt az esküvőnk.

— Már hogyne tudnám. Aznap, amikor a selejtezőcsoportban kikaptunk a portugáloktól.

Jim Murray, a kitűnő amerikai riporter írta kedvenc játékosáról, Merlin Olsenről, aki sosem nyerhetett volna szépségkirályi címet:

— Roppant csúnya ember volt. Amikor egyszer fürödni ment a Loch Ness-be, a szörny sikoltva rohant ki a túlsó parton.

* * *

A Bild-magazin írta:

— Hans May negyvenfokos lázzal, görcsös fejfájással tért haza afrikai vadászkirándulásáról. Az orvos influenzát állapított meg nála. Egy hétre rá Hans May meghalt. Maláriában. Tanácsunk: ha szafári közben vagy utána influenzás tüneteket észlel magán, azonnal menjen orvoshoz.

* * *

Edző a tanítványáról:

— Ez az ember olyan lusta, hogy halálosan elfárad, ha csak nézi is, hogyan dolgoznak a többiek.

(p. p.)

A júniusi (6. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének helyes megfejtése:

„Azt beszélik, rendjelt kaptam, nem vetettem, mért arattam?”

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Pausits Istvánné, Kisbodak, Béke u. 3. 9234,
Hattyár Zsuzsa, Budapest, Szombathelyi tér 12. 1119,
Gáspár Géza, Nagyigmánd, Szikszói J. u. 25. 2942.

A nyereményeket postán küldjük el.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

**Kiváló hatású, importált készítmények
a Herbária-szaküzletekben:
a szúnyogcsípés kellemetlen hatását is enyhítő**

**Badingh balzsam,
testi és szellemi fáradtság, kimerültség esetén
a kiváló hatású
ginsengkészítmények
nagy választékával várjuk kedves vásárlóinkat.**

HERBÁRIA

JAVULT

– No, kigyógyult már a férje a kleptomániából? – kérdi az orvos egyik páciensének feleségétől.

A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 14-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

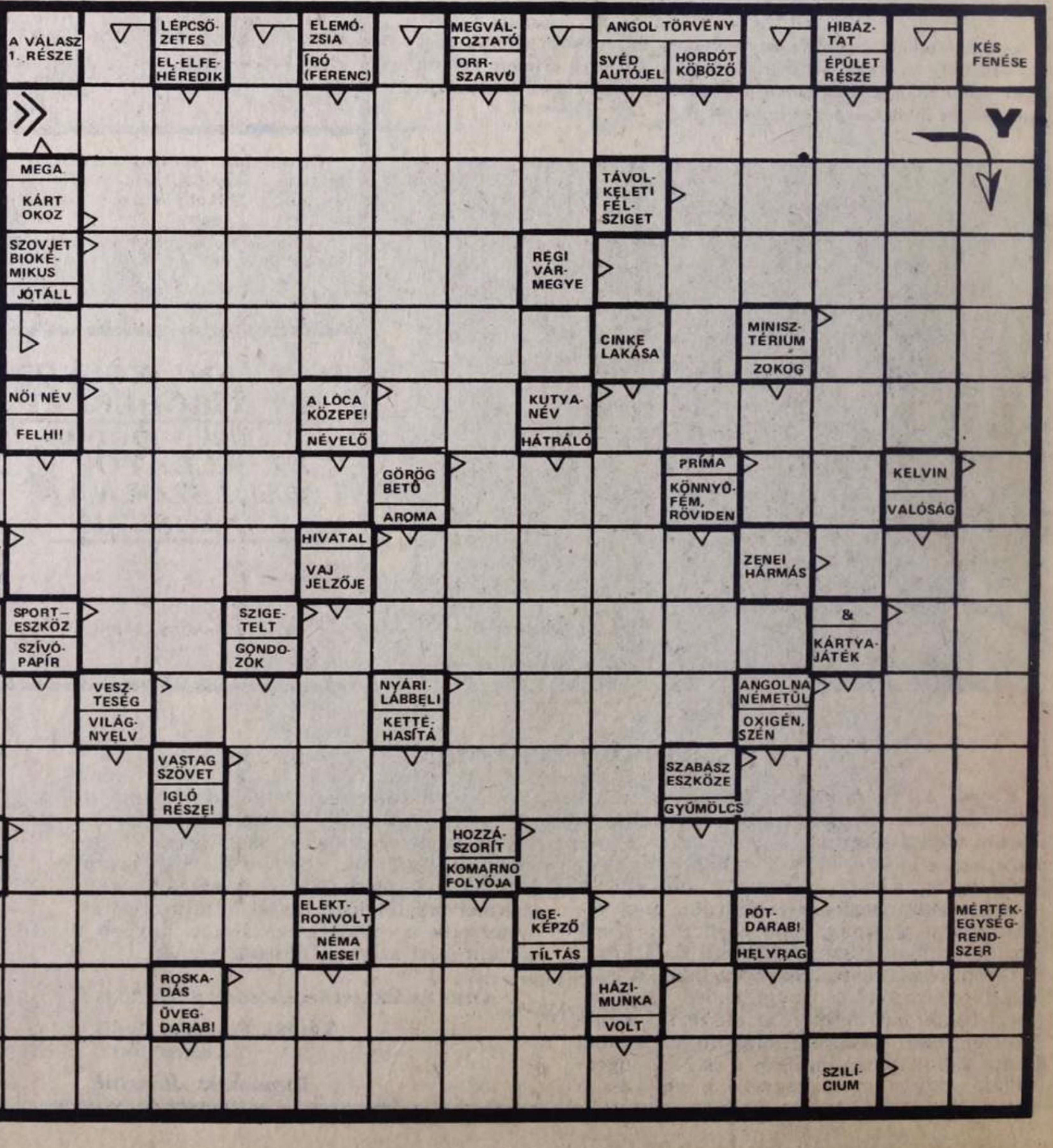
A VÁLASZ 1. RÉSZE
LÉPCSŐZETES
EL-ELFEHÉREDIK
ELEMÓZSIA
ÍRÓ (FERENC)
MEGVÁLTOZTATÓ
ORRSZARVÚ
ANGOL TÖRVÉNY
SVÉD AUTÓJEL
HORDÓT KÖBÖZŐ
HIBÁZTAT
ÉPÜLET RÉSZE
KÉS FENÉSE
Y
MEGA
KÁRT OKOZ
TÁVOLKELETI FÉLSZIGET
SZOVJET BIOKÉMIKUS
JÓTÁLL
RÉGI VÁRMEGYE
CINKE LAKÁSA
MINISZTÉRIUM
ZOKOG
NŐI NÉV
FELHI!
A LÓCA KÖZEPE!
NÉVELŐ
KUTYANÉV
HÁTRÁLÓ
A VÁLASZ 2. RÉSZE
AMPER
KIFEJLETT
MELLÉREPÜL
FUTÓ
KÍMÉLŐ
JUGOSZLÁV VÁROS
ÉTOLAJ
GÖRÖG BETŰ
AROMA
PRÍMA
KÖNNYŰFÉM, RÖVIDEN
KELVIN
VALÓSÁG
CIPELŐ
OXIGÉN NÁTRIUM
HIVATAL
VAJ JELZŐJE
ZENEI HÁRMAS
SZEREPKÖR
INNEN SZÁRM.
SPORTESZKÖZ
SZÍVÓPAPÍR
SZIGETELT
GONDOZÓK
&
KÁRTYAJÁTÉK
VESZTESÉG
VILÁGNYELV
NYÁRI LÁBBELI
KETTÉHASÍTÁ
ANGOLNA NÉMETÜL
OXIGÉN, SZÉN
OLASZ ÍRÓ
NAPSZAK
ÜNNEPÉLYESEN ÁTADÓ
VASTAG SZÖVET
IGLÓ RÉSZE!
SZABÁSZ ESZKÖZE
GYÜMÖLCS
LÍRAI VERS
FÖLÉJE
GÖRÖG VÁROS
ANGYALRANG
HOZZÁSZORÍT
KOMARNO FOLYÓJA
GYOM
OROSZ URALKODÓ VOLT
AZ ERDŐ KÖZEPE!
KORALLZÁTONY
OA
ELEKTRONVOLT
NÉMA MESE!
IGEKÉPZŐ
TILTÁS
PÓTDARAB!
HELYRAG
MÉRTÉKEGYSÉGRENDSZER
NYÍREGYHÁZA RÉSZE
NEUTRON
ROSKADÁS
ÜVEGDARAB!
HÁZIMUNKA
VOLT
MÁZAS SÜTEMÉNY
A
SZILÍCIUM

IMPORT HUMOR

Oto Reisinger:

NYÁRI FLÖRTÖK

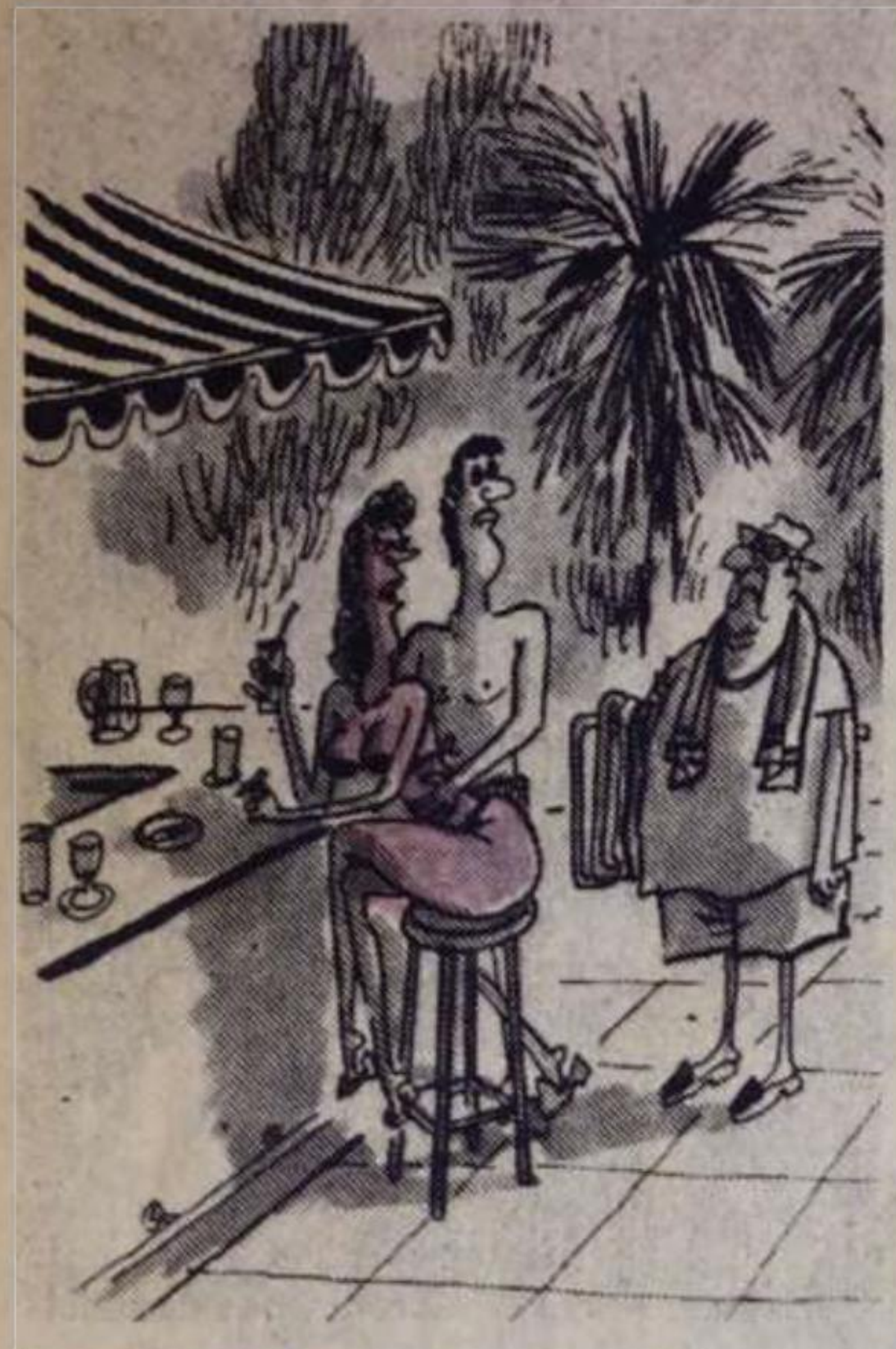

– Ne aggódj, kedvesem, a fiatalember fizeti a számlát!

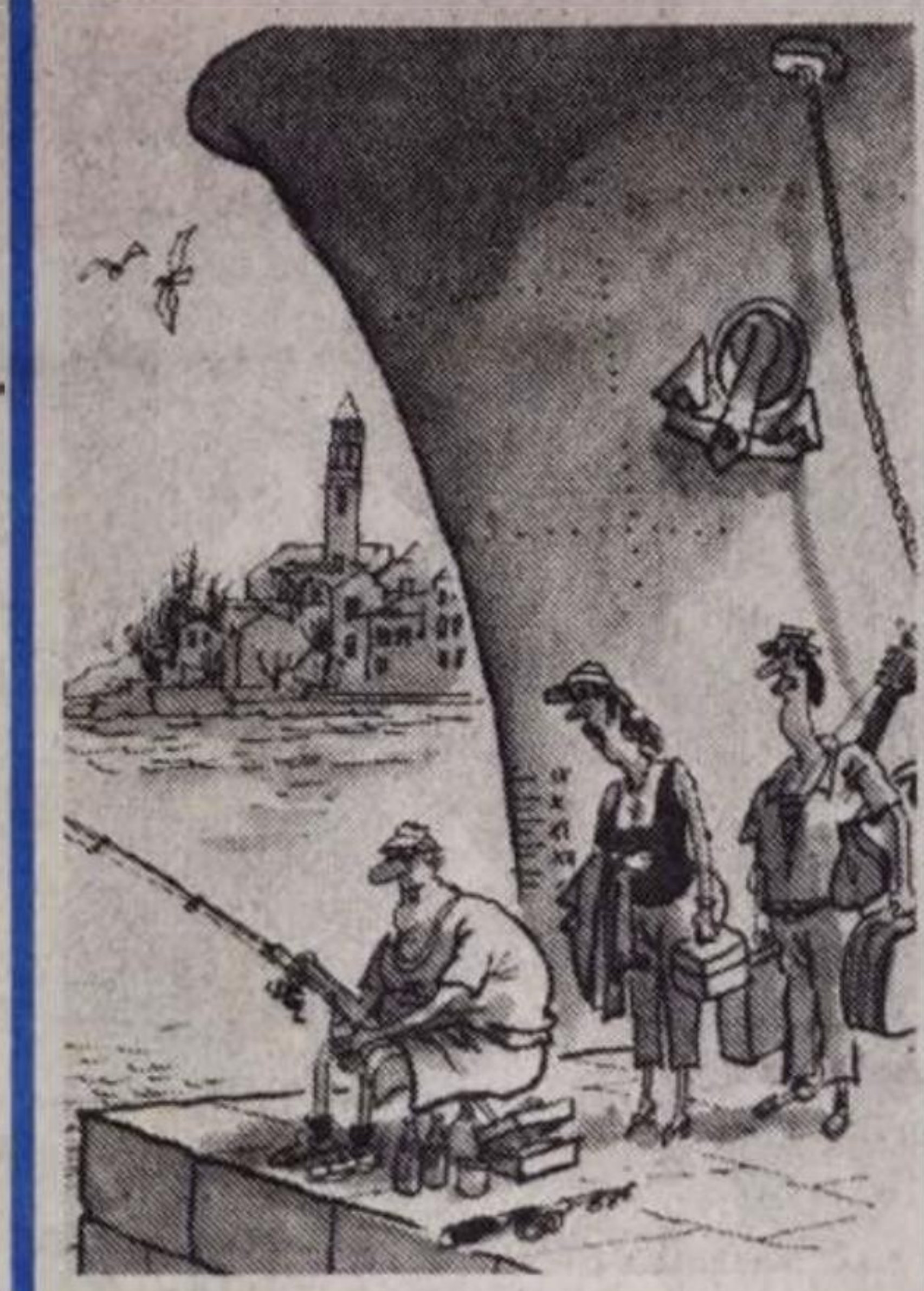

– Csak egy pillanatra zavarlak a horgászásban, szívem, szeretnék valami fontosat mondani . . .

– Hogy fogják ezt nekem otthon elhinni . . .?!

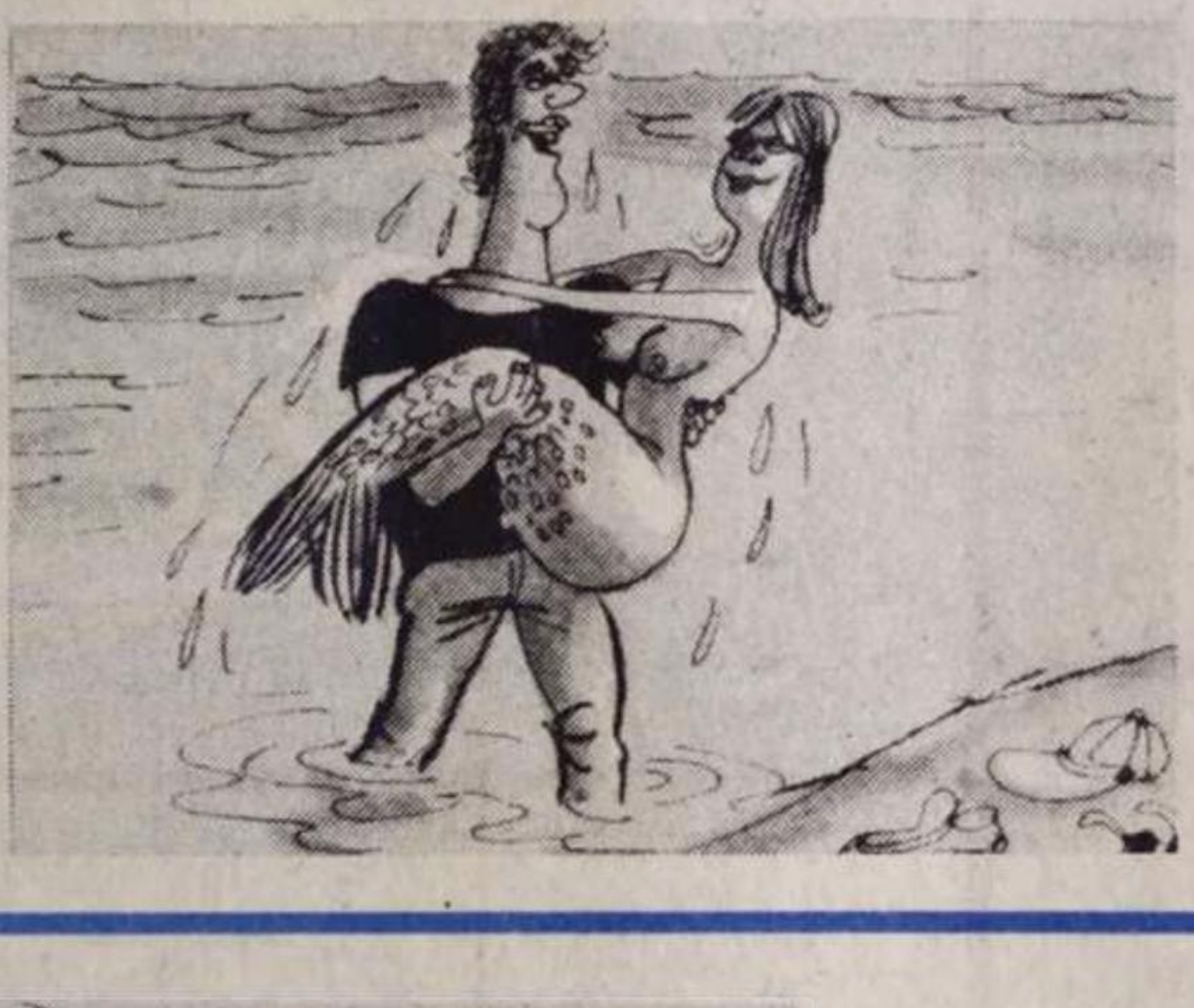

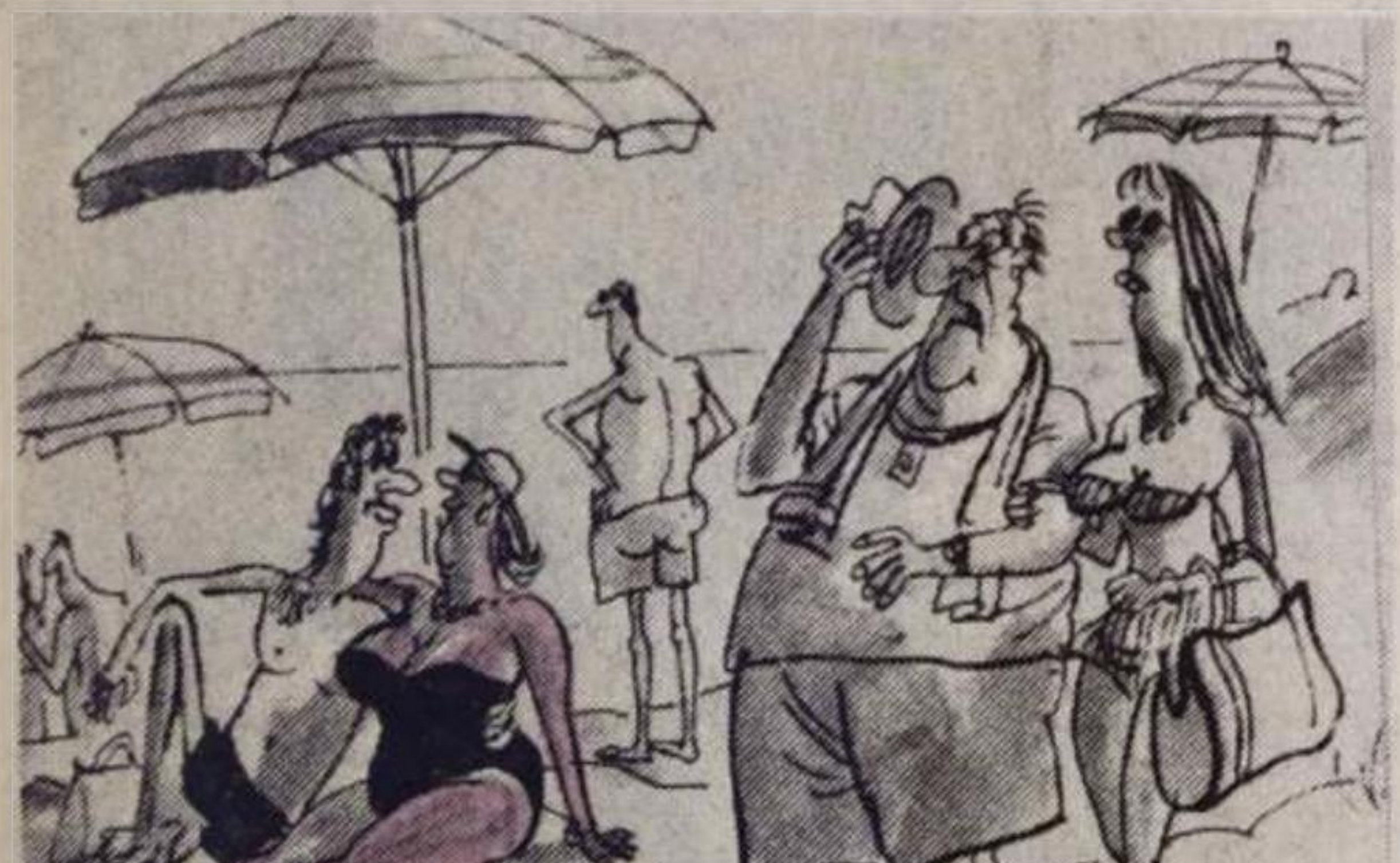

– Jé, a feleségem! És nekem azt mondta, hogy a beteg nénikéjét megy ápolni . . .

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-28

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0611

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Ne legyen bogaras..... a lakása

A CHINOIN
korszerű aeroszolos
rovarirtó szerei:

BLANTEX

a mászó rovarokat,

KILPAT

a repülő rovarokat pusztítja el.

Kapható: Centrum, az ABC és
a Skála-Coop Áruházakban,
valamint a fogyasztási
kisszövetkezeteknél.
Felvilágosítást ad: a

CHINOIN RT.
nagytétényi gyáregységének
értékesítési osztálya
Telefon: 385-435.

KÖNYVMOZAIK

	Ft
. . . pld. GRIMM LEGSZEBB MESÉI. Válogatta: Varga Tamásné — — — — —	55
. . . pld. T. Beckman: KERESZTESHADJÁRAT FARMERBEN — — — — — — — —	35
. . . pld. V. Fink: IDEGENLÉGIÓ — — — — — — —	48
. . . pld. J. Hilaby: GYALOGSZERREL A RUDOLF-TÓHOZ. Világjáró sorozat —	55
. . . pld. Kittenberger Kálmán: VADÁSZ- ÉS GYŰJTŐÚTON KELET-AFRIKÁBAN — —	96
. . . pld. Varga Domokos—Varga András: KÉRDÉSEK KÖNYVE. Ég és Föld — — —	120
. . . pld. Lepies György: GYARMATI DEZSŐ. Kapitányságom története. KAPITÁNYSÁGOM TÖRTÉNETE. Jakabházy László —	65
. . . pld. Kaljánamalla: ANANGARANGA, AVAGY A SZERELMI JÁTÉKOK ISTENÉNEK SZÍNPADA. Würtz Ádám illusztrációival — —	180
. . . pld. Szinák János—Veress István: A KUTYA HÉTKÖZNAPJAI — — — — —	85
. . . pld. Kováts Zsolt: KUTYAISKOLA — — — — — — —	85
. . . pld. Magyar Elek: AZ ÍNYESMESTER SZAKÁCSKÖNYVE — — — — — —	139
. . . pld. Párkány Mihály: CSALÁDI HIDEGKONYHA —	40
. . . pld. R. Szepessy Ilona: FRANCIA KONYHA — —	40

A megrendeléseknek a beérkezés sorrendjében, a készletek erejéig teszünk eleget. Szállítás postán, készpénz, illetve részletfizetés ellenében. 300 Ft felett 4 havi, 800 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, 5%-os kezelési költséget számítunk fel. Közületek részére 1000 Ft alatt utánvéttel, 1000 Ft felett 8 napon belül átutalással szállítunk. A könyvek telexen is megdelhetők: 22—4913 MNKV. H. A postaköltséget felszámítjuk.

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat
(400) Könyvszolgálata
Budapest 5. Pf. 370. 1370

A megrendelő neve: . . . .

Címe (irányítószámmal): . . . .

. . . .

Részletnél:

Szül. hely, év: . . . .

Anyja neve: . . . .

Szem. ig. szám: . . . .

Munkahely: . . . .

Kelt . . . .

. . . .

aláírás

VASÁRNAPI EBÉD

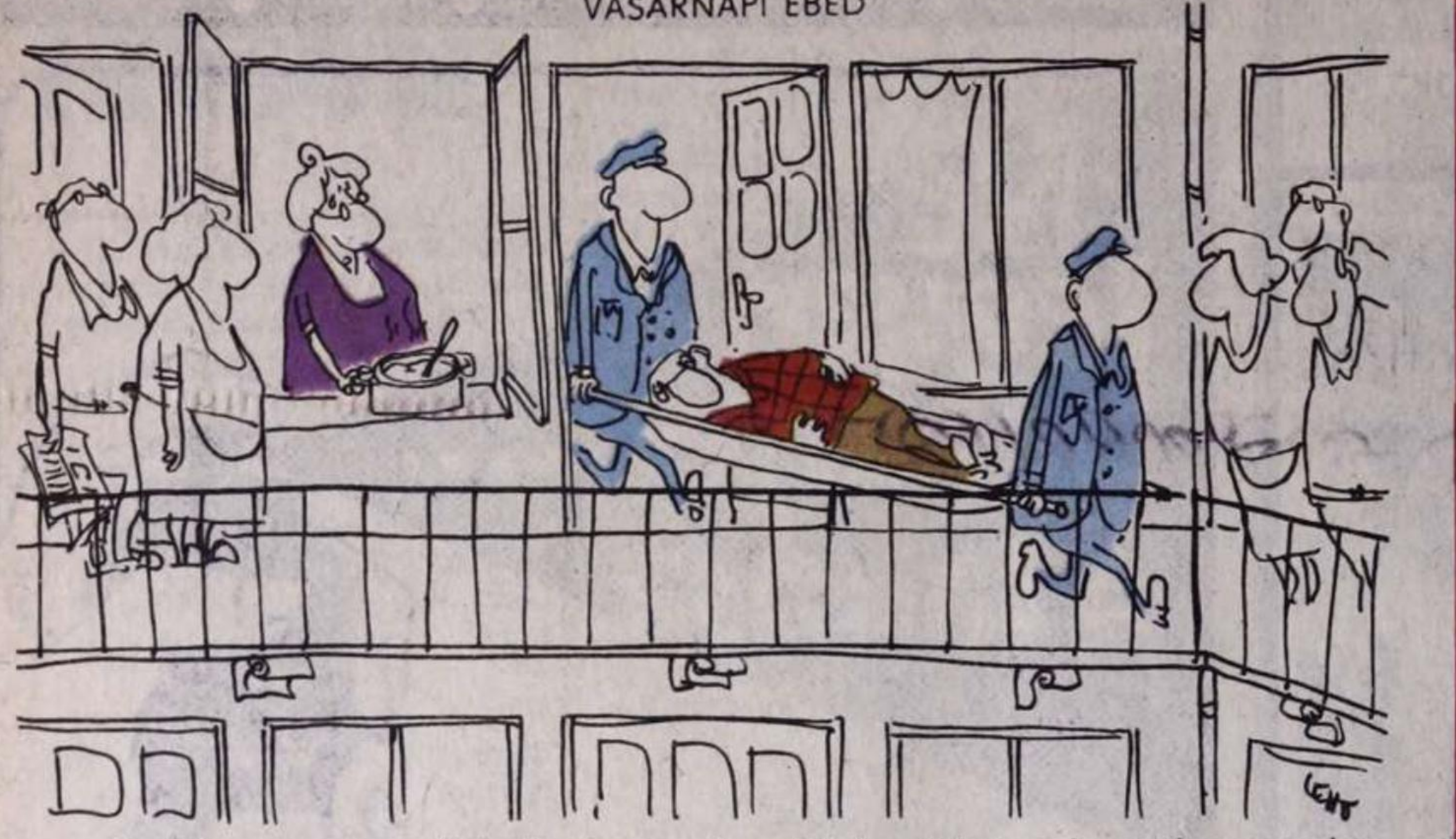

– Szegény uram nem láthatja, hogy milyen jóízűen falatoznak majd a gyerekek a gombapörköltjéből!

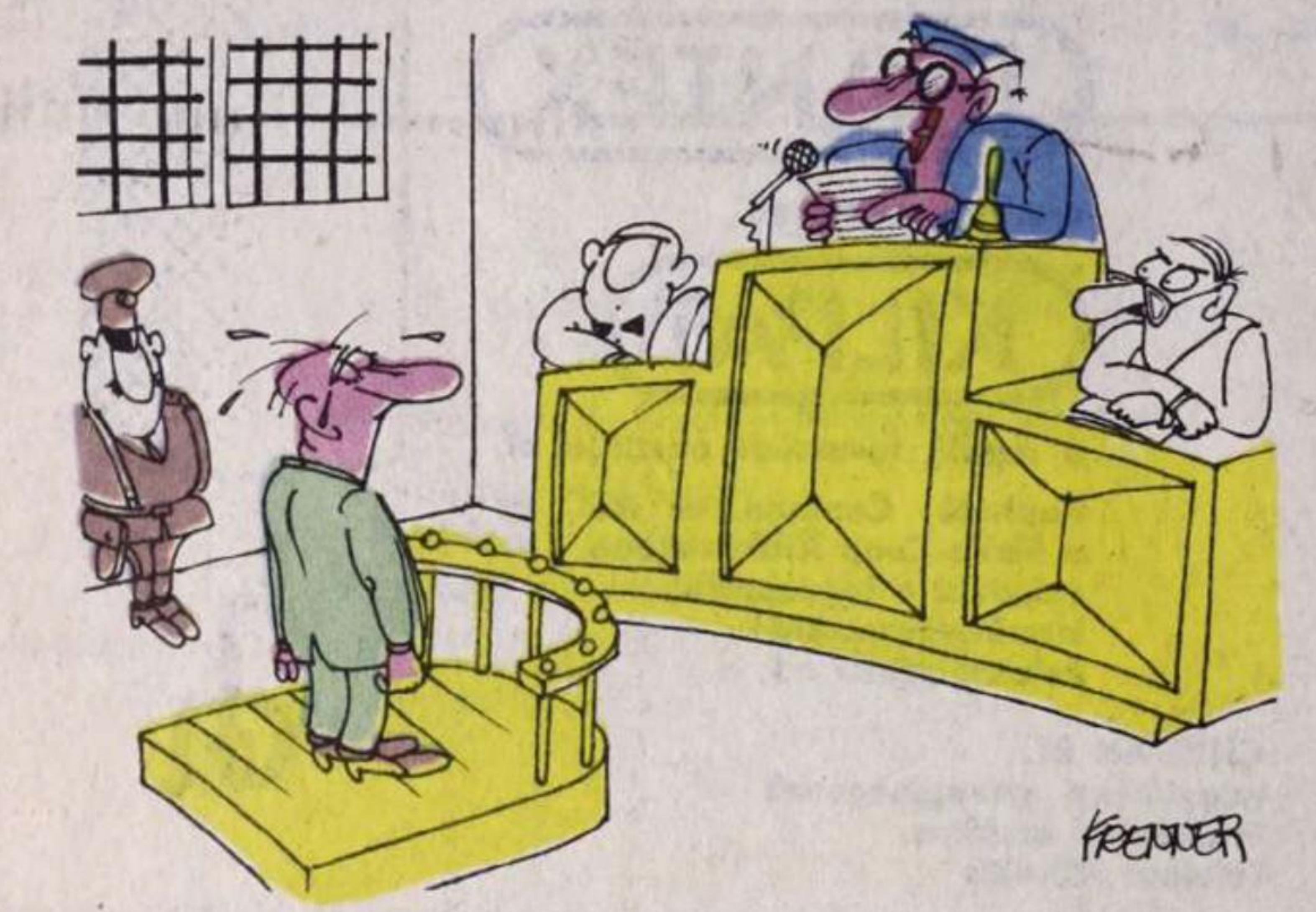

SZIGORÍTOTT BÜNTETÉS

– . . . és mellékbüntetésként kinevezzük szövetségi kapitánynak . . .

PÁLYAVÁLASZTÁSOK IDEJÉN

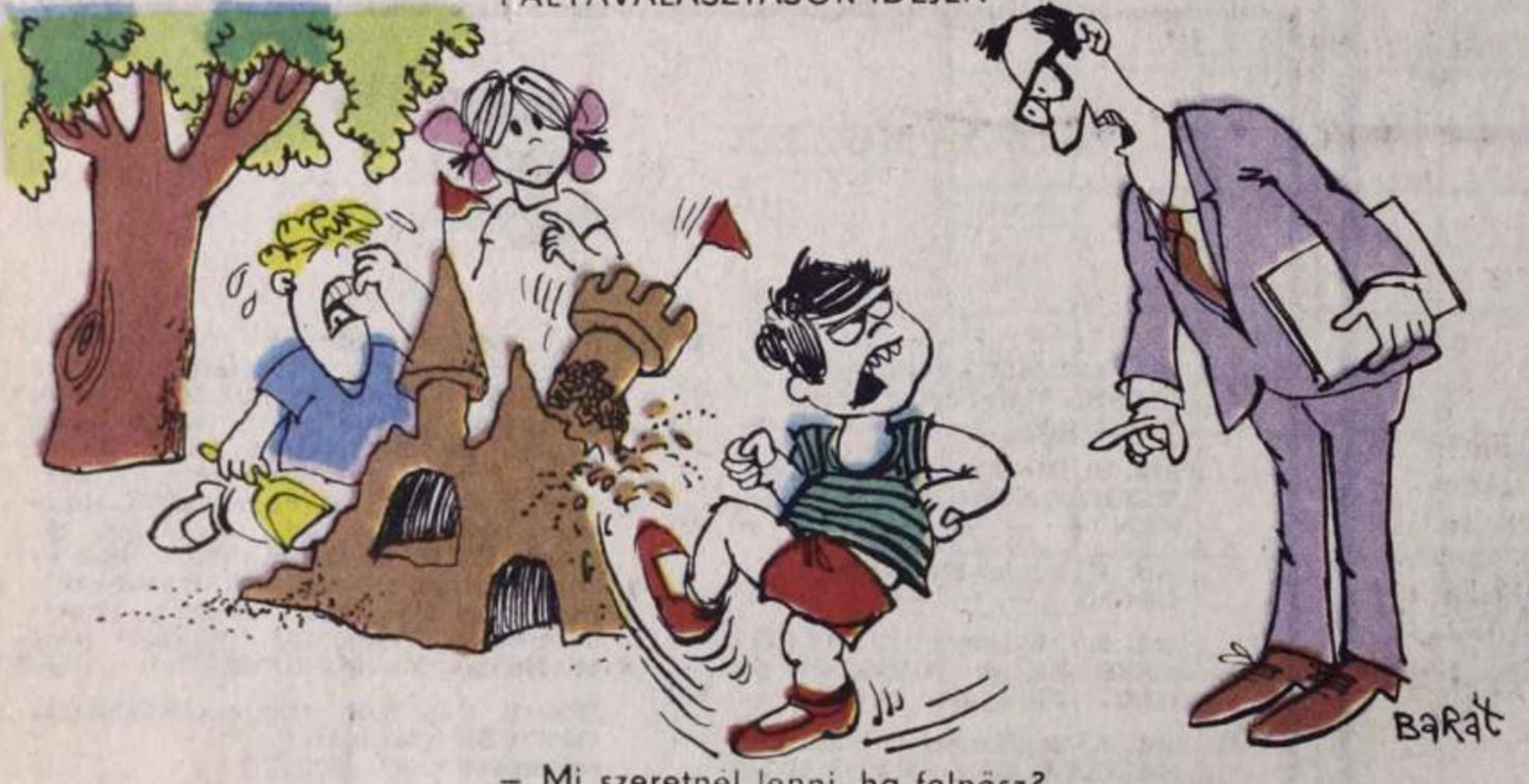

– Mi szeretnél lenni, ha felnősz?
– Szanálási bizottság.

MAI EBADTÁK

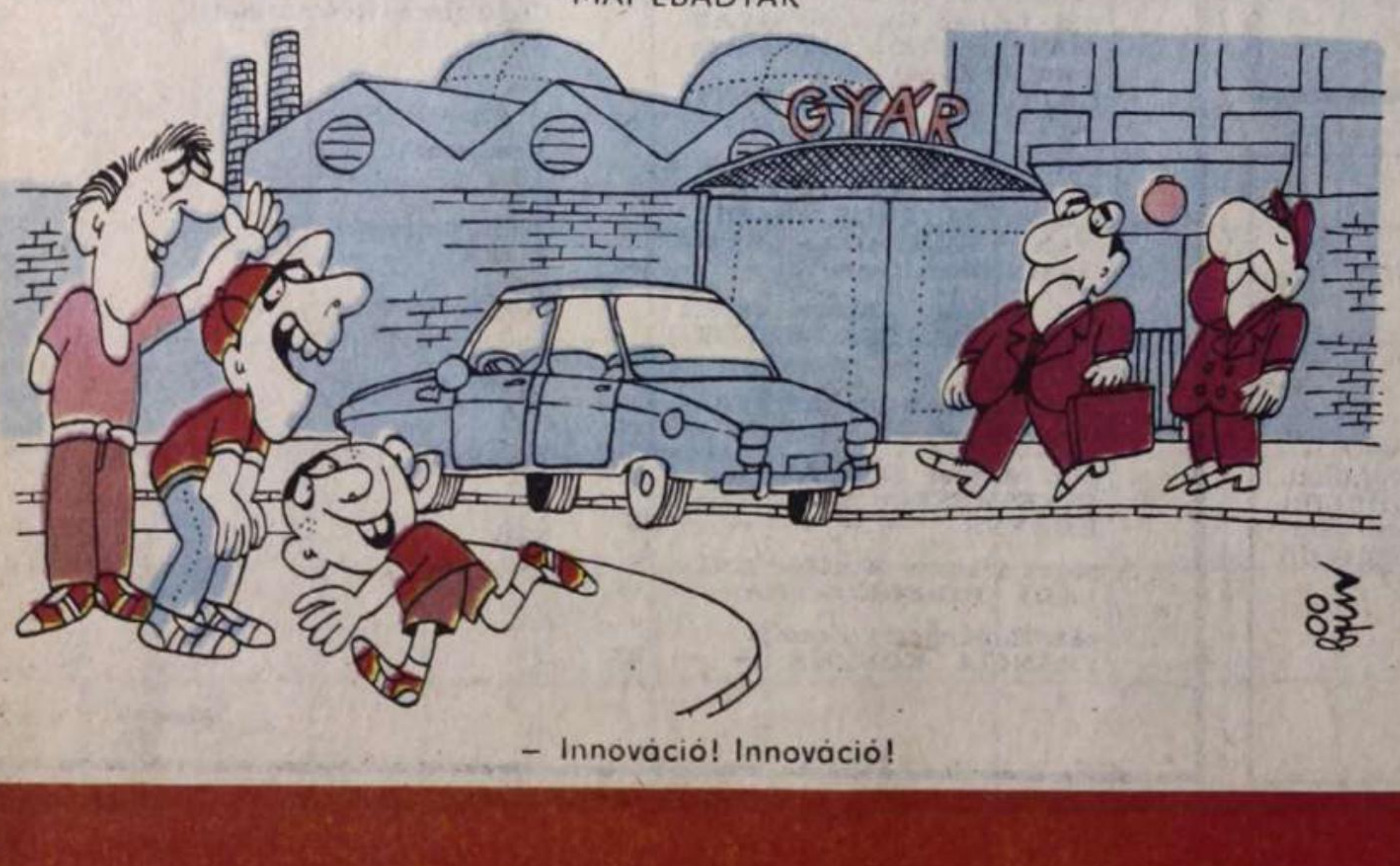

– Innováció! Innováció!

INGYENES

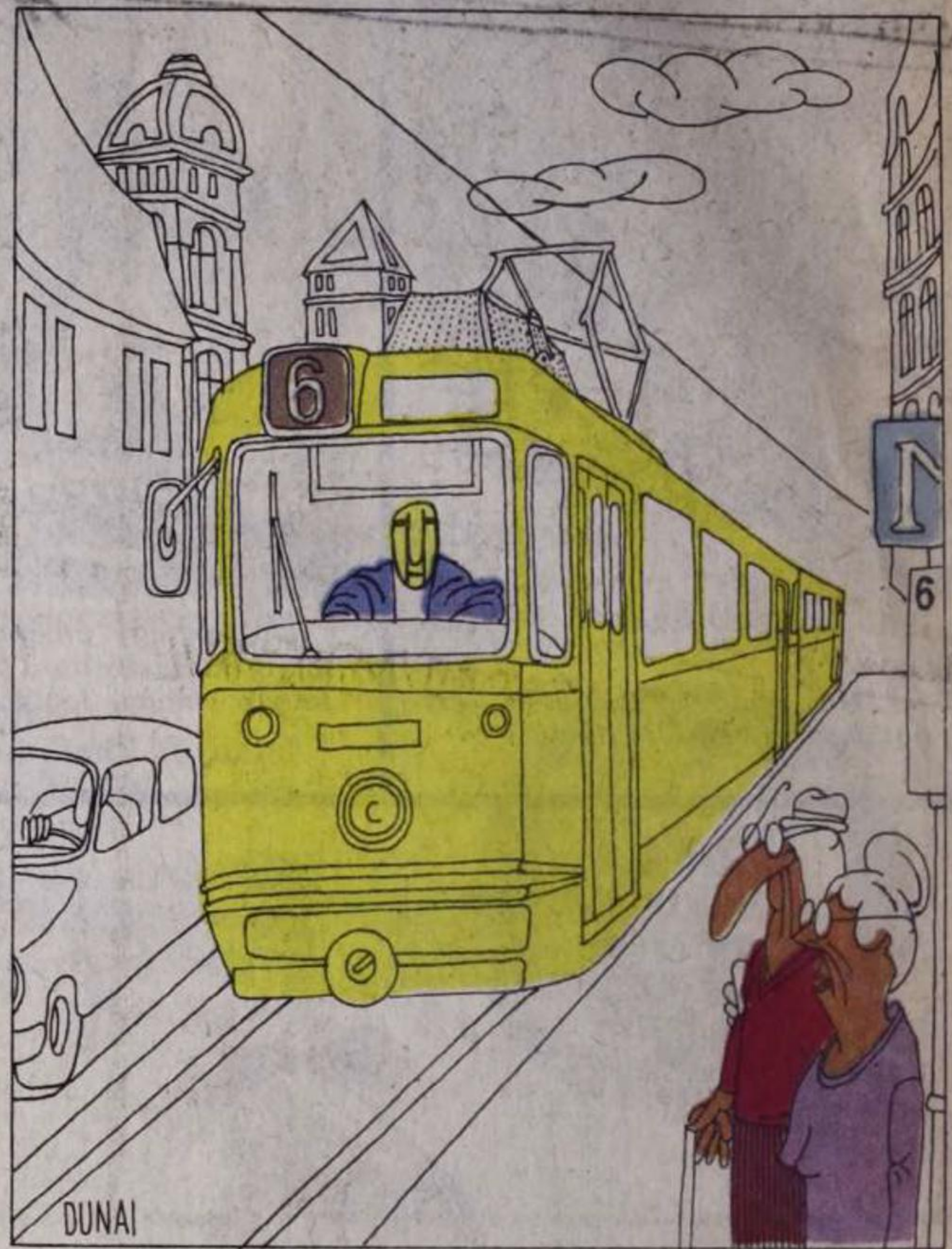

– Na, papa! Most már világkörüli útra mehetünk a hatossal!

HELYZETKÉP 1986

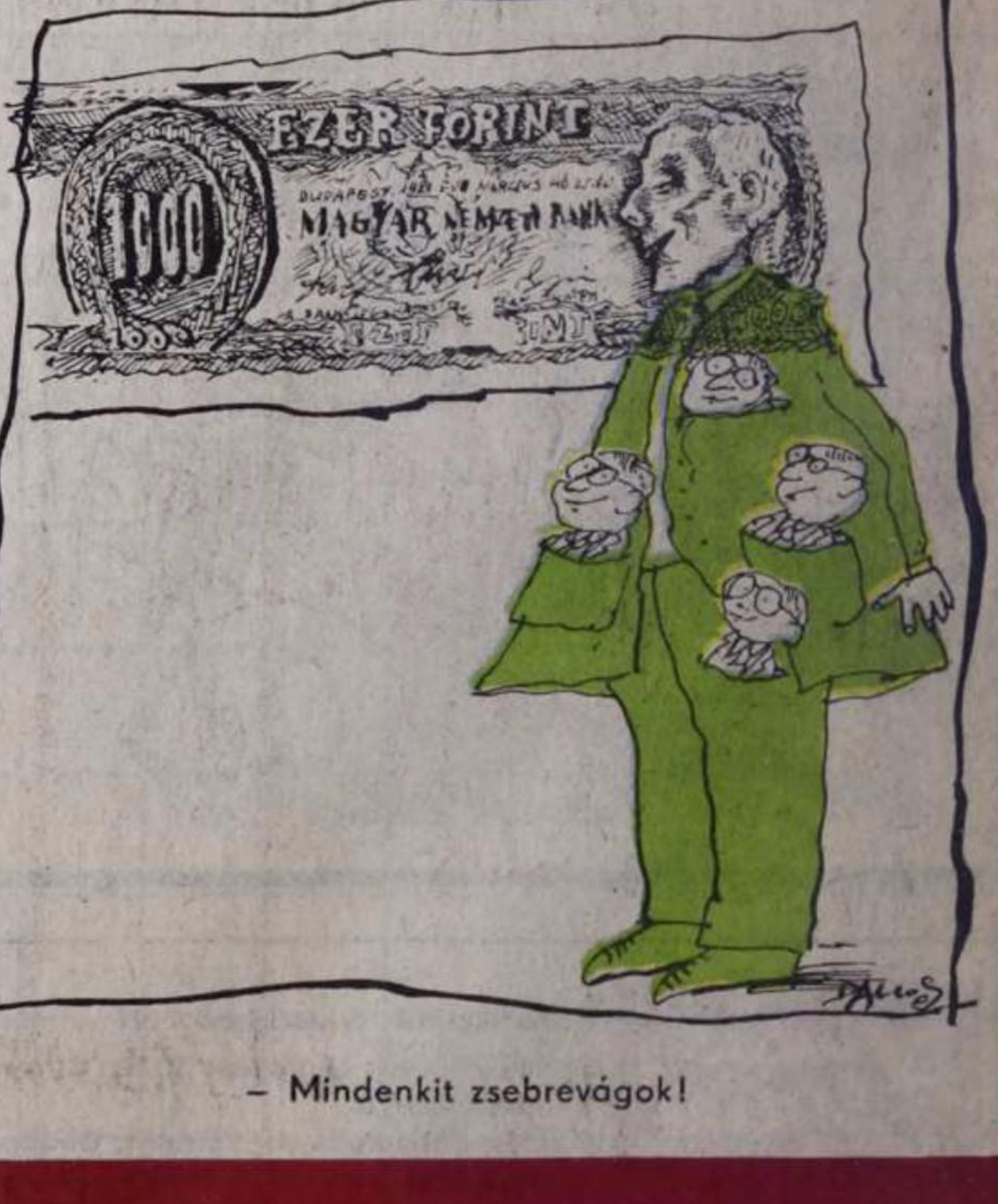
EZER FORINT
1000
MAGYAR NEMZETI BANK
DALLOS

– Mindenkit zsebrevágok!